tiruvarutpA of rAmalinga aTikaL tirumuRai -VI part IV (verses 5064 -5818)
(in tamil script, unicode format)

திருவருட்பா
இராமலிங்க அடிகள் (வள்ளலார்) அருளியது
ஆறாம் திருமுறை - நான்காம் பகுதி
பாடல்கள் **(5064 -5818)**

Etext preparation (inaimathi format) Mr. Sivakumar of Singapore (www.vallalar.org)

Proof-reading: Mr. P.K. Ilango, Erode, Tamilnadu, India
PDF and Web version: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland

This webpage presents the Etext in Tamil script but in Unicode encoding.
To view the Tamil text correctly you need to set up the following:
i). You need to have Unicode fonts containing Tamil Block (Latha, Arial Unicode MS, TSCu_Inaimathi, Code2000, UniMylai,...) installed on your computer
and the OS capable of rendering Tamil Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii)Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages
(Netscape 6, Internet Explorer 5) with the Unicode Tamil font chosen as the default font for the UTF-8 char-set/encoding view.

. In case of difficulties send an email request to kalyan@geocities.com or kumar@vt.edu

© Project Madurai 1999 - 2004
Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of
electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet. Details of Project Madurai are available at the website

http://www.projectmadurai.org/
You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் இயற்றி
அருளிய திருஅருட்பா
ஆறாம் திருமுறை - நான்காம் பகுதி

பாடல்கள் (4953 -5818)

உள்ளுறை

113.	அம்பலத்தரசே	(5064 □ 5155)	மின்பதிப்பு
114	சம்போ சங்கர	(5156 □ 5177)	மின்பதிப்பு
115	சிவபோகம்	(5178 □ 5217)	மின்பதிப்பு
116	அம்பலத்தமுதே	(5218 □ 5225)	மின்பதிப்பு
117	திருநட மணியே	(5226 □ 5240)	மின்பதிப்பு
118	ஞான சபாபதியே	(5241 □ 5250)	மின்பதிப்பு

119.	விரைசேர் சடையாய்	(5251 □ 5254)	மின்பதிப்பு
120	ஜோதி ஜோதி	(5255 □ 5257)	மின்பதிப்பு
121	கண்புருவப் பூட்டு	(5258 □ 5268)	மின்பதிப்பு
122	ஊதூது சங்கே	(5269 □ 5284)	மின்பதிப்பு
123	சின்னம் பிடி	(5285 □ 5294)	மின்பதிப்பு
124	முரசறைதல்	(5295)	மின்பதிப்பு
125	தனித்திரு அலங்கல்	(5296 □ 5456)	மின்பதிப்பு
126	சிற்சத்தி துதி	(5457 □ 5466)	மின்பதிப்பு

127	இன்பத் திறன்	(5467 □ 5476)	மின்பதிப்பு
128	உற்ற துரைத்தல்	(5477 □ 5486)	மின்பதிப்பு
129	சுத்த சிவநிலை	(5487 □ 5533)	மின்பதிப்பு
130	உலகப் பேறு	(5534 □ 5543)	மின்பதிப்பு
131.	அன்புருவமான சிவம் ஒன்றே உளதெனல்	(5544 □ 5555)	மின்பதிப்பு
132.	உலகர்க்கு உய்வகை கூறல்	(5556 □ 5565)	மின்பதிப்பு
133	புனிதகுலம் பெறுமாறு புகலல்	(5566 □ 5575)	மின்பதிப்பு

134	மரணமிலாப் பெருவாழ்வு	(5576 □ 5603)	மின்பதிப்பு
135	சமாதி வற்புறுத்தல்	(5604 □ 5613)	மின்பதிப்பு
136	சன்மார்க்க உலகின் ஒருமைநிலை	(5614 □ 5624)	மின்பதிப்பு
137	திருவடிப் பெருமை	(5625 □ 5669)	மின்பதிப்பு
138.	தலைவி தலைவன் செயலைத் தாய்க் குரைத்தல்	(5670 □ 5679)	மின்பதிப்பு
139.	நற்றாய் செவிலிக்குக் கூறல்	(5680 □ 5689)	மின்பதிப்பு
140	தோழிக்குரிமை கிளத்தல்	(5690 □	மின்பதிப்பு

		5703)	
141	தலைவி கூறல்	(5704 □ 5713)	மின்பதிப்பு
142	அனுபவ மாலை	(5714 □ 5813)	மின்பதிப்பு
143	சத்திய வார்த்தை	(5814)	மின்பதிப்பு
144	சத்திய அறிவிப்பு	(5815 □ 5818)	மின்பதிப்பு

அடிக்குறிப்புகளில் காணப்படும் பதிப்பாசிரியர்களின் பெயர்ச் சுருக்க விரிவு

1. தொ.வே --- தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்
2. ஆ.பா --- ஆ.பாலகிருஷ்ண பிள்ளை
3. ச.மு.க --- ச.மு.கந்தசாமி பிள்ளை
4. பி.இரா --- பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியார்
5. பொ.சு --- பொ.சுந்தரம் பிள்ளை

ஆறாம் திருமுறை - நான்காம் பகுதி - பாடல்கள் (5064 -5818)

113. அம்பலத்தரசே

நாமாவளி

சிந்து

5064. சிவசிவ கஜமுக கணநா தா
சிவகண வந்தித குணநீ தா. 1

5065 சிவசிவ சிவசிவ தத்துவ போதா
சிவகுரு பரசிவ சண்முக நாதா.
(374) 2

(374) ஆ பா. பதிப்பைத் தவிர மற்றைப் பதிப்புகள் அனைத்திலும் "அம்பலத்தரசே" முதலாக நாமாவளி தொடங்குகிறது. ஆ. பா.பதிப்பில் மட்டும் இவ்விரண்டு நாமாவளிகளும்

முன்வைக்கப் பெற்று
"அம்பலத்தரசே" மூன்றாவதாக
வைக்கப்பெற்றுள்ளது. இறுக்கம்
இரத்தின முதலியார், வேட்டவலம்
ஜமீன்தார்
அப்பாசாமி பண்டாரியார்
இவ்விருவரின் படிகளில் மட்டுமே
இவ்விரண்டு
நாமாவளிகள் காணப்
பெறுவதாயும், கிடைத்த மற்றைப்
படிகளில் இவை இல்லை என்றும்,
அவற்றில் "அம்பலத்தரசே"
என்பதே தொடக்கம் என்றும் ஆ.
பா. குறிக்கிறார்.
இப்பதிப்பில் இவ்விரு
நாமாவளிகளும் தனியாக
எண்ணிடப் பெற்றுத் தனிப்படுத்திக்
காட்டப்
பெற்றுள்ளன.அம்பலத்தரசே எனத்
தொடங்கும் நாமாவளிக்கு
இவ்விரண்டையும்
காப்பாகக் கொள்ளலாம்.

5066 அம்பலத் தரசே அருமருந் தே
ஆனந்தத் தேனே அருள்விருந் தே. 1
5067 பொதுநடத் தரசே புண்ணிய னே
புலவரெ லாம்புகழ் கண்ணிய னே. 2
5068 மலைதரு மகளே மடமயி லே
மதிமுக அமுதே இளங்குயி லே. 3
5069 ஆனந்தக் கொடியே இளம்பிடி யே
அற்புதத் தேனே மலைமா னே. 4
5070 சிவசிவ சிவசிவ சின்மய தேஜா
சிவசுந் தரகுஞ் சிதநட ராஜா. 5
5071 படன விவேக பரம்பர வேதா
நடன சபேச சிதம்பர நாதா. 6
5072 அரிபிர மாதியர் தேடிய நாதா
அரகர சிவசிவ ஆடிய பாதா. 7
5073 அந்தண அங்கண அம்பர போகா
அம்பல நம்பர அம்பிகை பாகா. 8
5074 அம்பர விம்ப சிதம்பர நாதா
அஞ்சித ரஞ்சித குஞ்சித பாதா. 9
5075 தந்திர மந்திர யந்திர பாதா
சங்கர சங்கர சங்கர நாதா. 10

5076 கனக சிதம்பர கங்கர புரஹர 11
அனக பரம்பர சங்கர ஹரஹர.

5077 சகல கலாண்ட சராசர காரண
சகுண சிவாண்ட பராபர பூரண. 12

5078 இக்கரை கடந்திடில் அக்கரை யே
இருப்பது சிதம்பர சர்க்கரை யே. 13

5079 என்னுயிர் உடம்பொடு சித்தம தே
இனிப்பது நடராஜ புத்தமு தே. 14

5080 ஐயர் திருச்சபை ஆடக மே
ஆடுதல் ஆனந்த நாடக மே. 15

5081 உத்தர ஞான சிதம்பர மே 16
சித்தினி லாந்தரும் அம்பரமே.

5082 அம்பல வாசிவ மாதே வா
வம்பல வாவிங்கு வாவா வா. 17

5083 நடராஜன் எல்லார்க்கும் நல்லவ
னே
நல்லன லாம்செய வல்லவ னே. 18

5084 ஆனந்த நாடகம் கண்டோ மே - பர
மானந்த போனகம் கொண்டோ
மே. 19

5085 சகள உபகள நிட்கள நாதா

உகள சததள மங்கள பாதா. 20

5086 சந்தத மும்சிவ சங்கர பஜனம்
சங்கிதம் என்பது சற்சன வசனம். 21

5087 சங்கர சிவசிவ மாதே வா
எங்களை ஆட்கொள வாவா வா. 22

5088 அரகர சிவசிவ மாதே வா
அருளமு தம்தர வாவா வா. 23

5089 நடனசி காமணி நவமணி யே
திடனக மாமணி சிவமணி யே. 24

5090 நடமிடும் அம்பல நன்மணி யே
புடமிடு செம்பல பொன்மணி யே. 25

5091 உவட்டாது சித்திக்கும் உள்ளமு தே
தெவிட்டாது தித்திக்கும் தெள்ளமு
தே. 26

5092 நடராஜ வள்ளலை நாடுத லே
நம்தொழி லாம்விளை யாடுத லே. 27

5093 அருட்பொது நடமிடு தாண்டவ னே
அருட்பெருஞ் சோதிஎன் ஆண்டவ
னே.

28

5094 நடராஜ மாணிக்கம் ஒன்றது வே

நண்ணுதல் ஆணிப்பொன் மன்றது 29
வே.

5095 நடராஜ பலமது நம்பல மே
நடமாடு வதுதிரு அம்பல மே. 30

5096 நடராஜர் பாட்டே நறும்பாட்டு
ஞாலத்தார் பாட்டெல்லாம்
வெறும்பாட்டு. 31

5097 சிதம்பரப் பாட்டே திருப்பாட்டு
ஜீவர்கள் பாட்டெல்லாம்
தெருப்பாட்டு. 32

5098 அம்பலப் பாட்டே அருட்பாட்டு
அல்லாத பாட்டெல்லாம் 33
மருட்பாட்டு.

5099 அம்பல வாணனை நாடின னே
அவனடி யாரொடும் கூடின னே. 34

5100 தம்பத மாம்புகழ் பாடின னே
தந்தன என்றுகூத் தாடின னே. 35

5101 நான்சொன்ன பாடலும் கேட்டா ரே
ஞான சிதம்பர நாட்டா ரே. 36

5102 இனித்துயர் படமாட்டேன் விட்டே
னே

என்குரு மேல்ஆணை இட்டே னே. 37
5103 இனிப்பாடு படமாட்டேன் விட்டே
னே
என்னப்பன் மேல்ஆணை இட்டே
னே. 38
5104 சன்மார்க்கம் நன்மார்க்கம்
நன்மார்க்கம்
சகமார்க்கம் துன்மார்க்கம்
துன்மார்க்கம். 39
5105 நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயக ரே
நடராஜ ரேசபா நாயக ரே. 40
5106 நான்சொல்லும் இதுகேளீர் சத்திய
மே
நடராஜ எனில்வரும் நித்திய மே. 41
5107 நல்லோர் எல்லார்க்கும் சபாபதி யே
நல்வரம் ஈயும் தயாநிதி யே. 42
5108 நடராஜர் தம்நடம் நன்னட மே
நடம்புரி கின்றதும் என்னிட மே. 43
5109 சிவகாம வல்லிக்கு மாப்பிள்ளை
யே
திருவாளன் நான்அவன்

சீர்ப்பிள்ளை யே. 44
5110 சிவகாம வல்லியைச் சேர்ந்தவ னே
சித்தெல்லாம் செய்திடத் தேர்ந்தவ
னே.
45
5111 இறவா வரம்தரு நற்சபை யே
எனமறை புகழ்வது சிற்சபை யே. 46
5112 என்இரு கண்ணுள் இருந்தவ னே
இறவா தருளும் மருந்தவ னே. 47
5113 சிற்சபை அப்பனை உற்றே னே
சித்திஎ லாம்செயப் பெற்றே னே. 48
5114 அம்பல வாணர்தம் அடியவ ரே
அருளர சாள்மணி முடியவ ரே. 49
5115 அருட்பெருஞ்சோதியைக் கண்டே
னே
ஆனந்தத் தெள்ளமு துண்டே னே.
50
5116 இருட்பெரு மாயையை விண்டே
னே
எல்லாம்செய் சித்தியைக்
கொண்டே னே. 51
5117 கருணா நிதியே குணநிதி யே

கதிமா நிதியே கலாநிதி யே. 52
5118 தருணா பதியே சிவபதி யே
தனிமா பதியே சபாபதி யே. 53
5119 கருணா நிதியே சபாபதி யே
கதிமா நிதியே பசுபதி யே. 54
5120 சபாபதி பாதம் தபோப்ர சாதம்
தயாநிதி போதம் சதோதய வேதம். 55
5121 கருணாம் பரவர கரசிவ பவபவ
அருணாம் பரதர ஹரஹர சிவசிவ. 56
5122 கனகா கரபுர ஹரசிர கரதர
கருணா கரபர சுரவர ஹரஹர. 57
5123 கனக சபாபதி பசுபதி நவபதி
அனக உமாபதி அதிபதி சிவபதி. 58
5124 வேதாந்த பராம்பர ஜயஜய(375)
நாதாந்த நடாம்பர ஜயஜய. 59
(375). சவுதய - ஆ. பா. பதிப்பு.
5125 ஏகாந்த சர்வேச சமோதம
யோகாந்த நடேச நமோநம. 60
5126 ஆதாம்பர ஆடக அதிசய
பாதாம்புஜ நாடக ஜயஜய. 61
5127 போதாந்த புரேச சிவாகம

நாதாந்த நடேச நமோநம. 62

5128 ஜால கோலகன காம்பர சாயக
கால காலவன காம்பர நாயக. 63

5129 நாத பாலசு லோசன வர்த்தன
ஜாத ஜாலவி மோசன நிர்த்தன. 64

5130 சதபரி சதவுப சதமத விதபவ
சிதபரி கதபத சிவசிவ சிவசிவ. 65

5131 அரகர வரசுப கரகர பவபவ
சிரபுர சுரபர சிவசிவ சிவசிவ. 66

5132 உபல சிரதல சுபகண வங்கண
சுபல கரதல கணபண கங்கண. 67

5133 அபயவ ரதகர தலபுரி காரண
உபயப ரதபத பரபரி பூரண. 68

5134 அகரஉ கரசுப கரவர சினகர
தகரவ கரநவ புரசிர தினகர. 69

5135 வகரசி கரதின கரசசி கரபுர
மகரஅ கரவர புரஹர ஹரஹர. 70

5136 பரமமந் திரசக ளாகன கரணா
படனதந் திரநிக மாகம சரணா. 71

5137 அனந்தகோ டிகுண கரகர ஜொலிதா

அகண்டவே தசிர கரதர பலிதா. 72

5138 பரிபூரண ஞானசி தம்பர
பதிகாரண நாதப ரம்பர. 73

5139 சிவஞானப தாடக நாடக
சிவபோதப ரோகள கூடக. 74

5140 சகல லோகபர காரக வாரக
சபள யோகசர பூரக தாரக. 75

5141 சத்வ போதக தாரண தன்மய
சத்ய வேதக பூரண சின்மய. 76

5142 வரகே சாந்த மகோதய காரிய
பரபா சாந்த சுகோதய சூரிய. 77

5143 பளித தீபக சோபித பாதா
லளித ரூபக ஸ்தாபித நாதா. 78

5144 அனிர்த(376) கோபகரு ணாம்பக
நா தா
அமிர்த ரூபதரு ணாம்புஜ பா தா. 79

(376). அனுர்த - ச. மு. க. பதிப்பு.

5145 அம்போ ருகபத அரகர கங்கர
சம்போ சிவசிவ சிவசிவ சங்கர. 80

5146 சிதம்பிர காசா பரம்பிர கா சா
சிதம்ப ரேசா சுயம்பிர கா சா. 81

5147 அருட்பிர காசம் பரப்பிர காசம்
அகப்பிர காசம் சிவப்பிர காசம். 82

5148 நடப்பிர காசம் தவப்பிர காசம்
நவப்பிர காசம் சிவப்பிர காசம். 83

5149 நாத பரம்பர னே பர - நாத சிதம்பர
னே
நாத திகம்பர னே தச - நாத சுதந்தர
னே. 84

5150 ஞான நடத்தவ னே பர - ஞானிஇ
டத்தவ னே
ஞான வரத்தவ னே சிவ - ஞான
புரத்தவ னே. 85

5151 ஞான சபாபதி யே மறை - நாடு
சதாகதி யே
தீன தாயாநிதி யே பர - தேவி
உமாபதி யே. 86

5152 புத்தம்தரும் போதா வித்தம்தரும்
தாதா
நித்தம்தரும் பாதா சித்தம்திரும்
பாதா. 87

5153 நடுநாடி நடுநாடி நடமாடு பதியே

நடராஜ நடராஜ நடராஜ நிதியே. 88

5154 நடுநாடி யொடுகூடி நடமாடும் உருவே
நடராஜ நடராஜ நடராஜ குருவே. 89

5155 நடுநாடி இடைநாடி நடமாடும் நலமே
நடராஜ நடராஜ நடராஜ பலமே. 80

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

114. சம்போ சங்கர

சிந்து

5156. தம்குறுவம்பு மங்கநிரம்பு
சங்கம்இயம்பும் நம்கொழுகொம்பு
சங்கரசம்பு சங்கரசம்பு சங்கரசம்பு
சங்கரசம்பு. 1

5157 சந்தம்இயன்று அந்தணர்நன்று
சந்ததம்நின்று வந்தனம்என்று

சந்திசெய்மன்று மந்திரம்ஒன்று 2
சங்கரசம்பு சங்கரசம்பு.

5158 நனம்தலைவீதி நடந்திடுசாதி
நலம்கொளும்ஆதி நடம்புரிநீதி
தினம்கலைஓதி சிவம்தரும்ஓதி
சிதம்பரஜோதி சிதம்பரஜோதி. 3

5159 நகப்பெருஞ்சோதி
சுகப்பெருஞ்சோதி
நவப்பெருஞ்சோதி
சிவப்பெருஞ்சோதி
அகப்பெருஞ்சோதி
நடப்பெருஞ்சோதி
அருட்பெருஞ் சோதி
அருட்பெருஞ் சோதி. 4

5160. உமைக்கொருபாதி
கொடுத்தருள்நீதி
உவப்புறுவேதி நவப்பெருவாதி
அமைத்திடுபூதி அகத்திடும்ஆதி
அருட்சிவஜோதி
அருட்சிவஜோதி. 5

5161 ஓதஅடங் காதுமடங் காதுதொடங்

காது
ஔகைஔடுங் காதுதடுங் காதுநடுங்
காது
சூதமலங் காதுவிலங் காதுகலங்
காது
ஜோதிபரஞ் ஜோதிசுயஞ் 6
ஜோதிபெருஞ் ஜோதி.
5162 ஏதமுயங் காதுகயங் காதுமயங்
காது
ஏறிஇறங் காதுஉறங் காதுகறங்
காது
சூதமிணங் காதுபிணங்
காதுவணங் காது
ஜோதிபரஞ் ஜோதிசுயஞ்
ஜோதிபெருஞ் ஜோதி. 7
5163 அகரசபாபதி சிகரசபாபதி
அனகசபாபதி கனகசபாபதி
மகரசபாபதி உகரசபாபதி 8
வரதசபாபதி சரதசபாபதி.
5164 அமலசபாபதி அபயசபாபதி
அமுதசபாபதி அகிலசபாபதி
நிமலசபாபதி நிபுணசபாபதி

நிலயசபாபதி நிபிடசபாபதி. 9

5165 பரநடம்சிவ சிதம்பரநடமே
பதிநடம்சிவ சபாபதிநடமே
திருநடனம்பர குருநடமே
சிவநடம்அம்பர நவநடமே. 10

5166 அம்பலத்தொருநடம் உருநடமே
அருநடம் ஒருநடம் திருநடமே
எம்பலத்தொருநடம் பெருநடமே
இதன்பரத்திடுநடம் குருநடமே. 11

5167 அஞ்சோடஞ்சவை ஏலாதே
அங்கோடிங்கெனல் ஆகாதே
அந்தோவெந்துயர் சேராதே
அஞ்சோகஞ்சுகம் ஓவாதே
தஞ்சோபம்கொலை சாராதே
சந்தோடம்சிவ மாம்ஈதே
சம்போசங்கர மாதேவா
சம்போசங்கர மாதேவா. 12

5168 எந்தாய் என்றிடில் இந்தா நம்பதம்
என்றீ யும்பர மன்றா டும்பத
என்றோ டிந்தன நன்றா மங்கண
வெங்கோ மங்கள வெஞ்சா
நெஞ்சக

சந்தே கங்கெட நந்தா மந்திர
சந்தோ டம்பெற வந்தா ளந்தண
சம்போ சங்கர சம்போ சங்கர
சம்போ சங்கர சம்போ சங்கர. 13

5169 நஞ்சோ என்றிடு நங்கோ பங்கெட
நன்றே தந்தனை நந்தா மந்தண
நம்பா நெஞ்சில் நிரம்பா நம்பர
நம்பா நம்பதி யம்பா தம்பதி
தஞ்சோ வென்றவர் தஞ்சோ
பந்தெறு தந்தா வந்தன நுந்தாள்
தந்திடு
சம்போ சங்கர சம்போ சங்கர
சம்போ சங்கர சம்போ சங்கர. 14

5170 பொதுநிலை அருள்வது
பொதுவினில் நிறைவது
பொதுநலம் உடையது
பொதுநடம் இடுவது
அதுபரம் அதுபதி அதுபொருள்
அதுசிவம்
அரஅர அரஅர அரஅர அரஅர. 15

5171 நவநிலை தருவது நவவடி வுறுவது
நவவெளி நடுவது நவநவ

நவமது
சிவமெனும் அதுபதம் அதுகதி
அதுபொருள்
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ
சிவசிவ. 16

5172 சந்திர தரசிர சுந்தர சுரவர
தந்திர நவபத மந்திர புரநட
சங்கர சிவசிவ சங்கர சிவசிவ
சங்கர சிவசிவ சங்கர சிவசிவ. 17

5173 வானசிற்கன மந்திரதந்திர
வாதசிற்குண மந்தணவந்தண
வாரசற்சன வந்திதசிந்தித
வாமஅற்புத மங்கலைமங்கல
ஞானசிற்சுக சங்கரகங்கர
ஞாயசற்குண வங்கணஅங்கண
நாதசிற்பர வம்பரநம்பர
நாததற்பர விம்பசிதம்பர. 18

5174 பாரதத்துவ பஞ்சகரஞ்சக
பாதசத்துவ சங்கஜபங்கஜ
பாலநித்திய வம்பகநம்பக
பாசபுத்தக பண்டிதகண்டித

நாரவித்தக சங்கிதவிங்கித
நாடகத்தவ நம்பதிநங்கதி
நாதசிற்பர நம்பரஅம்பர
நாததற்பர விம்பசிதம்பர. 19

5175 பதநம்புறு பவர்இங்குறு
பவசங்கடம் அறநின்றிடு
பரமம்பொது நடம்என்தன
துளம்நம்புற அருள்அம்பர
சிதகுஞ்சித பதரஞ்சித சிவசுந்தர
சிவமந்திர
சிவசங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர
சிவசங்கர. 20

5176 கலகந்தரும் அவலம்பன கதிநம்பல
நிதமும்
கனகந்தரு மணிமன்றுறு
கதிதந்தருள் உடலஞ்
சலசந்திரன் எனநின்றவர்
தழுவும்பத சரணம்
சரணம்பதி சரணம்சிவ
சரணம்குரு சரணம். 21

5177 எனதென்பதும் நினதென்பதும்
இதுஎன்றுணர் தருணம்

இனம்ஒன்றது பிறிதன்றென
இசைகின்றது பரமம்
தனதென்பது மனதென்பது
ஜகமென்றனை சரணம்
சரணம்பதி சரணம்சிவ
சரணம்குரு சரணம். 22

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

115. சிவபோகம்

சிந்து

5178. போகம் சுகபோகம் சிவபோகம்
அதுநித்தியம்
ஏகம் சிவம்ஏகம் சிவம்ஏகம்
இதுசத்தியம். 1

5179 நலமங்கலம் உறும்அம்பல
நடனம்அது நடனம்
பலநன்கருள் சிவசங்கர

படனம்அது படனம். 2
5180 சூதுமன்னும் இந்தையே
சூடல்என்ன விந்தையே
கோதுவிண்ட சிந்தையே
கோயில்கொண்ட தந்தையே. 3
5181 அன்புமுந்து சிந்தையே
அம்பலங்கொள் விந்தையே
இன்பமென்பன் எந்தையே
எந்தைதந்தை தந்தையே. 4
5182 ஞானசித்தி புரத்தனே நாதசத்தி
பரத்தனே
வானம்ஒத்த தரத்தனே வாதவித்தை
வரத்தனே.
5
5183 நீஎன்னப்பன் அல்லவா
நினக்கும்இன்னஞ் சொல்லவா
தாயின்மிக்க நல்லவா சர்வசித்தி
வல்லவா. 6
5184 பலத்தில்தன்னம்
பலத்தில்பொன்னம்
பலத்தில்துன்னும் நலத்தனே
பலத்தில்பன்னும் பரத்தில்துன்னும்

பரத்தில்மன்னும் குலத்தனே. 7

5185 ஆயவாய நேயஞேய மாயஞாய
வாதியே
தூயவாய காயதேய தோயமேய
ஜோதியே. 8

5186 ஆதவாத வேதகீத வாதவாத
வாதியே
சூதவாத பாதநாத சூதஜாத
ஜோதியே. 9

5187 அங்கசங்க மங்கைபங்க ஆதிஆதி
ஆதியே
துங்கபுங்க அங்கலிங்க
ஜோதிஜோதி ஜோதியே. 10

5188 அத்தமுத்த அத்தமுத்த ஆதிஆதி
ஆதியே
சுத்தசித்த சப்தநிர்த்த ஜோதிஜோதி
ஜோதியே. 11

5189 அஞ்சல்அஞ்சல் என்றுவந்தென்
நெஞ்சமர்ந்த குழகனே
வஞ்சநஞ்சம் உண்டகண்ட
மன்றுள்நின்ற அழகனே. 12

5190 தொண்டர்கண்டு கண்டுமொண்டு
கொண்டுள்உண்ட இன்பனே
அண்டர்அண்டம் உண்டவிண்டு 13
தொண்டுமண்டும் அன்பனே.
5191 கந்ததொந்த பந்தசிந்து சிந்தவந்த
காலமே
எந்தஎந்த சந்தமுந்து மந்தவந்த 14
கோலமே.
5192 என்றும்என்றின் ஒன்றுமன்றுள்
நன்றுநின்ற ஈசனே
ஒன்றும்ஒன்றும் ஒன்றும்ஒன்றும்
ஒன்றதென்ற தேசனே. 15
5193 எட்டஎட்டி ஒட்டஒட்டும்
இட்டதிட்ட கீர்த்தியே
அட்டவட்டம் நட்டமிட்ட
சிட்டவட்ட மூர்த்தியே. 16
5194 சேர்இகார சாரவார சீர்அகார
ஊரனே
ஓர்உகார தேரதீர வாரவார தூரனே. 17
5195 வெய்யநொய்ய நையநைய
மெய்புகன்ற துய்யனே
ஐயர்ஐய நையும்வையம்

உய்யநின்ற ஐயனே. 18

5196 பாசநாச பாபநாச பாததேச ஈசனே
வாசவாச தாசர்நேச வாசகாச
பேசனே. 19

5197 உரியதுரிய பெரியவெளியில்
ஒளியில்ஒளிசெய் நடனனே
பிரியஅரிய பிரியமுடைய
பெரியர்இதய படனனே. 20

5198 அகிலபுவன உயிர்கள்தழைய
அபயம்உதவும் அமலனே
அயனும்அரியும் அரனும்மகிழ
அருளும்நடன விமலனே. 21

5199 அகரஉகர மகரவகர அமுதசிகர
சரணமே
அபரசபர அமனசமன அமலநிமல
சரணமே. 22

5200 தகரககன நடனகடன சகளவகள
சரணமே
சகுணநிகுண சகமநிகம சகிதவிகித
சரணமே. 23

5201 அனகவனஜ அமிதஅமிர்த

அகலஅகில சரணமே
அதுலவனத அசுதவசல 24
அநிலவனல சரணமே.

5202 தனககனக சபையஅபய சரதவரத
சரணமே
சதுரசதர சகசசரித தருணசரண
சரணமே. 25

5203 உளமும்உணர்வும் உயிரும்ஒளிர
ஒளிரும்ஒருவ சரணமே
உருவின்உருவும் உருவுள்உருவும்
உடையதலைவ சரணமே. 26

5204 இளகும்இதய கமலம்அதனை
இறைகொள்இறைவ சரணமே
இருமைஒருமை நலமும்அருளும்
இனியசமுக சரணமே. 27

5205 அடியும்நடுவும் முடியும்அறிய
அரியபெரிய சரணமே
அடியர்இதய வெளியில்நடனம்
அதுசெய்அதிப சரணமே. 28

5206 ஒடிவில்கருணை அமுதம்உதவும்
உபலவடிவ சரணமே

உலகமுழுதும் உறையநிறையும் 29
உபயசரண சரணமே.

5207 அறிவுள்அறியும் அறிவைஅறிய
அருளும்நிமல சரணமே
அவசம்உறுமெய் யடியர்இதயம் 30
அமரும்அமல சரணமே.

5208 எறிவில்உலகில்(377)
உயிரைஉடலில்
இணைசெய்இறைவ சரணமே
எனையும்ஒருவன் எனவுள்உணரும்
எனதுதலைவ சரணமே. 31

(377). இருமைஉலகில் -
முதற்பதிப்பு. பொ. சு. பதிப்பு.

5209 நினையும்நினைவு கனியஇனிய
நிறைவுதருக சரணமே
நினையும்எனையும் ஒருமைபுரியும்
நெறியில்நிறுவு சரணமே. 32

5210 வனையுமதுர அமுதஉணவு
மலியஉதவு சரணமே
மருவுசபையில் நடனவரத
வருகவருக சரணமே. 33

5211 நினைக்கில்நெஞ்சம்
இனிக்கும்என்ற நிருத்தமன்றில்
ஒருத்தனே
நினைக்கும்அன்பர் நிலைக்கநின்று 34
பொருத்துகின்ற கருத்தனே.

5212 மயங்கிநெஞ்சு கலங்கிநின்று
மலங்கினேனை ஆண்டவா
வயங்கிநின்று துலங்குமன்றில் 35
இலங்குஞான தாண்டவா.

5213 களங்கவாத களங்கொள்சூதர்
உளங்கொளாத பாதனே
களங்கிலாத உளங்கொள்வாருள்
விளங்குஞான நாதனே. 36

5214 தடுத்தமலத்தைக் கெடுத்துநலத்தைக்
கொடுத்தகருணைத் தந்தையே
தனித்தநிலத்தில் இனித்தகுலத்தில்
குனித்தஅடிகொள் எந்தையே. 37

5215 எச்சநீட்டி விச்சைகாட்டி
இச்சைஊட்டும் இன்பனே
அச்சம்ஓட்டி அச்சுநாட்டி
வைச்சுள்ஆட்டும் அன்பனே. 38

5216 சபாசிவா மஹாசிவா சகாசிவா

சிகாசிவா
சதாசிவா சதாசிவா சதாசிவா
சதாசிவா. 39

5217 வாசிவா சதாசிவா மஹாசிவா
தயாசிவா
வாசிவா சிவாசிவா சிவாசிவா
சிவாசிவா. 40

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

116. அம்பலத்தமுதே

கலிவிருத்தம்

5218. நீடிய வேதம் தேடிய பாதம்
நேடிய கீதம் பாடிய பாதம்
ஆடிய போதம் கூடிய பாதம்
ஆடிய பாதம் ஆடிய பாதம். 1

5219 சாக்கிய வேதம் தேக்கிய பாதம்
தாக்கிய ஏதம் போக்கிய பாதம்

சோக்கிய வாதம் ஆக்கிய பாதம் 2
தூக்கிய பாதம் தூக்கிய பாதம்.

5220 ஏன்றிய சூதம் தோன்றிய பாதம்
ஈன்றிய நாதம் ஆன்றிய பாதம்
ஒன்றிய பூதம் ஞான்றிய பாதம்
ஊன்றிய பாதம் ஊன்றிய பாதம். 3

5221 சஞ்சிதம் வீடும் நெஞ்சித பாதம்
தஞ்சித மாகும் சஞ்சித பாதம்
கொஞ்சித மேவும் ரஞ்சித பாதம்
குஞ்சித பாதம் குஞ்சித பாதம். 4

5222 எண்ணிய நானே திண்ணியன்
ஆனேன்
எண்ணிய வாறே நண்ணிய பேறே
புண்ணியன் ஆனேன் அண்ணியன்
ஆனேன்
புண்ணிய வானே புண்ணிய வானே. 5

5223 தொத்திய சீரே பொத்திய பேரே
துத்திய பாவே பத்திய நாவே
சத்தியம் நானே நித்தியன் ஆனேன்
சத்திய வானே சத்திய வானே. 6

5224 எம்புலப் பகையே எம்புலத் துறவே
எம்குலத் தவமே எம்குலச் சிவமே

அம்பினில் கனலே அந்தணர்க்
கிறையே
அம்பலத் தரசே அம்பலத் தரசே. 7

5225 இன்புடைப் பொருளே இன்சுவைக்
கனியே
எண்குணச் சுடரே இந்தகத்
தொளியே
அன்புடைக் குருவே அம்புயற்
கிறையே
அம்பலத் தமுதே அம்பலத் தமுதே. 1

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

117. திருநட மணியே

தாழிசை

5226. பசியாத அமுதே பகையாத பதியே
பகராத நிலையே பறையாத
சுகமே

நசியாத பொருளே நலியாத உறவே
நடராஜ மணியே நடராஜ மணியே. 1

5227 புரையாத மணியே புகலாத நிலையே
புகையாத கனலே புதையாத பொருளே
நரையாத வரமே நடியாத நடமே
நடராஜ நிதியே நடராஜ நிதியே. 2

5228 சிவஞான நிலையே சிவயோக நிறைவே
சிவபோக உருவே சிவமான உணர்வே
நவநீத மதியே நவநாத கதியே
நடராஜ பதியே நடராஜ பதியே. 3

5229 தவயோக பலமே சிவஞான நிலமே
தலையேறும் அணியே விலையேறு மணியே
நவவார நடமே சுவகார புடமே
நடராஜ பரமே நடராஜ பரமே. 4

5230 துதிவேத உறவே சுகபோத நறவே
துனிதீரும் இடமே தனிஞான
நடமே
நதியார நிதியே அதிகார பதியே
நடராஜ குருவே நடராஜ 5
குருவே.

5231 வயமான வரமே வியமான பரமே
மனமோன நிலையே கனஞான
மலையே
நயமான உரையே நடுவான
வரையே
நடராஜ துரையே நடராஜ
துரையே. 6

5232 பதியுறு பொருளே பொருளுறு
பயனே
பயனுறு நிறைவே நிறைவுறு
வெளியே
மதியுறும் அமுதே அமுதுறு
சுவையே
மறைமுடி மணியே மறைமுடி
மணியே. 7

5233 அருளுறு வெளியே வெளியுறு
பொருளே
அதுவுறு மதுவே மதுவுறு
சுவையே
மருளறு தெருளே தெருளுறு
மொளியே
மறைமுடி மணியே மறைமுடி 8
மணியே.

5234 தருவளர் நிழலே நிழல்வளர் சுகமே
தடம்வளர் புனலே புனல்வளர்
நலனே
திருவளர் உருவே உருவளர்
உயிரே
திருநட மணியே திருநட
மணியே. 9

5235 உயிருறும் உணர்வே உணர்வுறும்
ஒளியே
ஒளியுறு வெளியே வெளியுறு
வெளியே
செயிரறு பதியே சிவநிறை
நிதியே
திருநட மணியே திருநட

மணியே. 10

5236 கலைநிறை மதியே மதிநிறை
அமுதே
கதிநிறை கதிரே கதிர்நிறை
சுடரே
சிலைநிறை நிலையே
நிலைநிறை சிவமே
திருநட மணியே திருநட
மணியே. 11

5237 மிகவுயர் நெறியே நெறியுயர்
விளைவே
விளைவுயர் சுகமே சுகமுயர்
பதமே
திகழுயர் உயர்வே உயருயர்
உயர்வே
திருநட மணியே திருநட
மணியே. 12

5238 இயல்கிளர் மறையே மறைகிளர்
இசையே
இசைகிளர் துதியே துதிகிளர்
இறையே
செயல்கிளர் அடியே அடிகிளர்

முடியே
திருநட மணியே திருநட
மணியே. 13

5239 புரையறு புகழே புகழ்பெறு
பொருளே
பொருளது முடிபே முடிவுறு
புணர்வே
திரையறு கடலே கடலெழு
சுதையே
திருநட மணியே திருநட
மணியே.
14

5240 நிகழ்நவ நிலையே நிலையுயர்
நிலையே
நிறையருள் நிதியே நிதிதரு
பதியே
திகழ்சிவ பதமே சிவபத சுகமே
திருநட மணியே திருநட
மணியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

118. ஞான சபாபதியே

தாழிசை

5241. வேத சிகாமணியே போத
சுகோதயமே
மேதகு மாபொருளே ஓதரும்
ஓர்நிலையே
நாத பராபரமே சூத பராவமுதே
ஞான சபாபதியே ஞான
சபாபதியே. 1

5242 ஏக சதாசிவமே யோக சுகாகரமே
ஏம பராநலமே காம விமோசனமே
நாக விகாசனமே நாத
சுகோடணமே
ஞான சபாபதியே ஞான
சபாபதியே.
2

5243 தூய சதாகதியே நேய சதாசிவமே
சோம சிகாமணியே வாம
உமாபதியே
ஞாய பராகரமே காய புராதரமே

ஞான சபாபதியே ஞான
சபாபதியே. 3

5244 ஆரண ஞாபகமே பூரண
சோபனமே
ஆதிஅ னாதியனே வேதிய
னாதியனே
நாரண னாதரமே காரண மேபரமே
ஞான சபாபதியே ஞான
சபாபதியே. 4

5245 ஆகம போதகமே யாதர வேதகமே
ஆமய மோசனமே ஆரமு தாகரமே
நாக நடோ தயமே நாத
புரோதயமே
ஞான சபாபதியே ஞான
சபாபதியே. 5

5246 ஆடக நீடொளியே நேடக
நாடளியே
ஆதி புராதனனே வேதி பராபரனே
நாடக நாயகனே நானவ
னானவனே
ஞான சபாபதியே ஞான
சபாபதியே. 6

5247 ஆரிய னேசிவனே ஆரண
னேபவனே
ஆலய னேஅரனே ஆதர னேசுரனே
நாரிய னேவரனே நாடிய
னேபரனே
ஞான சபாபதியே ஞான
சபாபதியே. 7

5248 ஆதர வேதியனே ஆடக
ஜோதியனே
ஆரணி பாதியனே ஆதர
வாதியனே
நாத விபூதியனே நாம
வனாதியனே
ஞான சபாபதியே ஞான
சபாபதியே. 8

5249 தேவ கலாநிதியே ஜீவ தயாநிதியே
தீன சகாநிதியே சேகர மாநிதியே
நாவல ரோர்பதியே நாரி
உமாபதியே
ஞான சபாபதியே ஞான
சபாபதியே. 9

5250 ஆடிய நாடகனே ஆலமர்

ஆதியனே
ஆகம மேலவனே ஆரண
நாலவனே
நாடிய காரணனே நீடிய பூரணனே
ஞான சபாபதியே ஞான
சபாபதியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

119. விரைசேர் சடையாய்

சிந்து

5251. விரைசேர் சடையாய் விடையாய்
உடையாய்
விகிர்தா விபவா விமலா அமலா
வெஞ்சேர்(378) பஞ்சார் நஞ்சார்
கண்டா விம்பசி தம்பர னே. 1
(378). வெஞ்சோ - ஆ. பா. பதிப்பு.
5252 அரைசே குருவே அமுதே சிவமே

அணியே மணியே அருளே
பொருளே
அந்தோ வந்தாள் எந்தாய் எந்தாய் 2
அம்பல நம்பதி யே.

5253 உருவே உயிரே உணர்வே உறவே
உரையே பொருளே ஒளியே
வெளியே
ஒன்றே என்றே நன்றே தந்தாய் 3
அம்பர(379) நம்பர னே.

(379). உம்பரி னம்பரனே - ஆ. பா. பதிப்பு.

5254 அருவே திருவே அறிவே செறிவே
அதுவே இதுவே அடியே முடியே
அந்தோ வந்தாள் எந்தாய் எந்தாய்
அம்பல நம்பதி யே. 4

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

120. ஜோதி ஜோதி

சிந்து

5255. ஜோதி ஜோதி ஜோதி சுயஞ்
ஜோதி ஜோதி ஜோதி பரஞ்
ஜோதி ஜோதி ஜோதி யருட்
ஜோதி ஜோதி ஜோதி சிவம். 1

5256 வாமஜோதி சோமஜோதி
வானஜோதி ஞானஜோதி
மாகஜோதி யோகஜோதி வாதஜோதி
நாதஜோதி
ஏமஜோதி வியோமஜோதி ஏறுஜோதி
வீறுஜோதி
ஏகஜோதி ஏகஜோதி ஏகஜோதி
ஏகஜோதி. 2

5257 ஆதிநீதி வேதனே ஆடல்நீடு
பாதனே
வாதிஞான போதனே வாழ்கவாழ்க
நாதனே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

121. கண்புருவப் பூட்டு

தாழிசை

5258. கையறவி லாதுநடுக் கண்புருவப் பூட்டு
கண்டுகளி கொண்டுதிறந் துண்டுநடு
நாட்டு
ஐயர்மிக உய்யும்வகை அப்பர்விளை
யாட்டு
ஆடுவதென் றேமறைகள் பாடுவது
பாட்டு.

5259 சிற்சபையும் பொற்சபையும் சொந்தமெ
தாச்சு
தேவர்களும் மூவர்களும் பேசுவதெ
பேச்சு
இற்சமய வாழ்வில்எனக்
கென்னைஇனி ஏச்சு
என்பிறப்புத் துன்பமெலாம்
இன்றோடே போச்சு.

5260 ஐயர்அருட் சோதியர சாட்சிஎன தாச்சு
ஆரணமும் ஆகமமும் பேசுவதென்
பேச்சு

எய்யுலக வாழ்வில்எனக்
கென்னைஇனி ஏச்சு
என்பிறவித் துன்பமெலாம் இன்றோெ
போச்சு.

5261 ஈசன்அரு ளால்கடலில் ஏற்றதொரு ஓட
ஏறிக்கரை ஏறினேன் இருந்ததொரு
மாடம்
தேசுறும்அம் மாடநடுத் தெய்வமணி
பீடம்
தீபஒளி கண்டவுடன் சேர்ந்ததுசந்
தோடம்.

5262 மேருமலை உச்சியில்வி ளங்குகம்ப நீட்
மேவும்அதன் மேல்உலகில் வீறுமர
சாட்சி
சேரும்அதில் கண்டபல காட்சிகள்கள்
காட்சி
செப்பல்அரி தாம்இதற்கென்
அப்பன்அருள் சாட்சி.

5263 துரியமலைமேல்உளதோர் சோதிவள நா
தோன்றும்அதில் ஐயர்நடம்

செய்யுமணி வீடு
தெரியும்அது கண்டவர்கள் காணில்உ
ரோடு
செத்தவர் எழுவார்என்று கைத்தாளம்
போடு.

5264 சொல்லால் அளப்பரிய சோதிவரை மீது
தூயதுரி யப்பதியில் நேயமறை ஓது
எல்லாம்செய் வல்லசித்தர் தம்மைஉற
போது
இறந்தார்எழுவாரென்றுபுறந்தாரைஊ

5265 சிற்பொதுவும் பொற்பொதுவும்
நான்அறிய லாச்சு
சித்தர்களும் முத்தர்களும் பேசுவதெ
பேச்சு
இற்பகரும்(380) இவ்வுலகில்
என்னைஇனி ஏச்சு
என்பிறவித் துன்பமெலாம் இன்றோடு
போச்சு.

(380). இப்பெரிய விவ்வுலகில் - முதற்பதிப்பு., ச. மு. க. பதிப்பு.

5266 வலதுசொன்ன பேர்களுக்கு வந்ததுவாய்
தாழ்வு
மற்றவரைச் சேர்ந்தவர்க்கும்
வந்ததலைத் தாழ்வு
வலதுபுஜம் ஆடநம்பால் வந்ததருள்
வாழ்வு
மற்றுநமைச் சூழ்ந்தவர்க்கும் வந்ததுந
வாழ்வு.

5267 அம்பலத்தில் எங்கள்ஐயர் ஆடியநல்
லாட்டம்
அன்பொடுது தித்தவருக் கானதுசொ
லாட்டம்
வம்புசொன்ன பேர்களுக்கு வந்ததும
லாட்டம்
வந்ததலை யாட்டமின்றி வந்ததுபல்
லாட்டம்.

5268 நாத்திகம்சொல் கின்றவர்தம் நாக்குமு
நாக்கு
நாக்குருசி கொள்ளுவதும் நாறியபின்
ணாக்கு
சீர்த்திபெறும் அம்பலவர் சீர்புகன்ற

வாக்கு
செல்வாக்கு நல்வாக்கு தேவர்திரு
வாக்கு.

Back

---

122. ஊதூது சங்கே

தாழிசை

5269. கைவிட மாட்டான்என்று ஊதூது
சங்கே
கனக சபையான்என்று ஊதூது
சங்கே
பொய்விடச் செய்தான்என்று
ஊதூது சங்கே
பூசைப லித்ததென்று ஊதூது
சங்கே. 1

5270 தூக்கம் தொலைத்தான்என்று
ஊதூது சங்கே
துன்பம் தவிர்த்தான்என்று
ஊதூது சங்கே

ஏக்கம் கெடுத்தான்என்று ஊதூது சங்கே
ஏம சபையான்என்று ஊதூது சங்கே. 2

5271 பொன்னடி தந்தான்என்று ஊதூது சங்கே
பொன்னம் பலத்தான்என்று ஊதூது சங்கே
இன்னல் அறுத்தான்என்று ஊதூது சங்கே
என்னுள் அமர்ந்தான்என்று ஊதூது சங்கே. 3

5272 அச்சம் தவிர்த்தான்என்று ஊதூது சங்கே
அம்பல வாணன்என்று ஊதூது சங்கே
இச்சை அளித்தான்என்று ஊதூது சங்கே
இன்பம் கொடுத்தான்என்று ஊதூது சங்கே. 4

5273 என்உயிர் காத்தான்என்று ஊதூது சங்கே

இன்பம் பலித்ததென்று ஊதுது
சங்கே
பொன்உருத் தந்தான்என்று
ஊதுது சங்கே
பொற்சபை அப்பன்என்று
ஊதுது சங்கே. 5

5274 சிவமாக்கிக்கொண்டான்என்று
ஊதுது சங்கே
சிற்றம் பலத்தான்என்று ஊதுது
சங்கே
நவநோக் களித்தான் என்று
ஊதுது சங்கே
நான்அவன் ஆனேன்என்று
ஊதுது சங்கே. 6

5275 நாத முடியான்என்று ஊதுது சங்கே
ஞானசபையான்என்று ஊதுது
சங்கே
பாத மளித்தான்என்று ஊதுது
சங்கே
பலித்தது பூசைஎன்று ஊதுது
சங்கே. 7

5276 தெள்ளமு தானான்என்று ஊதூது
சங்கே
சிற்சபை அப்பன்என்று ஊதூது
சங்கே
உள்ளம் உவந்தான்என்று ஊதூது
சங்கே
உள்ள துரைத்தான்என்று ஊதூது 8
சங்கே.

5277 என்னறி வானான்என்று ஊதூது
சங்கே
எல்லாம்செய் வல்லான்என்று
ஊதூது சங்கே
செந்நிலை தந்தான்என்று ஊதூது
சங்கே
சிற்சபை அப்பன்என்று ஊதூது
சங்கே. 9

5278 இறவாமை ஈந்தான்என்று ஊதூது
சங்கே
எண்ணம் பலித்ததென்று ஊதூது
சங்கே
திறமே அளித்தான்என்று ஊதூது
சங்கே

சிற்றம் பலத்தான்என்று ஊதூது
சங்கே. 10

5279 கரவு தவிர்ந்ததென்று ஊதூது சங்கே
கருணை கிடைத்ததென்று
ஊதூது சங்கே
இரவு விடிந்ததென்று ஊதூது
சங்கே
எண்ணம் பலித்ததென்று ஊதூது
சங்கே. 11

5280 எல்லாம்செய் வல்லான்என்று
ஊதூது சங்கே
எல்லார்க்கும் நல்லான்என்று
ஊதூது சங்கே
எல்லாம் உடையான்என்று
ஊதூது சங்கே
எல்லாமும் ஆனான்என்று
ஊதூது சங்கே.
12

5281 கருணா நிதியர்என்று ஊதூது சங்கே
கடவுள் அவனேஎன்று ஊதூது
சங்கே
அருள்நா டகத்தான்என்று

ஊதூது சங்கே
அம்பலச் சோதிஎன்று ஊதூது 13
சங்கே.

5282 தன்னிகர் இல்லான்என்று ஊதூது
சங்கே
தலைவன் அவனேஎன்று ஊதூது
சங்கே
பொன்னியல் வண்ணன்என்று
ஊதூது சங்கே
பொதுநடம் செய்வான்என்று 14
ஊதூது சங்கே.

5283 ஆனந்த நாதன்என்று ஊதூது சங்கே
அருளுடை அப்பன்என்று
ஊதூது சங்கே
தானந்தம் இல்லான்என்று
ஊதூது சங்கே
தத்துவச் சோதிஎன்று ஊதூது
சங்கே. 15

5284 பொய்விட் டகன்றேன்என்று
ஊதூது சங்கே
புண்ணியன் ஆனேன்என்று
ஊதூது சங்கே

மெய்தொட்டு நின்றேன்என்று
ஊதூது சங்கே
மேல்வெளி கண்டேன்என்று
ஊதூது சங்கே. 16

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

123. சின்னம் பிடி

தாழிசை

5285. அம்பலவர் வந்தார்என்று சின்னம்
பிடி
அற்புதம்செய் கின்றார்என்று
சின்னம் பிடி
செம்பலன் அளித்தார்என்று
சின்னம் பிடி
சித்திநிலை பெற்றதென்று
சின்னம் பிடி. 1

5286 சிற்சபையைக் கண்டோ ம்என்று
சின்னம் பிடி

சித்திகள்செய் கின்றோம்என்று
சின்னம் பிடி
பொற்சபை புகுந்தோம்என்று
சின்னம் பிடி
புந்திமகிழ் கின்றோம்என்று 2
சின்னம் பிடி.

5287 ஞானசித்திபுரம்என்று சின்னம் பிடி
நாடகம்செய் இடம்என்று
சின்னம் பிடி
ஆனசித்தி செய்வோம்என்று
சின்னம் பிடி
அருட்சோதி பெற்றோம்என்று
சின்னம் பிடி. 3

5288 கொடிகட்டிக்கொண்டோ ம்என்று
சின்னம் பிடி
கூத்தாடு கின்றோம்என்று
சின்னம் பிடி
அடிமுடியைக் கண்டோ ம்என்று
சின்னம் பிடி
அருளமுதம் உண்டோ ம்என்று
சின்னம் பிடி. 4

5289 அப்பர்வரு கின்றார்என்று சின்னம்

பிடி
அற்புதம்செய் வதற்கென்று
சின்னம் பிடி
செப்பநிலை பெற்றதென்று
சின்னம் பிடி
சித்திபுரம்இடமென்று சின்னம் 5
பிடி.

5290 தானேநான் ஆனேன்என்று சின்னம்
பிடி
சத்தியம்சத் தியம்என்று சின்னம்
பிடி
ஊனே புகுந்ததென்று சின்னம்
பிடி
ஒளிவண்ணம் ஆனதென்று
சின்னம் பிடி. 6

5291 வேகாதகால்உணர்ந்து சின்னம் பிடி
வேகாத நடுத்தெரிந்து சின்னம்
பிடி
சாகாததலைஅறிந்து சின்னம்
பிடி
சாகாத கல்விகற்றுச் சின்னம் 7
பிடி.

5292 மீதான நிலைஏறிச் சின்னம் பிடி
வெட்டவெளி நடுநின்று சின்னம் பிடி
வேதாக மம்கடந்து சின்னம் பிடி
வேதாந்தச் சித்தாந்த சின்னம் பிடி. 8

5293 பன்மார்க்க மும்கடந்து சின்னம் பிடி
பன்னிரண்டின் மீதுநின்று சின்னம் பிடி
சன்மார்க்கம் மார்க்கம்என்று சின்னம் பிடி
சத்தியம்செய் கின்றோம்என்று சின்னம் பிடி. 9

5294 சித்தாடு கின்றார்என்று சின்னம் பிடி
செத்தார் எழுவார்என்று சின்னம் பிடி
இத்தா ரணியில்என்று சின்னம் பிடி
இதுவே தருணம்என்று சின்னம் பிடி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

124. முரசறைதல்

தாழிசை

5295. அருட்சோதி ஆனேன்என்று
அறையப்பா முரசு
அருளாட்சி பெற்றேன்என்று
அறையப்பா முரசு
மருட்சார்பு தீர்ந்தேன்என்று
அறையப்பா முரசு
மரணந்த விர்ந்தேன்என்று
அறையப்பா முரசு. 1

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

125. தனித் திருஅலங்கல் **(381)**

(381) இத்தலைப்பின் கீழ்த் தொகுக்கப்பெற்றுள்ள 161 பாக்களும் தனிப்பாடல்கள். ஆறாந் திருமுறைக் காலத்தில் பல சமயங் களிற் பாடப் பெற்றவை. முன் பதிப்புகளில் இவை தனிப் பாடல்கள் என்ற தலைப்பில் ஆறாந் திருமுறையின் பிற்பகுதியில் உள்ளன. ஆ. பா. இவற்றைத் தனித்திருஅலங்கல், < ா□ □சூா□ □சூ □ ா□ந□, ா□ □சூா□ □ ெ□ந□ ற□ □ □ □ கூறாக்கி முறையே ஆறாந்திருமுறை முன், இடை, முடிந்த பகுதிகளின் ஈற்றில் வைத்துள்ளார். இப்பதிப்பில் இவை ஒருவாறு பொருள் வரிசையில் முன் பின்னாக அமைக்கப் பெற்று இவண் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு (382)

(382). இஃதும் இதுபோன்று பின்வரும் சிறுதலைப்புகளும் யாம் இட்டவை.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

5296. எவ்வுயிரும் பொதுஎனக்கண்
டிரங்கிஉப
கரிக்கின்றார் யாவர் அந்தச்
செவ்வியர்தம்
செயல்அனைத்தும்
திருவருளின்
செயல்எனவே தெரிந்தேன்
இங்கே
கவ்வைஇலாத் திருநெறிஅத்
திருவாளர்
தமக்கேவல் களிப்பால் செய்ய
ஒவ்வியதென் கருத்தவர்சீர்
ஓதிடஎன்
வாய்மிகவும் ஊர்வ தாலோ. 1

5297 எத்துணையும் பேதமுறா
தெவ்வுயிரும்

தம்உயிர்போல் எண்ணி
உள்ளே
ஒத்துரிமை உடையவராய்
உவக்கின்றார்
யாவர்அவர் உளந்தான் சுத்த
சித்துருவாய் எம்பெருமான்
நடம்புரியும்
இடம்எனநான் தெரிந்தேன்
அந்த
வித்தகர்தம் அடிக்கேவல்
புரிந்திடஎன்
சிந்தைமிக விழைந்த தாலோ. 2

5298 கருணைஒன்றே வடிவாகி
எவ்வுயிரும்
தம்உயிர்போல் கண்டு ஞானத்
தெருள்நெறியில் சுத்தசிவ
சன்மார்க்கப்
பெருநீதி செலுத்தா நின்ற
பொருள்நெறிசற் குணசாந்தப்
புண்ணியர்தம்
திருவாயால் புகன்ற வார்த்தை
அருள்நெறிவே தாகமத்தின்

அடிமுடிசொல்
வார்த்தைகள்என் றறைவ
ராலோ. 1

சாலையப்பனை வேண்டல்

கொச்சகக் கலிப்பா

5299 மன்னப்பா மன்றிடத்தே
மாநடஞ்செய் அப்பாஎன்
தன்னப்பா சண்முகங்கொள்
சாமியப்பா எவ்வுயிர்க்கும்
முன்னப்பா பின்னப்பா
மூர்த்தியப்பா மூவாத
பொன்னப்பா ஞானப்
பொருளப்பா தந்தருளே. 1

கட்டளைக் கலித்துறை

5300 ஆதிஅப் பாநம் அனாதியப்
பாநங்கள் அம்மைஒரு
பாதிஅப் பாநிரு பாதிஅப் பாசிவ
பத்தர்அனு
பூதிஅப் பாநல் விபூதிஅப்
பாபொற் பொதுநடஞ்செய்
சோதிஅப் பாசுயஞ் சோதிஅப்

பாஎனைச் சூழ்ந்தருளே. 5

5301 அண்டஅப் பாபகிர் அண்டஅப்
பாநஞ் சணிந்தமணி
கண்டஅப் பாமுற்றும் கண்டஅப்
பாசிவ காமிஎனும்
ஒண்தவப் பாவையைக்
கொண்டஅப் பாசடை
ஓங்குபிறைத்
துண்டஅப் பாமறை விண்டஅப்
பாஎனைச் சூழ்ந்தருளே. 6

5302 வேலைஅப் பாபடை வேலைஅப்
பாபவ வெய்யிலுக்கோர்
சோலைஅப் பாபரஞ் சோதிஅப்
பாசடைத் துன்றுகொன்றை
மாலைஅப் பாநற் சமரச வேதசன்
மார்க்கசங்கச்
சாலைஅப் பாஎனைத் தந்தஅப்
பாவந்து தாங்கிக்கொள்ளே. 7

5303 மெச்சிஅப் பாவலர் போற்றப்
பொதுவில் விளங்கியஎன்
உச்சிஅப் பாஎன் னுடையஅப்

பாஎன்னை உற்றுப்பெற்ற
அச்சிஅப் பாமுக்கண் அப்பாஎன்
ஆருயிர்க் கானஅப்பா
கச்சிஅப் பாதங்கக் கட்டிஅப்
பாஎன்னைக் கண்டுகொள்ளே. 8

5304 எக்கரை யும்மின்றி ஓங்கும்
அருட்கடல் என்றுரைக்கோ
செக்கரை வென்றபொன் என்கோ
படிகத் திரளதென்கோ
திக்கரை அம்பரன் என்கோஎன்
உள்ளத்தில் தித்திக்கின்ற
சக்கரைக் கட்டிஎன் கோநினைத்
தான்மன்றில் தாண்டவனே. 9

5305 ஒட்டிஎன் கோதறுத் தாட்கொண்
டனைநினை ஓங்கறிவாம்
திட்டிஎன் கோஉயர் சிற்றம்
பலந்தனில் சேர்க்கும்நல்ல
வெட்டிஎன் கோஅருட்
பெட்டியில் ஓங்கி
விளங்கும்தங்கக்
கட்டிஎன் கோபொற் பொதுநடஞ்
செய்யுமுக் கண்ணவனே. 1

மாயை நீக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5306 அருட்பெருங் கடலே என்னை
ஆண்டசற் குருவே ஞானப்
பொருட்பெருஞ் சபையில் ஆடும்
பூரண வாழ்வே நாயேன்
மருட்பெரு மாயை முற்றும்
மடிந்தன வினைக ளோடே
இருட்பெருந் தடையை நீக்கி
இரவியும் எழுந்த தன்றே. 11

5307 மாணவ நிலைக்கு மேலே
வயங்கிய ஒளியே மன்றில்
தாணவ நடஞ்செய் கின்ற
தனிப்பெருந் தலைவ னேஎன்
கோணவ மாயை எல்லாம்
குலைந்தன வினைக ளோடே
ஆணவ இருளை நீக்கி அலரியும்
எழுந்த தன்றே. 12

5308 தற்பரம் பொருளே வேதத்

தலைநின்ற ஒளியே மோனச்
சிற்பர சுகமே மன்றில் திருநடம்
புரியுந் தேவே
வற்புறு மாயை எல்லாம் மடிந்தன
வினைக ளோடே
இற்படும் இருளை நீக்கி 13
இரவியும் எழுந்த தன்றே.

சிதம்பரேசன் அருள்

கலி விருத்தம்

5309 சிற்றறி வுடையநான் செய்த
தீமைகள்
முற்றவும் பொறுத்தருள்
முனிந்திடேல் இன்றே
தெற்றென அருட்பெருஞ் சோதிச்
செல்வமும்
மற்றவும் வழங்குக வரதனே
என்றேன். 14

5310 என்றசொல் செவிமடுத் திறையும்
அஞ்சிடேல்
இன்றுனக் கருட்பெருஞ் சோதி
ஈந்தனம்

நன்றுற மகிழ்களந் நாளுஞ்
சாவுறா
வென்றியும் அளித்தனம் என்று 15
மேவினான்.

5311 மேவிஎன் உள்ளகத் திருந்து
மேலும்என்
ஆவியிற் கலந்திவன் அவன்என்
றோதும்ஓர்
பூவியற் பேதமும் போக்கி
ஒன்றதாய்த்
தேவியற் புரிந்தனன் சிதம்ப
ரேசனே.
16

போற்றிச் சந்த விருத்தம்

சந்த விருத்தம்

5312 போற்றி நின்அருள் போற்றி
நின்பொது
போற்றி நின்புகழ் போற்றி
நின்உரு
போற்றி நின்இயல் போற்றி
நின்நிலை

போற்றி நின்நெறி போற்றி
நின்சுகம்
போற்றி நின்உளம் போற்றி
நின்மொழி
போற்றி நின்செயல் போற்றி
நின்குணம்
போற்றி நின்முடி போற்றி
நின்நடு
போற்றி நின்அடி போற்றி
போற்றியே. 17

5313 போற்றி நின்இடம் போற்றி
நின்வலம்
போற்றி நின்நடம் போற்றி
நின்நலம்
போற்றி நின்திறம் போற்றி
நின்தரம்
போற்றி நின்வரம் போற்றி
நின்கதி
போற்றி நின்கலை போற்றி
நின்பொருள்
போற்றி நின்ஒளி போற்றி
நின்வெளி

போற்றி நின்தயை போற்றி
நின்கொடை
போற்றி நின்பதம் போற்றி
போற்றியே. 18

5314 போற்று கின்றஎன் புன்மை
யாவையும்
பொறுத்த நின்பெரும்
பொறுமை போற்றிஎன்
ஆற்று வேன்உனக் கறிகி
லேன்எனக்
கறிவு தந்தபே ரறிவ
போற்றிவான்
காற்று நீடழல் ஆதி ஐந்துநான்
காணக் காட்டிய கருத்த
போற்றிவன்
கூற்று தைத்துநீத் தழிவி
லாஉருக்
கொள்ள வைத்தநின்
கொள்கை போற்றியே. 19

பாடமும் படிப்பும்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய

விருத்தம்

5315 அம்பலம் சேர்ந்தேன் எம்பலம்
ஆர்ந்தேன்
அப்பனைக் கண்டேன்
செப்பமுட் கொண்டேன்
உம்பர் வியப்ப இம்பர்
இருந்தேன்
ஓதா துணர்ந்தேன் மீதானம்
உற்றேன்
நம்பிடில் அணைக்கும்
எம்பெரு மானை
நாயகன் தன்னைத் தாயவன்
தன்னைப்
பம்புறப் பாடிப் படிக்கின்றேன்
மேலும்
படிப்பேன் எனக்குப்
படிப்பித்த வாறே. 20

5316 கள்ளத்தை அற்ற உள்ளத்தைப்
பெற்றேன்
கன்றிக் கனிந்தே மன்றில்
புகுந்தேன்

தெள்ளத் தெளிந்த
வெள்ளத்தை உண்டேன்
செய்வகை கற்றேன் உய்வகை
உற்றேன்
அள்ளக் குறையா வள்ளற்
பொருளை
அம்பலச் சோதியை எம்பெரு
வாழ்வை
பள்ளிக்குட் பாடிப்
படிக்கின்றேன் மேலும்
படிப்பேன் எனக்குப்
படிப்பித்த வாறே. 21

5317 காட்டைக் கடந்தேன் நாட்டை
அடைந்தேன்
கவலை தவிர்ந்தேன் உவகை
மிகுந்தேன்
வீட்டைப் புகுந்தேன் தேட்டமு
துண்டேன்
வேதாக மத்தின்
விளைவெலாம் பெற்றேன்
ஆட்டைப் புரிந்தே அம்பலத்
தோங்கும்

ஐயர் திருவடிக் கானந்த மாகப்
பாட்டைப் படித்தேன்
படிக்கின்றேன் மேலும்
படிப்பேன் எனக்குப்
படிப்பித்த வாறே. 22

பாட்டும் திருத்தமும்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5318 தேன்பாடல் அன்புடையார்
செயப்பொதுவில் நடிக்கின்ற
சிவமே ஞானக்
கான்பாடிச் சிவகாம வல்லிமகிழ்
கின்றதிருக் கணவா நல்ல
வான்பாட மறைபாட
என்னுளத்தே வயங்குகின்ற
மன்னா நின்னை
யான்பாட நீதிருத்த என்னதவஞ்
செய்தேனோ எந்தாய் எந்தாய். 23

5319 ஆன்பாலும் நறுந்தேனும்
சர்க்கரையும் கூட்டியதெள்
ளமுதே என்றன்

ஊன்பாலும் உளப்பாலும்
உயிர்ப்பாலும் ஒளிர்கின்ற
ஒளியே வேதம்
பூம்பாடல் புனைந்தேத்த
என்னுளத்தே ஆடுகின்ற
பொன்னே நின்னை
யான்பாட நீதிருத்த என்னதவஞ்
செய்தேனோ எந்தாய் எந்தாய். 24

அம்பலத்தரசே அபயம்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

5320 பொருட்பெருந் தனிமெய்ப்
போகமே என்னைப்
    புறத்தினும் அகத்தினும்
    புணர்ந்த
    தெருட்பெருஞ் சிவமே
    சுத்தசன் மார்க்கச்
    செல்வமே நான்பெற்ற
    சிறப்பே
    மருட்பெருங் கடலைக்

கடத்திஎன் தன்னை
வாழ்வித்த என்பெரு வாழ்வே
அருட்பெருஞ் சோதி அம்பலத்
தரசே
அம்மையே அப்பனே 25
அபயம்.

5321 பொருட்பெரு மறைகள்
அனந்தம்ஆ கமங்கள்
புகலும்ஓர் அனந்தம்மேற்
போந்த
தெருட்பெரு வெளிமட்
டளவிலாக் காலம்
தேடியும் காண்கிலாச் சிவமே
மருட்பெரும் பகைதீர்த்
தென்னைஆட் கொண்ட
வள்ளலே தெள்ளிய அமுதே
அருட்பெருஞ் சோதி அம்பலத்
தரசே
அம்மையே அப்பனே
அபயம். 26

5322 பொருட்பெருஞ் சுடர்செய்
கலாந்தயோ காந்தம்

புகன்றபோ தாந்த நாதாந்தம்
தெருட்பெரு வேதாந் தம்திகழ்
சித்தாந்
தத்தினும் தித்திக்கும் தேனே
மருட்பெரு இருளைத்
தீர்த்தெனை வளர்க்கும்
மாபெருங் கருணையா ரமுதே
அருட்பெருஞ் சோதி அம்பலத்
தரசே
அம்மையே அப்பனே 27
அபயம்.

அருட்பெருஞ்சோதி அபயம்

நேரிசை வெண்பா

5323 அருட்பெருஞ் சோதி அபயம்
அபயம்
அருட்பெருஞ் சோதி அபயம் -
அருட்பெருஞ்
சோதி அபயம்சிற் சோதி
அபயம்பொற்
சோதி அபயம் துணை. 28

5324 துணைவா அபயம் துயர்அகல

என்பால்
அணைவா அபயம் அபயம் -
பணைவாய்
வடலா அபயம் வரதா அபயம்
நடநாய காஅபயம் நான். 29

5325 நானாகித் தானாய் நடித்தருள்கின்
றாய்அபயம்
தேனாய் இனிக்கும் சிவஅபயம் -
வானாடு
மெய்யா அபயம் விமலா
அபயமென்றன்
ஐயா அபயமப யம். 30

5326 அபயம் பதியே அபயம் பரமே
அபயம் சிவமே அபயம் - உபய
பதத்திற் கபயம் பரிந்தென்உளத்
தேநல்
விதத்தில் கருணை விளை. 31

5327 கருணா நிதியே அபயம் கனிந்த
அருணா டகனே அபயம் -
மருணாடும்
உள்ளக் கவலை ஒழிப்பாய்என்

வன்மனத்துப்
பொள்ளற் பிழைகள் பொறுத்து. 32

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5328 இணக்கறியீர் இதம்அறியீர் இருந்தநிலை அறியீர்
இடம்அறியீர் தடம்அறியீர் இவ்வுடம்பை எடுத்த
கணக்கறியீர் வழக்கறியீர் அம்பலத்தே மாயைக்
கலக்கம்அற நடிக்கின்ற துலக்கம்அறி வீரோ
பிணக்கறிவீர் புரட்டறிவீர்(383) பிழைசெயவே அறிவீர்
பேருணவைப் பெருவயிற்றுப் பிலத்தில்இட அறிவீர்
மணக்கறியே பிணக்கறியே வறுப்பேபேர்ப் பொரிப்பே
வடைக்குழம்பே சாறேஎன் றடைக்க அறிவீரே. 33

(383). பிரட்டறிவீர் - பொ. சு.

பதிப்பு.

5329 உழக்கறியீர் அளப்பதற்கோர்
உளவறியீர் உலகீர்
ஊர்அறியீர் பேர்அறியீர்
உண்மைஒன்றும் அறியீர்
கிழக்கறியீர் மேற்கறியீர்
அம்பலத்தே மாயைக்
கேதம்அற நடிக்கின்ற
பாதம்அறி வீரோ
வழக்கறிவீர் சண்டையிட்டே
வம்பளக்க அறிவீர்
வடிக்கும்முன்னே
சோறெடுத்து வயிற்றடைக்க
அறிவீர்
குழக்கறியே(384) பழக்கறியே
கூட்டுவர்க்கக் கறியே
குழம்பேசா றேஎனவும்
கூறஅறி வீரே. 34

(384). குழைக்கறியே - முதற்பதிப்பு., பொ. சு., பி. இரா., ச. மு. க.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

5330 உணிக்கும் மூட்டுக்கும்
கொதுகுக்கும்
பேனுக்கும் உவப்புறப்
பசிக்கின்றீர்
துணிக்கும் காசுக்கும்
சோற்றுக்கும்
ஊர்தொறும் சுற்றிப்போய்
அலைகின்றீர்
பிணிக்கும் பீடைக்கும்
உடலுளம்
கொடுக்கின்றீர் பேதையீர்
நல்லோர்கள்
பணிக்கும் வேலைசெய்
துண்டுடுத்
தம்பலம் பரவுதற் கிசையீரே. 35

5331 மழவுக்கும் ஒருபிடிசோ
றளிப்பதன்றி
இருபிடிஊண் வழங்கில்
இங்கே

உழவுக்கு முதல்குறையும்
எனவளர்த்தங்
கவற்றைஎலாம் ஓகோ பேயின்
விழவுக்கும் புலால்உண்ணும்
விருந்துக்கும்
மருந்துக்கும் மெலிந்து
மாண்டார்
இழவுக்கும்
இடர்க்கொடுங்கோல்
இறைவரிக்கும்
கொடுத்திழப்பர் என்னே
என்னே. 36

5332 கடுகாட்டுக் கறிக்கிடுக தாளிக்க
எனக்கழறிக் களிக்கா நின்ற
சுடுகாட்டுப் பிணங்காள்இச்
சுகமனைத்தும்
கணச்சுகமே சொல்லக்
கேண்மின்
முடுகாட்டுக் கூற்றுவரும்
சாவீரால்
சாவதற்கு முன்னே நீவீர்
இடுகாட்டுப்பிணங்கண்டால்

ஏத்துமினோ
எமையும்இவ்வா றிடுகஎன்றே. 37

5333 மதிப்பாலை அருட்பாலை
ஆனந்தப்
பாலைஉண்ண மறந்தார்
சில்லோர்
விதிப்பாலை அறியேம்தாய்ப்
பாலைஉண்டு
கிடந்தழுது விளைவிற் கேற்பக்
கொதிப்பாலை
உணர்வழிக்கும் குடிப்பாலை
மடிப்பாலைக்
குடிப்பார்அந்தோ
துதிப்பாலை அருள்தருநம்
தேவசிகா
மணித்தேவைத் துதியார்
அன்றே.
38

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

5334 சிரிப்பிலே பொழுது
கழிக்கும்இவ் வாழ்க்கைச்

சிறியவர் சிந்தைமாத் திரமோ
பொருப்பிலே தவஞ்செய்
பெரியர்தம் மனமும்
புளிப்பிலே துவர்ப்பிலே
உவர்ப்புக்
கரிப்பிலே கொடிய கயப்பிலே
கடிய
கார்ப்பிலே கார்ப்பொடு கலந்த
எரிப்பிலே புகுவ தன்றிஎள்
அளவும்
இனிப்பிலே புகுகின்ற
திலையே. 39

கலிநிலைத்துறை

5335 பூவார் கொன்றைச் செஞ்சடை
யாளர் புகழாளர்
ஈவார் போல்வந் தென்மனை
புக்கார் எழில்காட்டி
தேவார் தில்லைச் சிற்சபை
மேவும் திருவாளர்
ஆவா என்றார் என்னடி அம்மா
அவர்சூதே. 40

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய

விருத்தம்

5336 நல்வினை சிறிதும் நயந்திலேன்
என்பாள்
நான்செயத் தக்கதே தென்பாள்
செல்வினை ஒன்றுந்
தெரிந்திலன் ஐயோ
தெய்வமே தெய்வமே
என்பாள்
வெல்வினை மன்றில் நடம்புரி
கின்றார்
விருப்பிலர் என்மிசை
என்பாள்
வல்வினை உடையேன்
என்றுளம் பதைப்பாள்
வருந்துவாள் நான்பெற்ற
மகளே. 41

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

5337 நாதரருட் பெருஞ்சோதி
நாயகர்என் தனையே
நயந்துகொண்ட தனித்தலைவர்
ஞானசபா பதியார்

வாதநடம் புரிகருணை
மாநிதியார் வரதர்
வள்ளல்எலாம் வல்லவர்மா
நல்லவர்என் இடத்தே
காதலுடன் வருகின்றார்
என்றுபர நாதம்
களிப்புறவே தொனிக்கின்ற
தந்தரதுந் துபிதான்
ஏதமற முழங்குகின்ற
தென்றுசொல்லிக் கொண்டே
எழுகின்றாள் தொழுகின்றாள்
என்னுடைய மகளே. 42

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம் 33

5338. அன்பாடு திருப்பொதுவில்
ஆடுகின்ற
அரசேநின் அடிமேல் ஆணை
என்பாடென் றிலைஎன்னால்
துரும்பும்அசைத்
திடமுடியா திதுகால் தொட்டுப்
பொன்பாடெவ் விதத்தானும்

புரிந்துகொண்டு
நீதானே புரத்தல் வேண்டும்
உன்பாடு நான்உரைத்தேன்
நீஇனிச்சும்
மாஇருக்க ஒண்ணா தண்ணா. 43

5339. முன்பாடு பின்பயன்தந்
திடும்எனவே
உரைக்கின்றோர் மொழிகள்
எல்லாம்
இன்பாடும் இவ்வுலகில்
என்னறிவில்
இலைஅதனால் எல்லாம்
வல்லோய்
அன்பாடு திருப்பொதுவில்
ஆடுகின்றோய்
அருட்சோதி அளித்துக் காத்தல்
உன்பாடு நான்உரைத்தேன்
எனக்கொருபா
டுண்டோ நீ உரைப்பாய்
அப்பா. 44

5340.. உன்ஆணை உன்னைவிட

உற்றதுணை
வேறிலைஎன் உடையாய்
அந்தோ
என்நாணைக் காத்தருளி
இத்தினமே
அருட்சோதி ஈதல் வேண்டும்
அந்நாள்நை யாதபடி
அருள்புரிந்த
பெருங்கருணை அரசே
என்னை
முன்னாள்நின் அடியவன்என்
றுலகறிந்த 45
இந்நாள்என் மொழிந்தி டாதே.

5341. தூங்காதே விழித்திருக்கும்
சூதறிவித்
தெனைஆண்ட துரையே
என்னை
நீங்காதே என்னுயிரில்
கலந்துகொண்ட
பதியேகால் நீட்டிப் பின்னே
வாங்காதே விரைந்திவண்நீ
வரல்வேண்டும்

தாழ்த்திடில்என் மனந்தான்
சற்றும்
தாங்காதே இதுநினது
தனித்ததிரு
வுளமறிந்த சரிதம் தானே. 46

5342. இயங்காளி புலிகரடி
எனப்பெயர்கேட்
டுளம்நடுங்கி இருந்தேன்
ஊரில்
சயங்காளிக் கோயிலைக்கண்
டஞ்சிமனம்
தழுதழுத்துத் தளர்ந்தேன்
இந்தப்
பயங்காளிப் பயல்போலப்
பயந்தவர்கள்
எங்குளர்காண் பதியே
என்னை
வயங்காளில் ஒருவன்என
நினையேல்கைப்
பிள்ளைஎன மதித்தி டாயே. 47

5343. சிறுசெயலைச் செயும்உலகச்

சிறுநடையோர்
பலபுகலத் தினந்தோ றுந்தான்
உறுசெயலை அறியாஇச்
சிறுபயலைப்
பிடித்தலைத்தல் உவப்போ
கண்டாய்
தெறுசெயலைத்
தவிர்த்தெல்லாச் சித்தியும்பெற்
றிடஅழியாத் தேகன் ஆகப்
பெறுசெயலை எனக்களித்தே
மறுசெயலைப்
புரிகளனைப் பெற்ற தேவே. 48

கலிநிலைத்துறை

5344 அங்கே உன்றன் அன்பர்கள்
எல்லாம் அமர்கின்றார்
இங்கே நீதான் என்னள வின்னும்
இரங்காயேல்
எங்கே போகேன் யாரொடு
நோகேன் எதுசெய்கேன்
செங்கேழ் வேணித் திங்கள்
அணிந்தருள் சிவனேயோ. 49

5345 ஈயோ டுறழும் சிறியேன்

அளவில் எந்தாய்நின்
சேயோ டுறழும் பேரருள்
வண்ணத் திருவுள்ளம்
காயோ பழமோ யாதோ
அறியேன் கவல்கின்றேன்
தீயோ டுறழும் திருவருள் வடிவச்
சிவனேயோ.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5346 உடைய நாயகன் பிள்ளைநான்
ஆகில்எவ் வுலகமும்
ஒருங்கின்பம்
அடைய நான்அருட்
சோதிபெற்
றழிவிலா யாக்கைகொண்
டுலகெல்லாம்
மிடைய அற்புதப்
பெருஞ்செயல்
நாடொறும் விளைத்தெங்கும்
விளையாடத்
தடைய தற்றநல் தருணம்இத்
தருணமாத் தழைக்கஇத்

தனியேற்கே. 51

5347 கோது கொடுத்த மனச்சிறியேன்
குற்றம் குணமாக்
கொண்டேஇப்
போது கொடுத்த நின்அருளாம்
பொருளை நினைக்கும்
போதெல்லாம்
தாது கொடுத்த
பெருங்களிப்பும்
சாலா தென்றால் சாமிநினக்
கேது கொடுப்பேன்
கேட்பதன்முன்
எல்லாம் கொடுக்க வல்லாயே. 52

5348 கன்றுடைய பசுப்போலே
கசிந்துருகும்
அன்பரெலாம் காணக் காட்டும்
என்றுடைய நாயகனே
எல்லாஞ்செய்
வல்லவனே இலங்குஞ் சோதி
மன்றுடைய மணவாளா
மன்னவனே
என்னிருகண் மணியே

நின்னை
அன்றுடையேன்
இன்றுவிடேன்
ஆணைஉன்மேல்
ஆணைஉன்மேல் ஆணை
ஐயா. 53

5349 திருநி லைத்துநல் அருளொடும்
அன்பொடும் சிறப்பொடும்
செழித்தோங்க
உருநி லைத்திவண்
மகிழ்வொடு
வாழ்வுற உவந்துநின்
அருள்செய்வாய்
இருநி லத்தவர் இன்புறத்
திருவருள் இயல்வடி
வொடுமன்றில்
குருநி லைத்தசற் குருஎனும்
இறைவநின் குரைகழற்
பதம்போற்றி. 54

5350 குற்றம் புரிதல் எனக்கியல்பே
குணமாக் கொள்ளல்
உனக்கியல்பே

சிற்றம் பலவா இனிச்சிறியேன்
செப்பும் முகமன் யாதுளது
தெற்றென் றடியேன்
சிந்தைதனைத்
தெளிவித் தச்சந் துயர்தீர்த்தே
இற்றைப் பொழுதே
அருட்சோதி
ஈக தருணம் இதுவாமே. 55

5351 அருளா ரமுதே என்னுடைய
அன்பே என்றன் அறிவேஎன்
பொருளாய் அகத்தும்
புறத்தும்என்னைப்
புணர்ந்த கருணைப்
பொருப்பேமெய்த்
தெருளாம் ஒளியே
வெளியாகச்
சிற்றம் பலத்தே
நடிக்கின்றோய்
இருளா யினஎல்
லாம்தவிர்த்தென்
எண்ணம் முடிப்பாய்
இப்போதே.

56

5352 மந்திரம் அறியேன் மற்றை
மணிமருந் தறியேன் வேறு
தந்திரம் அறியேன் எந்தத்
தகவுகொண் டடைவேன்
எந்தாய்
இந்திரன் முதலாம் தேவர்
இறைஞ்சப்பொன் மன்றில்
வேணிச்
சந்திரன் ஆட இன்பத்
தனிநடம் புரியும் தேவே. 57

5353. கருணைக் கடலே அதில்எழுந்த
கருணை அமுதே கனியமுதில்
தருணச் சுவையே
சுவைஅனைத்தும்
சார்ந்த பதமே தற்பதமே
பொருண்மெய்ப் பரமே
சிதம்பரமாம்
பொதுவில் நடிக்கும்
பரம்பரமே
தெருண்மெய்க் கருத்தில்
கலந்தெனையும்

சித்தி நிலைகள் தெரித்தருளே. 58

5354. கலக்கம் அற்றுநான் நின்றனைப்
பாடியே களிக்கின்ற
நாள்எந்நாள்
இலக்கம் உற்றறிந் திடஅருள்
புரிகுவாய் எந்தைஇவ்
விரவின்கண்
துலக்க முற்றசிற் றம்பலத்
தாடுமெய்ச் சோதியே
சுகவாழ்வே
அலக்கண் அற்றிடத் திருவருள்
புரியும்என் அப்பனே
அடியேற்கே. 59

கட்டளைக் கலிப்பா

5355 பண்டு நின்திருப் பாதம லரையே
பாடி யாடிய பத்திமை
யோரைப்போல்
தொண்டு கொண்டெனை
ஆண்டனை இன்றுதான்
துட்டன் என்றுது ரத்திடல்
நன்றுகொல்

குண்டு நீர்க்கடல் சூழுல
கத்துளோர்
குற்றம் ஆயிரங் கோடிசெய்
தாலும்முன்
கொண்டு பின்குலம் பேசுவ
ரோஎனைக்
குறிக்கொள் வாய்எண் 60
குணந்திகழ் வள்ளலே.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

5356 கண்ணெலாம் நிரம்பப் பேரொளி
காட்டிக்
கருணைமா மழைபொழி
முகிலே
விண்ணெலாம் நிறைந்த
விளக்கமே என்னுள்
மேவிய மெய்ம்மையே
மன்றுள்
எண்ணெலாம் கடந்தே
இலங்கிய பதியே
இன்றுநீ ஏழையேன் மனத்துப்
புண்ணெலாம் தவிர்த்துப்

பொருளெலாம் கொடுத்துப்
புகுந்தென துளங்கலந் தருளே. 61

5357 அன்பிலேன் எனினும்
அறிவிலேன் எனினும்
அன்றுவந் தாண்டனை
அதனால்
துன்பிலேன் எனஇவ்
வுலகெலாம் அறியச்
சொல்லினேன் சொல்லிய
நானே
இன்பிலேன் எனஇன்
றுரைத்திடல் அழகோ
எனைஉல கவமதித் திடில்என்
என்பிலே கலந்தாய்
நினக்கும்வந் திடுமே
எய்துக விரைந்தென திடத்தே. 62

கட்டளைக் கலித்துறை

5358 வான்வேண்டு சிற்றம் பலத்தே
வயங்கி வளரமுதத்
தேன்வேண்டி னேன்இத் தருணத்
தருள்செய்க செய்திலையேல்

ஊன்வேண்டும் என்னுயிர்
நீத்துநின் மேற்பழி
யோவிளைப்பேன்
நான்வேண்டு மோபழி
தான்வேண்டு மோசொல்க
நாயகனே. 63

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5359 செவ்வணத் தவரும் மறையும்ஆ
கமமும்
தேவரும் முனிவரும் பிறரும்
இவ்வணத் ததுஎன் றறிந்திடற்
கரிதாம்
எந்தைநின் திருவருள் திறத்தை
எவ்வணத் தறிவேன் எங்ஙனம்
புகல்வேன்
என்தரத் தியலுவ தேயோ
ஒவ்வணத் தரசே எனக்கென
இங்கோர்
உணர்ச்சியும் உண்டுகொல்
உணர்த்தே. 64

5360 உணர்ந்துணர்ந் தாங்கே

உணர்ந்துணர்ந் துணரா
உணர்ந்தவர் உணர்ச்சியான்
நுழைந்தே
திணர்ந்தனர் ஆகி வியந்திட
விளங்கும்
சிவபதத் தலைவநின்
இயலைப்
புணர்ந்தநின் அருளே
அறியும்நான் அறிந்து
புகன்றிடும் தரஞ்சிறி துளனோ
கொணர்ந்தொரு பொருள்என்
கரங்கொளக் கொடுத்த
குருஎனக் கூறல்என் குறிப்பே. 65

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5361 அயலறியேன் நினதுமலர்
அடிஅன்றிச் சிறிதும்
அம்பலத்தே நிதம்புரியும்
ஆனந்த நடங்கண்
டுயலறியேன் எனினும்அது
கண்டுகொளும் ஆசை

ஒருகடலோ எழுகடலோ
உரைக்கவொணா துடையேன்
மயலறியா மனத்தமர்ந்த
மாமணியே மருந்தே
மதிமுடிஎம் பெருமான்நின்
வாழ்த்தன்றி மற்றோர்
செயலறியேன் எனக்கருளத்
திருவுளஞ்செய் திடுவாய்
திருஎழுத்தைந் தாணைஒரு 66
துணைசிறிதிங் கிலனே.

5362 கொழுந்தேனும் செழும்பாகும்
குலவுபசும் பாலும்
கூட்டிஉண்டாற்
போல்இனிக்குங்
குணங்கொள்சடைக் கனியே
தொழுந்தேவ மடந்தையர்க்கு
மங்கலநாண் கழுத்தில்
தோன்றவிடம் கழுத்தினுளே
தோன்றநின்ற சுடரே
எழுந்தேறும் அன்பருளத்
தேற்றுதிரு விளக்கே
என்உயிர்க்குத் துணையேஎன்

இருகண்ணுள் மணியே
அழுந்தேற அறியாதென்
அவலநெஞ்சம் அந்தோ
அபயம்உனக் கபயம்எனை 67
ஆண்டருள்க விரைந்தே.

5363 என்னால்ஓர் துரும்பும்அசைத்
தெடுக்கமுடி யாதே
எல்லாஞ்செய் வல்லவன்என்
றெல்லாரும் புகலும்
நின்னால்இவ் வுலகிடைநான்
வாழ்கின்றேன் அரசே
நின்அருள்பெற் றழியாத
நிலையைஅடைந் திடஎன்
தன்னால்ஓர் சுதந்தரமும்
இல்லைகண்டாய் நினது
சகலசுதந் தரத்தைஎன்பால்
தயவுசெயல் வேண்டும்
பின்நாள்என் றிடில்சிறிதும்
தரித்திருக்க மாட்டேன்
பேராணை உரைத்தேன்என்
பேராசை இதுவே.
68

5364 இச்சைஎலாம் புகன்றேன்என்
இலச்சைஎலாம் விடுத்தேன்
இனிச்சிறிதும் தரியேன்இங்
கிதுதருணத் தடைந்தே
அச்சைஎலாம் வெளிப்படுத்தி
அச்சம்எலாம் அகற்றி
அருட்சோதித் தனிஅரசே
ஆங்காங்கும் ஓங்க
விச்சைஎலாம் எனக்களித்தே
அவிச்சைஎலாம் தவிர்த்து
மெய்யுறஎன் னொடுகலந்து
விளங்கிடுதல் வேண்டும்
பச்சைஎலாம் செம்மைஎலாம்
பொன்மைஎலாம் படர்ந்த 69
படிகமணி விளக்கேஅம்
பலம்விளங்கும் பதியே.

5365 தருவகைஇத் தருணம்நல்ல
தருணம்இதில் எனக்கே
தனித்தஅருட் பெருஞ்சோதி
தந்தருள்க இதுதான்
ஒருவகைஈ திலைஎனில்வே
றொருவகைஎன் னுடைய

உடல்உயிரை ஒழித்திடுக
உவப்பினொடே இந்த
இருவகையும் சம்மதமே
திருவடிசாட் சியதாய்
இயம்பினன்என்
இதயம்உன்றன் இதயம்அறிந்
ததுவே
அருவகையோ உருவகையும்
ஆகிஎன்னுள் அமர்ந்தாய்
அம்மேஎன் அப்பாஎன் 70
அய்யாஎன் அரசே.

5366 வருமுன் வந்ததாக் கொள்ளுதல்
எனக்கு
வழக்கம் வள்ளல்நீ
மகிழ்ந்தருட் சோதி
தருமுன் தந்தனை என்றிருக்
கின்றேன்
தந்தை நீதரல் சத்தியம் என்றே
குருமுன் பொய்யுரை
கூறலேன் இனிஇக்
குவலை யத்திடைக்
கவலையைத் தரியேன்

திருமுன் விண்ணப்பம்
செய்தனன் கருணை
செய்க வாழ்கநின் திருவருட்
புகழே. . 71

5367 வினைத்தடைதீர்த் தெனைஆண்ட
மெய்யன்மணிப் பொதுவில்
மெய்ஞ்ஞான நடம்புரிந்து
விளங்குகின்ற விமலன்
எனைத்தனிவைத்
தருளொளிஈந் தென்னுள்இருக்
கின்றான்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தன்
இச்சையருட் சோதி
தினைத்தனைபெற் றவரேனும்
சாலுமுன்னே உலகில்
செத்தவர்கள் எல்லாரும்
திரும்பவரு கென்று
நினைத்தவுடன் எதிர்வந்து
நிற்பர்கண்டாய் எனது
நெஞ்சேநீ அஞ்சேல்உள்
அஞ்சேல்அஞ் சேலே. . 72

குறட்டாழிசை.

5368 அணியே எனதுமெய் யறிவே
பொதுவளர் அரசே திருவளர்
அமுதே
இனிதருள் வாய்இது தருணம்
அமுதரு ளாய்இது தருணம்
மணியே எனதுகண் மணியே
பொதுவளர் மதியே திருவருண்
மதியே
அருள்புரி வாய்இது தருணம்
அருள்புரி வாய்இது தருணம். . 73

நேரிசை வெண்பா.

5369 இதுவே தருணம்
எனைஅணைதற் கிங்கே
பொதுவே நடிக்கும் புனிதா -
விதுவேய்ந்த
சென்னியனே சுத்த சிவனே
உனக்கடியேன்
அன்னியனே அல்லேன் அறிந்து.
. 74

கலித்துறை.

5370 ஆதி யேதிரு அம்பலத்
தாடல்செய் அரசே
நீதி யேஎலாம் வல்லவா நல்லவா
நினைந்தே
ஓதி யேஉணர் தற்கரி தாகிய
ஒருவான்
சோதி யேஎனைச் சோதியேல்
சோதியேல் இனியே. . 75

கட்டளைக் கலித்துறை.

5371 போதோ விடிந்த தருளரசேஎன்
பொருட்டுவந்தென்
தாதோர் எழுமையும் நன்மையுற்
றோங்கத் தருவதுதான்
மாதோட நீக்கும் கனிரச
மோவந்த வான்கனியின்
கோதோ அறிந்திலன் யாதோ
திருவுளம் கூறுகவே. . 76

5372 அப்பனை இப்பனை ஆக்கிச்
சிவிகை அமர்ந்தவன்சொல்
அப்பனை என்னுயிர்க் கானசெந்
தேனை அமுதைஅந்நாள்
அப்பனை ஆழி கடத்திக்

கரைவிட் டளித்தசடை
அப்பனைச் சிற்றம் பலவனை
நான்துதித் தாடுவனே. . 77

5373 மாதோர் புடைவைத்த மாமருந்
தேமணி யேஎன் மட்டில்
யாதோ திருவுளம் யானறி
யேன்இதற் கென்னசெய்வேன்
போதோ கழிகின்ற தந்தோநின்
தன்னைப் பொருந்துகின்ற
சூதோர் அணுவும் தெரியேன்நின்
பாதத் துணைதுணையே. . 78

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

5374 ஆர்ந்தஅருட் பெருஞ்சோதி
அப்பாநான் அடுத்தவர்தம்
சோர்ந்தமுகம் பார்க்கஇனித்
துணியேன் நின்அருள்ஆணை
நேர்ந்தவர்கள் நேர்ந்தபடி
நெகிழ்ந்துரைக்கும்
வார்த்தைகளும்
ஓர்ந்துசெவி புகத்துணியேன்
உன்ஆணை உன்ஆணை. . 79

5375 அழியா நிலையாதது மேவிநின் அன்பினோடும்
ஒழியா துனைப்பாடி நின்றாடி உலகினூடே
வழியாம் உயிர்க்கின்பம் புரிந்து வயங்கல்வேண்டும்
இழியா தருள்வாய் பொதுமேவிய எந்தைநீயே. . 80

5376 கரும்பசைக்கும் மொழிச்சிறியார் கல்மனத்தில் பயின்றுபயின்
றிரும்பசைக்கும் மனம்பெற்றேன் யானோஇவ் வேழைகள்தம்
அரும்பசிக்கு மருந்தளிப்பேன் அந்தோஇங் கென்னாலே
துரும்பசைக்க முடியாதே சோதிநடப் பெருமானே. 81

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5377. மதிக்களவா மணிமன்றில் திருநடஞ்செய்
திருத்தாளை வழுத்தல் இன்று
பதிக்களவா நலந்தருவல்

என்றுநினை
ஏத்துதற்குப் பணிக்கின் றேன்நீ
விதிக்களவாச் சித்திகள்முன்
காட்டுகஇங்
கென்கின்றாய் விரைந்த
நெஞ்சே
பொதிக்களவா முன்னர்இங்கே
சத்தத்துக்
களவென்பார் போன்றாய்
அன்றே. 82

5378. ஆடியகால் மலர்களுக்கே
அன்புடையார்
யாவரிங்கே அவர்க்கே
இன்பம்
கூடியதென் றாரணமும்
ஆகமமும்
ஆணையிட்டுக்
கூறும்வார்த்தை
ஓடியதோ நெஞ்சேநீ
உன்னுவதென்
பற்பலவாய் உன்னேல்
இன்னே

பாடிஅவன் திருப்பாட்டைப்
படிகண்டாய்
இன்புகலப் படிகண் டாயே. 83

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

5379 ஒன்றுமுன் எண்பால் எண்ணிடக்
கிடைத்த
வுவைக்குமேற் றனைஅருள்
ஒளியால்
நன்றுகண் டாங்கே
அருட்பெருஞ் சோதி
நாதனைக் கண்டவன் நடிக்கும்
மன்றுகண் டதனில் சித்தெலாம்
வல்ல
மருந்துகண் டுற்றது வடிவாய்
நின்றுகொண் டாடுந்
தருணம்இங் கிதுவே
நெஞ்சமே அஞ்சலை நீயே. 84

5380 கலைவளர் முடிய தென்னைஆட்
கொண்ட
கருணையங் கண்ணது ஞான
நிலைவளர் பொருள

துலகெலாம் போற்ற
நின்றது நிறைபெருஞ் சோதி
மலைவளர் கின்றது
அருள்வெளி நடுவே
வயங்குவ தின்பமே மயமாய்த்
தலைவளர் திருச்சிற் றம்பலந்
தனிலே
தனித்தெனக் கினித்ததோர்
கனியே. 85

5381 மன்றுள்நின் றாடும் வள்ளலே
எனது
வள்ளல்என் றெனக்குளே
தெரிந்த
அன்றுதான் தொடங்கி
அம்மையே அப்பா
ஐயனே அன்பனே அரசே
என்றுநின் தனையே
நினைத்திருக் கின்றேன்
எட்டுணை எனினும்வே
றிடத்தில்
சென்றுநின் றறியேன்
தெய்வமே இதுநின்

திருவுளம் தெரிந்தது தானே. 86

5382 உள்ளலேன் உடையார்
உண்ணவும் வறியார்
உறுபசி உழந்துவெந் துயரால்
வள்ளலே நெஞ்சம் வருந்தவும்
படுமோ
மற்றிதை நினைத்திடுந்
தோறும்
எள்ளலேன் உள்ளம் எரிகின்ற
துடம்பும்
எரிகின்ற தென்செய்வேன்
அந்தோ
கொள்ளலேன் உணவும்
தரிக்கிலேன் இந்தக்
குறையெலாம் தவிர்த்தருள்
எந்தாய். 87

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

5383. ஐவகைத் தொழிலும் என்பால்
அளித்தனை அதுகொண்
டிந்நாள்

செய்வகை தெரிவித்
தென்னைச்
சேர்ந்தொன்றாய் இருத்தல்
வேண்டும்
பொய்வகை அறியேன் வேறு
புகலிலேன் பொதுவே நின்று
மெய்வகை உரைத்தேன் இந்த 88
விண்ணப்பம் காண்க நீயே.

5384. உருவ ராகியும் அருவின
ராகியும் உருஅரு வினராயும்
ஒருவ ரேஉளார் கடவுள்கண்
டறிமினோ உலகுளீர்
உணர்வின்றி
இருவ ராம்என்றும் மூவரே
யாம்என்றும் இயலும்ஐ
வர்கள்என்றும்
எருவ ராய்உரைத்
துழல்வதென்
உடற்குயிர் இரண்டுமூன்
றெனலாமே. 89

கட்டளைக் கலித்துறை

5385 சேய்போல் உலகத் துயிரைஎல்

லாம்எண்ணிச் சேர்ந்துபெற்ற
தாய்போல் உரைப்பர்சன்
மார்க்கசங் கத்தவர்
சாற்றும்எட்டிக்
காய்போல் பிறர்தமைக் கண்டால்
கசந்து கடுகடுத்தே
நாய்போல் குரைப்பர்துன்
மார்க்கசங் கத்தவர் நானிலத்தே. 90

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5386 வண்டணிபூங் குழல்அம்மை
எங்கள்சிவ காம
வல்லியொடு மணிமன்றில்
வயங்கியநின் வடிவம்
கண்டவரைக் கண்டவர்தம்
கால்மலர்முத் தேவர்
கனமுடிக்கே முடிக்கின்ற
கடிமலராம் என்றால்
பண்டகுநின் திருத்தொண்டர்
அடிப்பெருமை எவரே
பகர்ந்திடுவர் மறைகளெலாம்
பகர்ந்திடுவான் புகுந்தே

விண்டுலர்ந்து
வெளுத்தஅவை
வெளுத்தமட்டோ அவற்றை
வியந்தோதும் வேதியரும்
வெளுத்தனர்உள் உடம்பே. 91

5387 கிழக்குவெளுத் ததுகருணை
அருட்சோதி உதயம்
கிடைத்ததென துளக்கமலம்
கிளர்ந்ததென தகத்தே
சழக்குவெளுத் ததுசாதி
ஆச்சிரமா சாரம்
சமயமதா சாரம்எனச்
சண்டையிட்ட கலக
வழக்குவெளுத் ததுபலவாம்
பொய்ந்நூல்கற் றவர்தம்
மனம்வெளுத்து
வாய்வெளுத்து வாயுறவா
தித்த
முழக்குவெளுத் ததுசிவமே
பொருள்எனும்சன் மார்க்க
முழுநெறியில் பரநாத
முரசுமுழங் கியதே. 92

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

5388 சிற்சபைக் கண்ணும் பொற்சபைக்
கண்ணும்
திருநடம் புரியும் திருநட ராஜ
எனக்கருள் புரிந்த நினக்கடி
யேன்கைம்
மாற்றை அறிந்திலன் போற்றிநின்
அருளே. 93

5389 நாயினும் சிறியேன் ஆயினும்
பெரியேன்
யாதிற் பெரியேன் தீதிற்
பெரியேன்
என்னைஆண் டருளினை
என்னைஆண் டவனே
அம்பலத் தாடல்செய் எம்பெரும்
பொருளே. 94
94

நேரிசை வெண்பா

5390 உண்மைஉரைத் தருள்என்
றோதினேன் எந்தைபிரான்
வண்மையுடன் என்அறிவில்
வாய்ந்துரைத்தான் - திண்மையுறு

சித்திநிலை எல்லாம் தெரிவித்
தருள்கின்றேம்
இத்தருணம் சத்தியமே என்று. 95

5391 உலகமெலாம் போற்ற ஒளிவடிவ
னாகி
இலகஅருள் செய்தான் இசைந்தே
- திலகன்என
நானேசன் மார்க்கம்
நடத்துகின்றேன் நம்பெருமான்
தானே எனக்குத் தனித்து. 96

5392 தனித்துணையாய் என்றன்னைத்
தாங்கிக்கொண் டென்றன்
மனித்த உடம்பழியா வாறே -
கனித்துணையாம்
இன்னமுதம் தந்தெனக்கே
எல்லாமும் வல்லசித்தி
தன்னையுந்தந் துட்கலந்தான்
றான். 97

5393 சர்க்கரைஒத் தான்எனக்கே
தந்தான் அருளென்மனக்
கற்கரையச் செய்தே

களிப்பித்தான் - கற்க
இனியான் அருட்சோதி
எந்தைஎன்னுள் உற்றான் 98
இனியான் மயங்கேன் இருந்து.

5394 உன்னைவிட மாட்டேன்நான்
உன்ஆணை எம்பெருமான்
என்னைவிட மாட்டாய்
இருவருமாய் - மன்னிஎன்றும்
வண்மை எலாம்வல்ல
வாய்மைஅரு ளால்உலகுக்
குண்மைஇன்பம் செய்தும்
உவந்து.
99

கட்டளைக் கலித்துறை

5395 நஞ்சுண் டுயிர்களைக் காத்தவ
னேநட நாயகனே
பஞ்சுண்ட சிற்றடிப் பாவைபங்
காநம் பராபரனே
மஞ்சுண்ட செஞ்சடை
மன்னாபொன் அம்பல
வாவலவா
பிஞ்சுண்ட வாய்க்குப்

பழம்அளித் தாண்ட
பெரியவனே. 100

5396 அப்பூறு செஞ்சடை அப்பாசிற்
றம்பலத் தாடுகின்றோய்
துப்பூறு வண்ணச் செழுஞ்சுட
ரேதனிச் சோதியனே
வெப்பூறு நீக்கிய வெண்ணீறு
பூத்தபொன் மேனியனே
உப்பூறு வாய்க்குத்தித் திப்பூறு
காட்டிய உத்தமனே. 101

5397 நான்செய்த புண்ணியம்
என்னுரைக் கேன்பொது
நண்ணியதோர்
வான்செய்த மாமணி என்கையில்
பெற்றுநல் வாழ்வடைந்தேன்
ஊன்செய்த தேகம் ஒளிவடி
வாகநின் றோங்குகின்றேன்
கோன்செய்த விச்சை குணிக்கவல்
லார்எவர் கூறுமினே. 102

5398 பண்ணிய பூசை நிறைந்தது
சிற்றம் பலநடங்கண்

டெண்ணிய எண்ணம் பலித்தன
மெய்இன்பம் எய்தியதோர்
தண்ணியல் ஆரமு துண்டனன்
கண்டனன் சாமியைநான்
நண்ணிய புண்ணியம்
என்னுரைக் கேன்இந்த 103
நானிலத்தே.

5399 அருட்பெருஞ் சோதிஎன்
அம்மையி னோடறி
வானந்தமாம்
அருட்பெருஞ் சோதிஎன்
அப்பன்என் உள்ளத்
தமர்ந்தன்பினால்
அருட்பெருஞ் சோதித்தெள்
ளாரமு தம்தந் தழிவற்றதோர்
அருட்பெருஞ் சோதிச்செங்
கோலும் கொடுத்தனன்
அற்புதமே. 104

கலிவிருத்தம்

5400 அருட்பெருஞ் சோதிஎன்
அகத்தில் ஓங்கின
மருட்பெரும் திரைஎலாம் மடிந்து

நீங்கின
இருட்பெரு மலமுதல் யாவும்
தீர்ந்தன
தெருட்பெரும் சித்திகள் சேர்ந்த
என்னையே. 105

5401 ஓவுறாத் துயர்செயும் உடம்புதான்
என்றும்
சாவுறா தின்பமே சார்ந்து
வாழலாம்
மாவுறாச் சுத்தசன் மார்க்க
நன்னெறி
மேவுறார் தங்களை விடுக
நெஞ்சமே. 106

5402 பொத்திய மலப்பிணிப் புழுக்கு
ரம்பைதான்
சித்தியல் சுத்தசன் மார்க்கச்
சேர்ப்பினால்
நித்திய மாகியே நிகழும் என்பது
சத்தியம் சத்தியம் சகத்து ளீர்களே. 107

கொச்சகக் கலிப்பா

5403 வானாகி வானடுவே
மன்னும்ஒளி யாகிஅதில்

தானாடு வானாகிச் சன்மார்க்கர்
உள்ளினிக்கும்
தேனாகித் தெள்ளமுதாய்த்
தித்திக்கும் தேவேநீ
யானாகி என்னுள் இருக்கின்றாய்
என்னேயோ. 108

5404 ஞானா கரச்சுடரே ஞான
மணிவிளக்கே
ஆனா அருட்பெருஞ்சிற்
றம்பலத்தே ஆனந்தத்
தேனார் அமுதாம் சிவமே
சிவமேநீ
நானாகி என்னுள் நடிக்கின்றாய்
என்னேயோ. 109

5405 என்தரத்துக் கேலாத எண்ணங்கள்
எண்ணுகின்றேன்
முன்தரத்தின் எல்லாம் முடித்துக்
கொடுக்கின்றாய்
நின்தரத்தை என்புகல்வேன்
நின்இடப்பால்(385) மேவுபசும்
பொன்தரத்தை என்உரைக்கேன்
பொற்பொதுவில் நடிக்கின்றோய். 110

(385). வலப்பால் - முதற்பதிப்பு., பொ. சு. ச. மு. க.

5406 என்னுடைய விண்ணப்பம்
இதுகேட்க எம்பெருமான்
நின்னுடைய பெருங்கருணை
நிதிஉடையேன் ஆதலினால்
பொன்னுடையான்
அயன்முதலாம் புங்கவரை
வியவேன்என்
தன்னுடைய செயலெல்லாம்
தம்பிரான் செயலன்றே. 111

5407 ஓங்கும்அன்பர் எல்லாரும்
உள்ளே விழித்துநிற்கத்
தூங்கிய என்தன்னை
எழுப்பிஅருள் தூயபொருள்
வாங்குகஎன் றென்பால் வலியக்
கொடுத்தமுதும்
பாங்குறநின் றூட்டினையே
எந்தாய்நின் பண்பிதுவே. 112

5408 நாட்பாரில் அன்பரெலாம்
நல்குகஎன் றேத்திநிற்ப

ஆட்பாரில் அன்போர்
அணுத்துணையும் இல்லேற்கே
நீட்பாய் அருளமுதம்
நீகொடுத்தாய் நின்னை இங்கே
கேட்பார் இலைஎன்று கீழ்மேல 113
தாக்கினையே.

5409 எல்லார்க்கும் கடையாகி
இருந்தேனுக் கருள்புரிந்தே
எல்லார்க்கும் துணையாகி
இருக்கவைத்தாய் எம்பெருமான்
எல்லார்க்கும் பொதுவில்நடம்
இடுகின்றாய் இவ்வண்ணம்
எல்லார்க்கும் செய்யாமை
யாதுகுறித் திசைஎனக்கே. 114

5410 நான்ஆனான் தான்ஆனான்
நானும்தா னும்ஆனான்
தேன்ஆனான் தெள்ளமுதாய்த்
தித்தித்து நிற்கின்றான்
வான்ஆனான் ஞான
மணிமன்றில் ஆடுகின்றான்
கோன்ஆனான் என்னுட்
குலாவுகின்ற கோமானே.

கட்டளைக் கலித்துறை

5411 எல்லாக் குறையும்
தவிர்ந்தேன்உன் இன்னருள்
எய்தினன்நான்
வல்லாரின் வல்லவன் ஆனேன்
கருணை மருந்தருந்தி
நல்லார் எவர்க்கும் உபகரிப்
பான்இங்கு நண்ணுகின்றேன்
கொல்லா விரதத்தில் என்னைக்
குறிக்கொண்ட கோலத்தனே. 116

5412 முன்னாள்செய் புண்ணியம்
யாதோ உலகம் முழுதும்என்பால்
இந்நாள் அடைந்தின்பம் எய்திட
ஓங்கினன் எண்ணியவா
றெந்நாளும் இவ்வுடம் பேஇற
வாத இயற்கைபெற்றேன்
என்னாசை அப்பனைக்
கண்டுகொண் டேன்என்
இதயத்திலே. 117

5413 கண்டேன் சிற்றம்பலத் தானந்த
நாடகம் கண்டுகளி

கொண்டேன் எல்லாம்வல்ல
சித்தனைக் கூடிக் குலவிஅமு
துண்டேன் மெய்ஞ்ஞான
உருஅடைந் தேன்பொய்
உலகொழுக்கம்
விண்டேன் சமரச சன்மார்க்கம்
பெற்ற வியப்பிதுவே. 118

5414 கண்கொண்ட பூதலம் எல்லாம்சன்
மார்க்கம் கலந்துகொண்டே
பண்கொண்ட பாடலில் பாடிப்
படித்துப் பரவுகின்றார்
விண்கொண்ட சிற்சபை ஒன்றே
நிறைந்து விளங்குகின்ற
தெண்கொண்ட மற்றை
மதமார்க்கம் யாவும்
இறந்தனவே.
119

5415 தாழைப் பழம்பிழி(386)
பாலொடு சர்க்கரைச் சாறளிந்த
வாழைப் பழம்பசு நெய்நறுந்
தேனும் மருவச்செய்து
மாழைப் பலாச்சுளை மாம்பழம்

ஆதி வடித்தளவி
ஏழைக் களித்தனை யேஅரு 120
ளாரமு தென்றொன்றையே.
(386). தாழைப்பழம் - தேங்காய்.

5416 தென்பால் முகங்கொண்ட
தேவேசெந் தேனில் சிறந்தபசு
வின்பால் கலந்தளி முக்கனிச்
சாறும் எடுத்தளவி
அன்பால் மகிழ்ந்து மகனே
வருகென் றழைத்தருளி
என்பால் அளித்தனை யேஅரு
ளாரமு தென்றொன்றையே.
121

5417 செத்தார் எழுந்தனர் சுத்தசன்
மார்க்கம் சிறந்ததுநான்
ஒத்தார் உயர்ந்தவர் இல்லா
ஒருவனை உற்றடைந்தே
சித்தாடு கின்றனன் சாகா வரமும்
சிறக்கப்பெற்றேன்
இத்தா ரணியில் எனக்கிணை
யார்என் றியம்புவனே. 122

கலிநிலைத்துறை

5418 கருணை யாம்பெருங் கடல்அமு
தளித்தனை எனக்கே
தருண வாரிச மலர்ப்பதம்
தந்தனை நின்னை
அருண வண்ணஒண் சுடர்மணி
மண்டபத் தடியேன்
பொருள்ந யப்புறக் கண்டுகண்
டுளமகிழ் போதே. 123

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5419 முந்தைநாள் அயர்ந்தேன்
அயர்ந்திடேல் எனஎன்
    முன்னர்நீ தோன்றினை
    அந்தோ
    அந்தநாள் தொடங்கி
    மகிழ்ந்திருக் கின்றேன்
    அப்பனே அய்யனே அரசே
    இந்தநாள் கவலை இடர்பயம்
    எல்லாம்
    என்னைவிட் டொழிந்திடப்
    புரிந்தாய்
    எந்தநாள் புரிந்தேன்

இப்பெரும் பேறிங்
கெய்துதற் குரியமெய்த் 124
தவமே.

5420 வாய்க்குறும் புரைத்துத்
திரிந்துவீண் கழித்து
மலத்திலே கிடந்துழைத் திட்ட
நாய்க்குயர் தவிசிட்
டொருமணி முடியும்
நன்றுறச் சூட்டினை அந்தோ
தூய்க்குணத் தவர்கள்
புகழ்மணி மன்றில்
சோதியே நின்பெருந்
தயவைத்
தாய்க்குறு தயவென்
றெண்ணுகோ தாயின்
தயவும்உன் தனிப்பெருந்
தயவே.

125

5421 பேரிடர் தவிர்த்துப் பேரருள்
புரிந்த
பெருமநின் தன்னைஎன்
றனக்கே

சாருறு தாயே என்றுரைப்
பேனோ
தந்தையே என்றுரைப் பேனோ
சீருறு குருவே என்றுரைப்
பேனோ
தெய்வமே என்றுரைப்
பேனோ
யாரென உரைப்பேன்
என்னெனப் புகழ்வேன்
யாதுமொன் றறிந்திலேன்
அந்தோ. 126

5422 சிறுநெறிக் கெனைத்தான்
இழுத்ததோர் கொடிய
தீமன மாயையைக் கணத்தே
வெறுவிய தாக்கித்
தடுத்தெனை ஆண்ட
மெய்யநின் கருணைஎன்
புகல்வேன்
உறுநறுந் தேனும்
அமுதும்மென் கரும்பில்
உற்றசா றட்டசர்க் கரையும்
நறுநெயுங் கலந்த

சுவைப்பெரும் பழமே
ஞானமன் றோங்கும்என்
நட்பே. 127

5423 புல்லிய நெறிக்கே இழுத்தெனை
அலைத்த
பொய்ம்மன மாயையைக்
கணத்தே
மெல்லிய தாக்கித் தடுத்தெனை
ஆண்ட
மெய்யநின் கருணைஎன்
புகல்வேன்
வல்லிநின் அம்மை மகிழமன்
றோங்கும்
வள்ளலே மறைகள்ஆ
கமங்கள்
சொல்லிய பதியே மிகுதயா
நிதியே
தொண்டனேன்
உயிர்க்குமெய்த் துணையே. 128

5424 அருந்தவர் காண்டற்
கரும்பெருங்கருணை
அருட்பெருஞ் சோதிஎன்

உளத்தே
இருந்தனன் அம்மா
நான்செய்த தவந்தான்
என்னையோ என்னையோ
என்றாள்
திருந்துதெள் ளமுதுண்
டழிவெலாந் தவிர்த்த
திருவுரு அடைந்தனன் ஞான
மருந்துமா மணியும் மந்திர
நிறைவும்
வாய்த்தன வாய்ப்பின்என்
றாளே. 129

5425 இன்பிலே வயங்கும் சிவபரம்
பொருளே
என்உயிர்க் கமுதமே என்தன்
அன்பிலே பழுத்த
தனிப்பெரும் பழமே
அருள்நடம் புரியும்என் அரசே
வன்பிலே விளைந்த
மாயையும் வினையும்
மடிந்தன விடிந்ததால் இரவும்
துன்பிலேன் இனிநான்

அருட்பெருஞ் சோதிச்
சூழலில் துலங்குகின் றேனே. 130

5426 உயிரெலாம் ஒருநீ திருநடம் புரியும்
ஒருதிருப் பொதுஎன அறிந்தேன்
செயிரெலாம் தவிர்ந்தேன் திருவெலாம் அடைந்தேன்
சித்தெலாம் வல்லதொன் றறிந்தேன்
மயிரெலாம் புளகித் துளமெலாம் கனிந்து
மலர்ந்தனன் சுத்தசன் மார்க்கப்
பயிரெலாம் தழைக்கப் பதியெலாம் களிக்கப்
பாடுகின் றேன்பொதுப் பாட்டே. 131

5427 படித்தஎன் படிப்பும் கேள்வியும் இவற்றின்
பயனதாம் உணர்ச்சியும் அடியேன்
பிடித்தநல் நிலையும்

உயிரும்மெய் இன்பும்
பெருமையும் சிறப்பும்நான்
உண்ணும்
வடித்ததெள் ளமுதும்
வயங்குமெய் வாழ்வும்
வாழ்க்கைநன் முதலும்மன்
றகத்தே
நடித்தபொன் னடியும்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
நண்ணிய பொருளும்என்
றறிந்தேன். 132

5428 கலையனே எல்லாம் வல்லஓர்
தலைமைக்
கடவுளே என்இரு கண்ணே
நிலையனே ஞான நீதிமன்
றிடத்தே
நிருத்தஞ்செய் கருணைமா
நிதியே
புலையனேன் பொருட்டுன்
திருவடி அவனி
பொருந்திய புதுமைஎன்
புகல்வேன்

சிலையைநேர் மனத்தேன்
செய்தவம் பெரிதோ
திருவருட் பெருந்திறல்
பெரிதே. 133

5429 தரம்பிறர் அறியாத் தலைவஓர்
முக்கண்
தனிமுதல் பேரருட் சோதிப்
பரம்பர ஞான சிதம்பர
நடஞ்செய்
பராபர நிராமய நிமல
உரம்பெறும் அயன்மால்
முதற்பெருந் தேவர்
உளத்ததி சயித்திட எனக்கே
வரந்தரு கின்றாய் வள்ளல்நின்
கருணை
மாகடற் கெல்லைகண் டிலனே. 134

5430 யான்முனம் புரிந்த பெருந்தவம்
யாதோ
என்சொல்வேன்
என்சொல்வேன் அந்தோ
ஊன்மனம் உருக என்தனைத்
தேற்றி

ஒளிஉருக் காட்டிய தலைவா
ஏன்மனம் இரங்காய் இன்றுநீ
என்றேன்
என்றசொல் ஒலிஅடங்
குதன்முன்
ஆன்மகிழ் கன்றின்
அணைத்தெனை எடுத்தாய்
அருட்பெருஞ் சோதிஎன்
அரசே. 135

5431 பனிப்பறுத் தெல்லாம் வல்லசித்
தாக்கிப்
பரம்பரம் தருகின்ற தென்றோர்
தனிப்பழம் எனக்கே
தந்தைதான் தந்தான்
தமியனேன் உண்டனன்
அதன்தன்
இனிப்பைநான் என்என்
றியம்புவேன் அந்தோ
என்னுயிர் இனித்ததென்
கரணம்
சனிப்பற இனித்த தத்துவம்
எல்லாம்

தனித்தனி இனித்தன
தழைத்தே. 136

5432 விண்ணெலாம் கலந்த
வெளியில்ஆ னந்தம்
விளைந்தது விளைந்தது
மனனே
கண்ணெலாம் களிக்கக்
காணலாம்
பொதுவில் கடவுளே என்றுநம்
கருத்தில்
எண்ணலாம் எண்ணி
எழுதலாம் எழுதி
ஏத்தலாம் எடுத்தெடுத்
துவந்தே
உண்ணலாம் விழைந்தார்க்
குதவலாம் உலகில்
ஓங்கலாம் ஓங்கலாம் இனியே. 137

5433 வள்ளலாம் கருணை மன்றிலே
அமுத
வாரியைக் கண்டனம் மனமே
அள்ளலாம் எடுத்துக்
கொள்ளலாம் பாடி

ஆடலாம் அடிக்கடி வியந்தே
உள்ளலாம் நிரம்ப
உண்ணலாம் உலகில்
ஓங்கலாம் உதவலாம் உறலாம்
கள்ளலாம் உண்ட வண்டெனஇன்பம்
காணலாம் களிக்கலாம்
இனியே. 138

5434. சனிதொ லைந்தது தடைத
விர்ந்தது
தயைமி குந்தது சலமொடே
துனிதொ லைந்தது சுமைத
விர்ந்தது
சுபமி குந்தது சுகமொடே
கனிஎ திர்ந்தது களைத
விர்ந்தது
களிமி குந்தது கனிவொடே
புனித மன்றிறை நடம லிந்தது
புகழ்உ யர்ந்தது புவியிலே.
139

5435, உரையும் உற்றது ஒளியும் உற்றது
உணர்வும் உற்றது உண்மையே

பரையும் உற்றது பதியும்
உற்றது
பதமும் உற்றது பற்றியே
புரையும் அற்றது குறையும்
அற்றது
புலையும் அற்றது புன்மைசேர்
திரையும் அற்றது நரையும்
அற்றது 140
திரையும் அற்றுவி ழுந்ததே.

**எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்**

5436 அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
ஆரமுதே அரசே
ஆனந்த மாகடலே
அறிவேஎன் அன்பே
உம்பர்கட்கே அன்றிஇந்த
உலகர்கட்கும் அருள்வான்
ஒளிர்கின்ற ஒளியேமெய்
உணர்ந்தோர்தம் உறவே
எம்பலத்தே வாகிஎனக்
கெழுமையும்நற் றுணையாய்
என்உளத்தே விளங்குகின்ற

என்இறையே நினது
செம்பதத்தே மலர்விளங்கக்
கண்டுகொண்டேன் எனது
சிறுமைஎலாம் தீர்ந்தேமெய்ச்
செல்வமடைந் தேனே. 141

5437 அடிவிளங்கக் கனகசபைத்
தனிநடனம் புரியும்
அருட்சுடரே என்உயிருக்
கானபெருந் துணையே
துடிவிளங்கக் கரத்தேத்தும்
சோதிமலை மருந்தே
சொற்பதம்எல் லாம்கடந்த
சிற்சொருபப் பொருளே
பொடிவிளங்கத் திருமேனிப்
புண்ணியனே ஞானப்
போனகரைச்
சிவிகையின்மேல்
பொருந்தவைத்த புனிதா
படிவிளங்கச் சிறியேன்நின்
பதமலர்கண் டுவந்தேன்
பரிவொழிந்தேன்
அருட்செல்வம் பரிசெனப்பெற்

றேனே. 142

5438 அன்புடை யவரேஎல் லாம்உடை
யவரே
அருட்பெருஞ் சோதிஎன்
ஆண்டவ ரேஎன்
வன்புடை மனத்தைநன்
மனமாக்கி எனது
வசஞ்செய்வித் தருளிய
மணிமன்றத் தவரே
இன்புடை யவரேஎன்
இறையவ ரேஎன்
இருகணுள் மணிகளுள்
இசைந்திருந் தவரே
என்புடை எனைத்தூக்கி
எடுத்தீர்இங் கிதனை
எண்ணுகின் றேன்அமு
துண்ணுகின் றேனே.
143

5439 கலக்கம் நீங்கினேன் களிப்புறு
கின்றேன்
கனக அம்பலம் கனிந்தசெங்
கனியே

துலக்கம் உற்றசிற் றம்பலத்
தமுதே
தூய சோதியே சுகப்பெரு
வாழ்வே
விலக்கல் இல்லதோர்
தனிமுதல் அரசே
வேத ஆகமம் விளம்புமெய்ப்
பொருளே
அலக்கண் அற்றமெய்
அன்பர்தம் உளத்தே
அமர்ந்த தோர்சச்சி தானந்த
சிவமே. 144

5440 ஓங்கார அணைமீது நான்இருந்த
தருணம்
உவந்தெனது மணவாளர்
சிவந்தவடி வகன்றே
ஈங்காரப் பளிக்குவடி
வெடுத்தெதிரே நின்றார்
இருந்தருள்க எனஎழுந்தேன்
எழுந்திருப்ப தென்நீ
ஆங்காரம் ஒழிஎன்றார்
ஒழிந்திருந்தேன் அப்போ

தவர்நானோ நான்அவரோ
அறிந்திலன்முன் குறிப்பை
ஊங்கார இரண்டுருவும்
ஒன்றானோம் அங்கே
உறைந்தஅனு பவம்தோழி 145
நிறைந்தபெரு வெளியே.

5441 சொல்லுகின்றேன் பற்பலநான்
சொல்லுகின்ற வெல்லாம்
துரிசலவே சூதலவே
தூய்மையுடை யனவே
வெல்லுகின்ற வார்த்தைஅன்றி
வெறும்வார்த்தை என்வாய்
விளம்பாதென் ஐயர்நின்று
விளம்புகின்ற படியால்
செல்லுகின்ற படியேநீ
காண்பாய்இத் தினத்தே
தேமொழிஅப் போதெனைநீ
தெளிந்துகொள்வாய் கண்டாய்
ஒல்லுகின்ற வகைஎல்லாம்
சொல்லுகின்றேன் அடிநான்
உண்மைஇது உண்மைஇது
உண்மைஇது தானே.

146

5442 தந்தை தன்மையே தனையன்தன்
தன்மை
என்று சாற்றுதல் சத்தியம்
கண்டீர்
எந்தை எம்பிரான் ஐந்தொழில்
புரியும்
இறைவன் மன்றுளே
இயல்நடம் புரிவான்
மைந்தன் என்றெனை
ஆண்டவன் எல்லாம்
வல்ல நாயகன் நல்லசீர்
உடையான்
அந்த ணாளன்மெய்
அறிவுடை யவன்என்
அப்பன் தன்மைஎன்
தன்மைஎன் றறிமின். 147

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

5443 என்உடலும் என்உயிரும்
என்பொருளும்

நின்னஎன இசைந்தஞ்
ஞான்றே
உன்னிடைநான்
கொடுத்தனன்மற்
றென்னிடைவே
றொன்றும்இலை உடையாய்
இங்கே
புன்னிகரேன் குற்றமெலாம்
பொறுத்ததுவும்
போதாமல் புணர்ந்து
கொண்டே
தன்னிகர்என் றெனவைத்தாய்
இஞ்ஞான்றென்
கொடுப்பேன்நின் தன்மைக் 148
கந்தோ.

5444 என்னுரைக்கேன்
என்னுரைக்கேன் இந்தஅதி
சயந்தன்னை எம்ம னோர்காள்
பொன்னுரைக்கும்
மணிமன்றில் திருநடனம்
புரிகின்ற புனிதன் என்னுள்
மின்உரைக்கும் படிகலந்தான்

பிரியாமல்
விளங்குகின்றான் மெய்ம்மை
யான
தன்னுரைக்கும் என்னுரைக்கும்
சமரசம்செய்
தருள்கின்றான் சகத்தின் மீதே. 149

5445 ஆடுகின்ற சேவடிக்கே
ஆளானேன்
மாளாத ஆக்கை பெற்றேன்
கூடுகின்ற சன்மார்க்க
சங்கத்தே
நடுவிருந்து குலாவு கின்றேன்
பாடுகின்றேன் எந்தைபிரான்
பதப்புகழை
அன்பினொடும் பாடிப் பாடி
நீடுகின்றேன் இன்பக்கூத்
தாடுகின்றேன்
எண்ணமெலாம் நிரம்பி
னேனே. 150

5446 ஆணை ஆணைநீ அஞ்சலை
அஞ்சலை
அருள்ஒளி தருகின்றாம்

கோணை மாநிலத் தவரெலாம்
நின்னையே
குறிக்கொள்வர் நினக்கேஎம்
ஆணை அம்பலத் தரசையும்
அளித்தனம்
வாழ்கநீ மகனேஎன்
றேணை பெற்றிட எனக்கருள்
புரிந்தநின்
இணைமலர்ப் பதம்போற்றி. 151

கட்டளைக் கலிப்பா

5447 நாய்க்கும் ஓர்தவி சிட்டுப்பொன்
மாமுடி
நன்று சூட்டினை என்றுநின்
அன்பர்கள்
வாய்க்கு வந்த படிபல
பேசவே
மதியி லேனையும் மன்னருட்
சத்தியாம்
தாய்க்குக் காட்டிநல் தண்ணமு
தூட்டிஓர்
தவள மாடப்பொன் மண்டபத்
தேற்றியே

சேய்க்கு நேரஎன்
கையில்பொற் கங்கணம்
திகழக் கட்டினை என்னைநின் 152
செய்கையே.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

5448 தன்னைவிடத் தலைமைஒரு
தகவினும்இங் கியலாத்
தனித்தலைமைப்
பெரும்பதியே தருணதயா
நிதியே
பொன்னடிஎன் சிரத்திருக்கப்
புரிந்தபரம் பொருளே
புத்தமுதம் எனக்களித்த
புண்ணியனே நீதான்
என்னைவிட மாட்டாய்நான்
உன்னைவிட மாட்டேன்
இருவரும்ஒன் றாகிஇங்கே
இருக்கின்றோம் இதுதான்
நின்னருளே அறிந்ததெனில்
செயுஞ்செய்கை அனைத்தும்
நின்செயலோ என்செயலோ

நிகழ்த்திடுக நீயே. 153
5449 கடல்கடந்தேன் கரையடைந்தேன்
கண்டுகொண்டேன் கோயில்
கதவுதிறந் திடப்பெற்றேன்
காட்சியெலாம் கண்டேன்
அடர்கடந்த திருஅமுதுண்
டருள்ஒளியால் அனைத்தும்
அறிந்துதெளிந் தறிவுருவாய்
அழியாமை அடைந்தேன்
உடல்குளிர்ந்தேன்
உயிர்கிளர்ந்தேன்
உள்ளமெலாம் தழைத்தேன்
உள்ளபடி உள்ளபொருள்
உள்ளனவாய் நிறைந்தேன்
இடர்தவிர்க்கும் சித்திஎலாம்
என்வசம்ஓங் கினவே
இத்தனையும்
பொதுநடஞ்செய்
இறைவன்அருட் செயலே. 154
5450 காற்றாலே புவியாலே ககனமத
னாலே
கனலாலே புனலாலே கதிராதி

யாலே
கூற்றாலே பிணியாலே
கொலைக்கருவி யாலே
கோளாலே பிறஇயற்றும்
கொடுஞ்செயல்க ளாலே
வேற்றாலே எஞ்ஞான்றும்
அழியாதே விளங்கும்
மெய்அளிக்க
வேண்டுமென்றேன்
விரைந்தளித்தான் எனக்கே
ஏற்றாலே இழிவெனநீர்
நினையாதீர் உலகீர்
எந்தைஅருட் பெருஞ்ஜோதி
இறைவனைச்சார் வீரே.

5451 எல்லா உலகமும் என்வசம்
ஆயின
எல்லா உயிர்களும் என்உயிர்
ஆயின
எல்லா ஞானமும் என்ஞானம்
ஆயின
எல்லா வித்தையும்
என்வித்தை ஆயின

எல்லா போகமும் என்போகம்
ஆயின
எல்லாஇன்பமும் என்இன்பம்
ஆயின
எல்லாம் வல்லசிற் றம்பலத்
தென்னப்பர்
எல்லாம் நல்கிஎன் உள்ளத்துள்
ளாரே. 156

5452 சன்மார்க்க சங்கத்தீர் சிற்றடியேன்
உமது
தாள்வணங்கிச் சாற்றுகின்றேன்
தயவினொடும் கேட்பீர்
என்மார்க்கத் தெனைநுமக்குள்
ஒருவனெனக் கொள்வீர்
எல்லாம்செய் வல்லநம
திறைவனையே தொழுவீர்
புன்மார்க்கத் தவர்போலே
வேறுசில புகன்றே
புந்திமயக் கடையாதீர்
பூரணமெய்ச் சுகமாய்த்
தன்மார்க்க மாய்விளங்கும்
சுத்தசிவம் ஒன்றே

தன்ஆணை என்ஆணை
சார்ந்தறிமின் ஈண்டே. 157

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5453 ஆதியும் நடுவும் அந்தமும் இல்லா
அருட்பெருஞ் சோதிஎன் உளத்தே
நீதியில் கலந்து நிறைந்தது நானும்
நித்தியன் ஆயினேன் உலகீர்
சாதியும் மதமும் சமயமும் தவிர்த்தே
சத்தியச் சுத்தசன் மார்க்க
வீதியில் உமைத்தான் நிறுவுவல் உண்மை
விளம்பினேன் வம்மினோ விரைந்தே. 158

5454 வாது பேசிய மனிதர் காள்ஒரு
வார்த்தை கேண்மீன்கள் வந்துநும்
போது போவதன் முன்ன

ரேஅருட்
பொதுவி லேநடம் போற்றுவீர்
தீது பேசினீர் என்றி டாதுமைத்
திருவு ளங்கொளும்
காண்மினோ
சூது பேசிலன் நன்மை
சொல்கின்றேன்
சுற்றம் என்பது பற்றியே. 159

5455 தூக்கமும் துயரும் அச்சமும்
இடரும்
தொலைந்தன தொலைந்தன
எனைவிட்
டேக்கமும் வினையும்
மாயையும் இருளும்
இரிந்தன ஒழிந்தன முழுதும்
ஆக்கமும் அருளும்
அறிவும்மெய் அன்பும்
அழிவுறா உடம்பும்மெய்
இன்ப
ஊக்கமும் எனையே உற்றன
உலகீர்
உண்மைஇவ் வாசகம்

உணர்மின். 160

கலிப்பா

5456 பிச்சுலகர் மெச்சப் பிதற்றிநின்ற
பேதையனேன்
இச்சைஎலாம் எய்த
இசைந்தருளிச் செய்தனையே
அச்சம்எலாம் தீர்ந்தேன்
அருளமுதம் உண்கின்றேன்
நிச்சலும்பே ரானந்த
நித்திரைசெய் கின்றேனே. 161

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

126. சிற்சத்தி துதி

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5457. சோதிக் கொடியே ஆனந்த
சொருபக் கொடியே சோதிஉருப்
பாதிக் கொடியே சோதிவலப்

பாகக் கொடியே(387)
எனைஈன்ற
ஆதிக் கொடியே உலகுகட்டி
ஆளுங் கொடியே சன்மார்க்க
நீதிக் கொடியே சிவகாம
நிமலக் கொடியே அருளுகவே. 1

(387). இடப்பாகக் கொடியே - பி. இரா. பதிப்பு.

5458. பொருணற் கொடியே மாற்றுயர்ந்த
பொன்னங் கொடியே போதாந்த
வருணக் கொடியே
எல்லாஞ்செய்
வல்லார் இடஞ்சேர்
மணிக்கொடியே
தருணக் கொடியே என்தன்னைக்
தாங்கி ஓங்குந் தனிக்கொடியே
கருணைக் கொடியே ஞானசிவ
காமக் கொடியே அருளுகவே. 2

5459. நீட்டுக் கொடியே சன்மார்க்க
நீதிக் கொடியே சிவகீதப்
பாட்டுக் கொடியே
இறைவர்வலப்

பாகக் கொடியே(388) பரநாத
நாட்டுக் கொடியே எனைஈன்ற
ஞானக் கொடியே என்னுறவாம்
கூட்டுக் கொடியே சிவகாமக்
கொடியே அடியேற் கருளுகவே. 3

(388). இடப்பாகக் கொடியே - பி. இரா. பதிப்பு.

5460. மாலக் கொடியேன் குற்றமெலாம்
மன்னித் தருளி மரணமெனும்
சாலக் கொடியை
ஒடித்தெனக்குட்
சார்ந்து விளங்கும்
தவக்கொடியே
காலக் கருவைக்
கடந்தொளிர்வான்
கருவும் கடந்து வயங்குகின்ற
கோலக் கொடியே சிவஞானக்
கொடியே அடியேற் கருளுகவே. 4

5461. நாடாக் கொடிய மனம்அடக்கி
நல்ல மனத்தைக் கனிவித்துப்

பாடாப் பிழையைப்
பொறுத்தெனக்கும்
பதம்ஈந் தாண்ட பதிக்கொடியே
தேடாக் கரும சித்திஎலாம்
திகழத் தயவால் தெரிவித்த
கோடாக் கொடியே சிவதருமக் 5
கொடியே அடியேற் கருளுகவே.

5462. மணங்கொள் கொடிப்பூ
முதல்நான்கு
வகைப்பூ வடிவுள் வயங்குகின்ற
வணங்கொள் கொடியே
ஐம்பூவும்
மலிய மலர்ந்த வான்கொடியே
கணங்கொள் யோக சித்திஎலாம்
காட்டுங் கொடியே கலங்காத
குணங்கொள் கொடியே
சிவபோகக்
கொடியே அடியேற் கருளுகவே. 6

5463. புலங்கொள் கொடிய மனம்போன
போக்கில் போகா தெனைமீட்டு
நலங்கொள் கருணைச்
சன்மார்க்க

நாட்டில் விடுத்த நற்கொடியே
வலங்கொள் ஞான சித்திஎலாம்
வயங்க விளங்கு மணிமன்றில்
குலங்கொள் கொடியே
மெய்ஞ்ஞானக்
கொடியே அடியேற் கருளுகவே. 7

5464. வெறிக்கும் சமயக் குழியில்விழ
விரைந்தேன் தன்னை
விழாதவகை
மறிக்கும் ஒருபே ரறிவளித்த
வள்ளற் கொடியே
மனக்கொடியைச்
செறிக்கும் பெரியர்
உளத்தோங்கும்
தெய்வக் கொடியே சிவஞானம்
குறிக்கும் கொடியே ஆனந்தக்
கொடியே அடியேற் கருளுகவே. 8

5465. கடுத்த விடர்வன் பயம்கவலை
எல்லாம் தவிர்த்துக் கருத்துள்ளே
அடுத்த கொடியே அருளமுதம்
அளித்தென் தனைமெய்
அருட்கரத்தால்

எடுத்த கொடியே சித்திஎலாம்
இந்தா மகனே என்றெனக்கே
கொடுத்த கொடியே ஆனந்தக்
கொடியே அடியேற் கருளுகவே. 9

5466. ஏட்டைத் தவிர்த்தென்
எண்ணமெலாம்
எய்த ஒளிதந் தியான்வனைந்த
பாட்டைப் புனைந்து பரிசளித்த
பரம ஞானப் பதிக்கொடியே
தேட்டைத் தனிப்பேர்
அருட்செங்கோல்
செலுத்தும் சுத்த சன்மார்க்கக்
கோட்டைக் கொடியே ஆனந்தக்
கொடியே அடியேற் கருளுகவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

127. இன்பத் திறன்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5467. உலகுபுகழ் திருவமுதம்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
உடையவர்இன் றுதவினர்நான்
உண்டுகுறை தீர்ந்தேன்
இலகுசிவ போகவடி வாகிமகிழ்
கின்றேன்
இளைப்பறியேன்
தவிப்பறியேன் இடர்செய்பசி
அறியேன்
விலகல்இலாத் திருவனையீர்
நீவிர்எலாம் பொசித்தே
விரைந்துவம்மின் அம்பலத்தே
விளங்குதிருக் கூத்தின்
அலகறியாத் திறம்பாடி
ஆடுதும்நாம் இதுவே
அருள்அடையும் நெறிஎனவே
தாகமம்ஆர்ப் பனவே. 1

5468 மாதவத்தால் நான்பெற்ற
வானமுதே எனது
வாழ்வேஎன் கண்ணமர்ந்த
மணியேஎன் மகிழ்வே
போதவத்தால் கழித்தேனை

வலிந்துகலந் தாண்ட
பொன்னேபொன் னம்பலத்தே
புனிதநடத் தரசே
தீதவத்தைப் பிறப்பிதுவே
சிவமாகும் பிறப்பாச்
செய்வித்தென்
அவத்தையெலாம் தீர்த்தபெரும்
பொருளே
பூதலத்தே அடிச்சிறியேன்
நினதுதிரு வடிக்கே
புகழ்மாலை சூட்டுகின்றேன்
புனைந்துகலந் தருளே. 2

5469 அளந்திடுவே தாகமத்தின்
அடியும்நடு முடியும்
அப்புறமும் அப்பாலும்
அதன்மேலும் விளங்கி
வளர்ந்திடுசிற் றம்பலத்தே
வயங்கியபே ரொளியே
மாற்றறியாப் பொன்னேஎன்
மன்னேகண் மணியே
தளர்ந்தஎனை அக்கணத்தே
தளர்வொழித்தா னந்தம்

தந்தபெருந் தகையேஎன்
தனித்ததனித் துணைவா
உளந்தருசம் மதமான
பணிஇட்டாய் எனக்கே
உன்பணியே பணியல்லால்
என்பணிவே றிலையே. 3

5470 நாடுகலந் தாள்கின்றோர் எல்லாரும் வியப்ப
நண்ணிஎனை மாலைஇட்ட
நாயகனே நாட்டில்
ஈடுகரைந் திடற்கரிதாம்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
இன்பநடம் புரிகின்ற
இறையவனே எனைநீ
பாடுகஎன் னோடுகலந்
தாடுகஎன் றெனக்கே
பணிஇட்டாய் நான்செய்பெரும்
பாக்கியம்என் றுவந்தேன்
கோடுதவ றாதுனைநான்
பாடுதற்கிங் கேற்ற
குணப்பொருளும் இலக்கியமும்
கொடுத்துமகிழ்ந் தருளே. 4

5471 நண்புடையாய் என்னுடைய
நாயகனே எனது
நல்உறவே சிற்சபையில்
நடம்புரியும் தலைவா
எண்புடையா மறைமுடிக்கும்
எட்டாநின் புகழை
யாதறிவேன் பாடுகஎன்
றெனக்கேவல் இட்டாய்
பண்புடைநின் மெய்யன்பர்
பாடியபே ரன்பில்
பழுத்தபழம் பாட்டில்ஒரு
பாட்டும்அறி யேனே
தண்புடைநன்
மொழித்திரளும்(389)
சுவைப்பொருளும் அவைக்கே
தக்கஇயல் இலக்கியமும்
தந்தருள்வாய் எனக்கே. 5

(389). மொழித்திறனும் - முதற்பதிப்பு., பொ. சு., ச. மு. க.

5472 பணிந்தடங்கும் மனத்தவர்பால்
பரிந்தமரும் பதியே

பாடுகின்றோர் உள்ளகத்தே
கூடுகின்ற குருவே
கணிந்தமறை பலகோடி
ஆகமம்பல் கோடி
கடவுள்நின தருட்புகழைக்
கணிப்பதற்குப் பலகால்
துணிந்துதுணிந் தெழுந்தெழுந்து
தொடர்ந்துதொடர்ந் தடிகள்
சுமந்துசுமந் திளைத்திளைத்துச்
சொல்லியவல் லனவென்
றணிந்தமொழி மாற்றிவலி
தணிந்தஎன்றால் அந்தோ
அடியேன்நின் புகழ்உரைக்கல் 6
ஆவதுவோ அறிந்தே.

5473 விதிப்பவர்கள் பலகோடி
திதிப்பவர்பல் கோடி
மேலவர்கள் ஒருகோடி
விரைந்துவிரைந் துனையே
மதிப்பவர்கள் ஆகிஅவர்
மதியாலே பலகால்
மதித்துமதித் தவர்மதிபெண்
மதியாகி அலந்தே

துதிப்பதுவே நலம்எனக்கொண்
டிற்றைவரை ஏற்ற
சொற்பொருள்கள் காணாதே
சுழல்கின்றார் என்றால்
குதிப்பொழியா மனச்சிறிய
குரங்கொடுழல் கின்றேன்
குறித்துரைப்பேன் என்னஉளம்
கூசுகின்ற தரசே. 7

5474 ஒளியாகி உள்ஒளியாய்
உள்ஒளிக்குள் ஒளியாய்
ஒளிஒளியின் ஒளியாய்அவ்
ஒளிக்குளும்ஓர் ஒளியாய்
வெளியாகி வெளிவெளியாய்
வெளியிடைமேல் வெளியாய்
மேல்வெளிமேல்
பெருவெளியாய்ப்
பெருவெளிக்கோர் வெளியாய்
அளியாகி அதுஆகி
அதுவும்அல்லா தாகி
அப்பாலாய் அப்பாலும்
அல்லதுவாய் நிறைவாம்
தளியாகி எல்லாமாய்

விளங்குகின்ற ஞான
சபைத்தலைவா நின்இயலைச்
சாற்றுவதெவ் வணமே. 8

5475 வாக்கொழிந்து மனம்ஒழிந்து
மதிஒழிந்து மதியின்
வாதனையும் ஒழிந்தறிவாய்
வயங்கிநின்ற இடத்தும்
போக்கொழிந்தும்
வரவொழிந்தும் பூரணமாய்
அதுவும்
போனபொழு துள்ளபடி
புகலுவதெப் படியோ
நீக்கொழிந்த நிறைவேமெய்ந்
நிலையேஎன் னுடைய
நேயமே ஆனந்த நிருத்தமிடும்
பதியே
ஏக்கொழிந்தார் உளத்திருக்கும்
இறையேஎன் குருவே
எல்லாமாய் அல்லதுமாய்
இலங்கியமெய்ப் பொருளே. 9

5476 என்இயலே யான்அறியேன்

இவ்வுலகின் இயல்ஓர்
எள்அளவும் தான்அறியேன்
எல்லாமும் உடையோய்
நின்இயலை அறிவேனோ
அறிந்தவனே போல
நிகழ்த்துகின்றேன் பிள்ளைஎன
நிலைப்பெயர்பெற் றிருந்தேன்
தன்இயலாம் தனிஞான
சபைத்தலைமைப் பதியே
சத்தியனே நித்தியனே
தயாநிதியே உலகம்
பின்இயல்மா னிடப்பிள்ளை
பேச்சினும்ஓர் பறவைப்
பிறப்பின்உறும் கிளிப்பிள்ளைப்
பேச்சுவக்கின் றதுவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

128. உற்ற துரைத்தல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5477. துனிநாள் அனைத்தும்
தொலைத்துவிட்டேன்
தூக்கம் தவிர்த்தேன்
சுகம்பலிக்கும்
கனிநாள் இதுவே என்றறிந்தேன்
கருத்து மலர்ந்தேன்
களிப்புற்றேன்
தனிநா யகனே கனகசபைத்
தலைவா ஞான சபாபதியே
இனிநான் இறையும்
கலக்கமுறேன்
இளைக்க மாட்டேன்
எனக்கருளே. 1

5478 அருளும் பொருளும்
யான்பெறவே
அடுத்த தருணம் இதுஎன்றே
தெருளும் படிநின்
அருள்உணர்த்தத்
தெரிந்தேன் துன்பத்
திகைப்பொழிந்தேன்

மருளும் மனந்தான் என்னுடைய
வசத்தே நின்று வயங்கியதால்
இருளும் தொலைந்த
தினிச்சிறிதும்
இளைக்க மாட்டேன்
எனக்கருளே. 2

5479 அருளே உணர்த்த
அறிந்துகொண்டேன்
அடுத்த தருணம் இதுஎன்றே
இருளே தொலைந்த
திடர்அனைத்தும்
எனைவிட் டகன்றே
ஒழிந்தனவால்
தெருளே சிற்றம் பலத்தாடும்
சிவமே எல்லாம் செய்யவல்ல
பொருளே இனிநான் வீண்போது
போக்க மாட்டேன் கண்டாயே.
3

5480 கண்டே களிக்கும் பின்பாட்டுக்
காலை இதுஎன் றருள்உணர்த்தக்
கொண்டே அறிந்து
கொண்டேன்நல்

குறிகள் பலவுங் கூடுகின்ற
தொண்டே புரிவார்க்
கருளும்அருட்
சோதிக் கருணைப் பெருமனே
உண்டேன் அமுதம்
உண்கின்றேன்
உண்பேன் துன்பை ஒழித்தேனே. 4

5481 ஒழித்தேன் அவலம் அச்சம்எலாம்
ஓடத் துறந்தேன் உறுகண்எலாம்
கழித்தேன் மரணக்
களைப்பற்றேன்
களித்தேன் பிறவிக்
கடல்கடந்தேன்
பழித்தேன் சிற்றம் பலம்என்னாப்
பாட்டை மறந்தேன் பரம்பரத்தே
விழித்தேன் கருத்தின்
படிஎல்லாம்
விளையா டுதற்கு
விரைந்தேனே. 5

5482 விரைந்து விரைந்து படிகடந்தேன்
மேற்பால் அமுதம்
வியந்துண்டேன்

கரைந்து கரைந்து மனம்உருகக்
கண்ணீர் பெருகக் கருத்தலர்ந்தே
வரைந்து ஞான மணம்பொங்க
மணிமன் றரசைக்
கண்டுகொண்டேன்
திரைந்து நெகிழ்ந்த
தோலுடம்பும்
செழும்பொன் உடம்பாய்த்
திகழ்ந்தேனே. 6

5483 தேனே கன்னல் செழும்பாகே
என்ன மிகவும் தித்தித்தென்
ஊனே புகுந்தென்
உளத்தில்அமர்ந்
துயிரில் கலந்த ஒருபொருளை
வானே நிறைந்த பெருங்கருணை
வாழ்வை மணிமன்
றுடையானை
நானே பாடிக் களிக்கின்றேன்
நாட்டார் வாழ்த்த நானிலத்தே. 7

5484 நிலத்தே அடைந்த
இடர்அனைத்தும்

நிமிடத் தொழித்தே
நிலைபெற்றேன்
வலத்தே அழியா
வரம்பெற்றேன்
மணிமன் றேத்தும்
வாழ்வடைந்தேன்
குலத்தே சமயக் குழியிடத்தே
விழுந்திவ் வுலகம் குமையாதே
நலத்தே சுத்த சன்மார்க்கம்
நாட்டா நின்றேன் நாட்டகத்தே. 8

5485 அகத்தே கறுத்துப் புறத்துவெளுத்
திருந்த உலகர் அனைவரையும்
சகத்தே திருத்திச் சன்மார்க்க
சங்கத் தடைவித் திடஅவரும்
இகத்தே பரத்தைப் பெற்றுமகிழ்ந்
திடுதற் கென்றே எனைஇந்த
உகத்தே இறைவன் வருவிக்க
உற்றேன் அருளைப்
பெற்றேனே. 9

5486 பெற்றேன் என்றும் இறவாமை
பேதம் தவிர்ந்தே
இறைவன்எனை

உற்றே கலந்தான் நானவனை
உற்றே கலந்தேன் ஒன்றானேம்
எற்றே அடியேன் செய்ததவம்
யாரே புரிந்தார் இன்னமுதம்
துற்றே உலகீர் நீவிர்எலாம்
வாழ்க வாழ்க துனிஅற்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

129. சுத்த சிவநிலை

நேரிசை வெண்பா

5487. கண்ணிற் கலந்தான் கருத்திற்
கலந்தான்என்
எண்ணிற் கலந்தே இருக்கின்றான் -
பண்ணிற்
கலந்தான்என் பாட்டிற் கலந்தான்
உயிரில்
கலந்தான் கருணை கலந்து. 1

5488 எல்லா நலமும் எனக்கே
கொடுக்கின்றான்
எல்லாம் செயவல்லான்
எம்பெருமான் - எல்லாமாய்
நின்றான் பொதுவில் நிருத்தம்
புரிகின்றான் 2
ஒன்றாகி நின்றான் உவந்து.
5489 எண்ணுகின்றேன் எண்ணங்கள்
எல்லாம் தருகின்றான்
பண்ணுகின்றேன் பண்ணுவித்துப்
பாடுகின்றான் - உண்ணுகின்றேன்
தெள்ளமுதம் உள்ளந் தெளியத்
தருகின்றான்
வள்ளல்நட ராயன் மகிழ்ந்து. 3
5490 சித்தியெலாந் தந்தே திருவம்
பலத்தாடும்
நித்தியனென் உள்ளே
நிறைகின்றான் - சத்தியம்ஈ
தந்தோ உலகீர் அறியீரோ
நீவிரெலாம்
சந்தோட மாய்இருமின் சார்ந்து. 4
5491 அய்யாஎன் றோர்கால்

அழைக்கின்றேன் அப்பொழுதே
எய்யேன் மகனேஎன்
றெய்துகின்றான் - ஐயோஎன்
அப்பன் பெருங்கருணை
யார்க்குண் டுலகத்தீர்
செப்பமுடன் போற்றுமினோ
சேர்ந்து. 5

5492 அப்பாஎன் றோர்கால்
அழைக்கின்றேன் அப்பொழுதே
அப்பா மகனேஎன் றார்கின்றான் -
துப்பார்
சடையான்சிற் றம்பலத்தான்
தானேதான் ஆனான்
உடையான் உளத்தே உவந்து. 6

5493 தானேவந் தென்உளத்தே சார்ந்து
கலந்துகொண்டான்
தானே எனக்குத் தருகின்றான் -
தானேநான்
ஆகப் புரிந்தானென் அப்பன்
பெருங்கருணை
மேகத்திற் குண்டோ விளம்பு. 7

5494 பாலும் கொடுத்தான் பதிதிறக்கும் ஓர்திறவுக்
கோலும் கொடுத்தான்
குணங்கொடுத்தான் - காலும்
தலையும் அறியும் தரமும்
கொடுத்தான்
நிலையும் கொடுத்தான் நிறைந்து. 8

5495 வெவ்வினையும் மாயை
விளைவும் தவிர்ந்தனவே
செவ்வைஅறி வின்பம் சிறந்தனவே
- எவ்வயினும்
ஆனான்சிற் றம்பலத்தே
ஆடுகின்றான் தண்அருளாம்
தேன்நான் உண் டோ ங்கியது
தேர்ந்து.

9

5496 வஞ்சவினை எல்லாம் மடிந்தனவன் மாயைஇருள்
அஞ்சிஎனை விட்டே
அகன்றனவால் - எஞ்சலிலா
இன்பமெலாம் என்றனையே எய்தி
நிறைந்தனவால்

துன்பமெலாம் போன தொலைந்து. 10

5497 அம்மை திரோதை அகன்றாள்
எனைவிரும்பி
அம்மையருட் சத்தி அடைந்தனளே
- இம்மையிலே
மாமாயை நீங்கினள்பொன்
வண்ணவடி வுற்றதென்றும்
சாமா றிலைஎனக்குத் தான். 11

5498 நானே தவம்புரிந்தேன் நானிலத்தீர்
அம்பலவன்
தானேவந் தென்னைத்
தடுத்தாண்டான் - ஊனே
புகுந்தான்என் உள்ளம் புகுந்தான்
உயிரில்
புகுந்தான் கருணை புரிந்து. 12

5499 ஒன்றே சிவம்என் றுணர்ந்தேன்
உணர்ந்தாங்கு
நின்றேமெய்ஞ் ஞான
நிலைபெற்றேன் - நன்றேமெய்ச்
சித்தியெலாம் பெற்றேன் திருஅம்ப
லத்தாடி
பத்திஎலாம் பெற்ற பலன். 13

5500 தூக்கங் கெடுத்தான்
சுகங்கொடுத்தான் என்னுளத்தே
ஏக்கந் தவிர்த்தான்
இருள்அறுத்தான் - ஆக்கமிகத்
தந்தான் எனைஈன்ற தந்தையே
என்றழைக்க
வந்தான்என் அப்பன் மகிழ்ந்து. 14

5501 வாட்டமெலாம் தீர்த்தான்
மகிழ்வளித்தான் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமெலாம் தந்தான்
நலங்கொடுத்தான் - ஆட்டமெலாம்
ஆடுகநீ என்றான்தன் ஆனந்த
வார்கழலைப்
பாடுகநீ என்றான் பரன். 15

5502 தான்நான் எனும்பேதந் தன்னைத்
தவிர்த்தான்நான்
ஆனான்சிற் றம்பலவன்
அந்தோநான் - வானாடர்
செய்தற் கரியதவம் செய்தேன்
மகிழ்கின்றேன்
எய்தற் கரியசுகம் எய்ந்து. 16

5503 சுத்த வடிவும் சுகவடிவாம் ஓங்கார
நித்த வடிவும் நிறைந்தோங்கு -
சித்தெனும்ஓர்
ஞான வடிவுமிங்கே நான்பெற்றேன்
எங்கெங்கும் 17
தானவிளை யாட்டியற்றத் தான்.

5504 நான்உரைக்கும் வார்த்தைஎலாம்
நாயகன்சொல் வார்த்தைஅன்றி
நான்உரைக்கும் வார்த்தைஅன்று
நாட்டீர்நான் - ஏன்உரைப்பேன்
நான்ஆர் எனக்கெனஓர்
ஞானஉணர் வேதுசிவம்
ஊன்நாடி நில்லா உழி.
18

5505 ஆரணமும் ஆகமமும் ஆங்காங்
குரைக்கின்ற
காரணமும் காரியமும்
காட்டுவித்தான் - தாரணியில்
கண்டேன் களிக்கின்றேன்
கங்குல்பகல் அற்றவிடத்
துண்டேன் அமுதம் உவந்து. 19

5506 துன்மார்க்கம் எல்லாம்

தொலைத்துவிட்டேன் சுத்தசிவ
சன்மார்க்க சங்கம் தலைப்பட்டேன்
- என்மார்க்கம்
நன்மார்க்கம் என்றேவான் நாட்டார்
புகழ்கின்றார் 20
மன்மார்க்கத் தாலே மகிழ்ந்து.

5507 பன்மார்க்கம் எல்லாம் பசையற்
றொழிந்தனவே
சன்மார்க்கம் ஒன்றே தழைத்ததுவே
- சொன்மார்க்கத்
தெல்லா உலகும் இசைந்தனவே
எம்பெருமான்
கொல்லா நெறிஅருளைக்
கொண்டு. 21

5508 சாதிகுலம் என்றும் சமயமதம்
என்றுமுப
நீதிஇயல் ஆச்சிரம நீட்டென்றும் -
ஓதுகின்ற
பேயாட்ட மெல்லாம்
பிதிர்ந்தொழிந்த வேபிறர்தம்
வாயாட்டம் தீர்ந்தனவே மற்று. 22

5509 சிந்தா குலந்தவிர்த்துச் சிற்றம்
பலப்பெருமான்
வந்தான் எனைத்தான்
வலிந்தழைத்தே - ஐந்தொழிலும்
நீயேசெய் என்றெனக்கே
நேர்ந்தளித்தான் என்னுடைய
தாயே அனையான் தனித்து. 23

5510 கூகா எனஅடுத்தோர் கூடி
அழாதவண்ணம்
சாகா வரம்எனக்கே தந்திட்டான் -
ஏகாஅன்
ஏகா எனமறைகள் ஏத்துஞ்சிற்
றம்பலத்தான்
மாகா தலனா மகிழ்ந்து. 24

5511 நாடுகின்ற தெம்பெருமான்
நாட்டமதே நான்உலகில்
ஆடுகின்ற தெந்தைஅருள்
ஆட்டமதே - பாடுகின்ற
பாட்டெல்லாம் அம்பலவன் பாத
மலர்ப்பாட்டே
நீட்டெல்லாம் ஆங்கவன்றன் நீட்டு. 25

5512 சத்தியஞ்செய் கின்றேன் சகத்தீர்
அறிமின்கள்
சித்திஎலாம் வல்ல சிவம்ஒன்றே -
நித்தியம்என்
றெண்ணுமெண்ணத் தாலேநம்
எண்ணமெலாம் கைகூடும் 26
நண்ணுமின்பத் தேன்என்று நான்.

5513 நானே தவம்புரிந்தேன்
நம்பெருமான் நல்அருளால்
நானே அருட்சித்தி நாடடைந்தேன்
- நானே
அழியா வடிவம் அவைமூன்றும்
பெற்றேன்
இழியாமல் ஆடுகின்றேன் இங்கு. 27

5514 எவ்வுலகும் அண்டங்கள்
எத்தனையும் நான்காண
இவ்வுலகில் எந்தை
எனக்களித்தான் - எவ்வுயிரும்
சன்மார்க்க சங்கம் தனைஅடையச்
செய்வித்தே
என்மார்க்கம் காண்பேன் இனி. 28

5515 சாத்திரங்கள் எல்லாம் தடுமாற்றம்

சொல்வதன்றி
நேத்திரங்கள் போற்காட்ட நேராவே
- நேத்திரங்கள்
சிற்றம் பலவன் திருவருட்சீர்
வண்ணமென்றே
உற்றிங் கறிந்தேன் உவந்து. 29

5516 வேதாக மங்களென்று வீண்வாதம்
ஆடுகின்றீர்
வேதாக மத்தின் விளைவறியீர் -
சூதாகச்
சொன்னவலால் உண்மைவெளி
தோன்ற உரைக்கவிலை
என்ன பயனோ இவை. 30

5517 சாகாத கல்வித் தரம்அறிதல்
வேண்டுமென்றும்
வேகாத கால்உணர்தல்
வேண்டுமுடன் - சாகாத்
தலைஅறிதல் வேண்டும்
தனிஅருளால் உண்மை
நிலைஅடைதல் வேண்டும் நிலத்து. 31

5518 பொய்உரைஎன் றெண்ணுதிரேல்

போமின் புறக்கடையில்
மெய்யுரைஎன் றெண்ணுதிரேல்
மேவுமினோ - ஐயனருள்
சித்திஎலாம் வல்ல திருக்கூத்
துலவாமல்
இத்தினந்தொட் டாடுகிற்பான்
இங்கு. 32
5519 வான்வந்த தேவர்களும்
மால்அயனும் மற்றவரும்
தான்வந்து சூழ்ந்தார்
தலைக்கடையில் - தேன்வந்த
மங்கை சிவகாம வல்லியொடும்
எம்பெருமான்
இங்குநடஞ் செய்வான் இனி. 33
5520 சத்திஎலாம் கொண்டதனித் தந்தை
நடராயன்
சித்திஎலாம் வல்லான் திருவாளன் -
நித்தியன்தான்
ஊழிபல சென்றாலும் ஓவாமல்
இவ்விடத்தே
வாழிநடஞ் செய்வான் மகிழ்ந்து. 34
5521 இன்று தொடங்கியிங்கே

எம்பெருமான் எந்நாளும்
நன்று துலங்க நடம்புரிவான் -
என்றுமென்சொல்
சத்தியம்என் றெண்ணிச் சகத்தீர்
அடைமின்கள்
நித்தியம்பெற் றுய்யலாம் நீர். 35

5522 என்உடலும் என்பொருளும்
என்உயிரும் தான்கொண்டான்
தன்உடலும் தன்பொருளும்
தன்உயிரும் - என்னிடத்தே
தந்தான் அருட்சிற் சபையப்பா
என்றழைத்தேன்
வந்தான்வந் தான்உள் மகிழ்ந்து. 36

5523 செத்தாரை எல்லாம் திரும்ப
எழுப்புதல்இங்
கெத்தால் முடியுமெனில் எம்மவரே
- சித்தாம்
அருட்பெருஞ் சோதி அதனால்
முடியும்
தெருட்பெருஞ் சத்தியம்ஈ தே. 37

5524 இவ்வுலகில் செத்தாரை எல்லாம்
எழுகஎனில்

எவ்வுலகும் போற்ற
எழுந்திருப்பார் - செவ்வுலகில்
சிற்றம் பலத்தான் திருவருள்பெற்
றார்நோக்கம்
உற்றவரை உற்றவர்கள் உற்று. 38

5525 யான்புரிதல் வேண்டுங்கொல்
இவ்வுலகில் செத்தாரை
ஊன்புரிந்து மீள உயிர்ப்பித்தல் -
வான் புரிந்த
அம்பலத்தான் நல்லருளால்
அந்தோநான் மேற்போர்த்த
கம்பலத்தால் ஆகும் களித்து. 39

5526 என்னே உலகில் இறந்தார்
எழுதல்மிக
அன்னே அதிசயமென்
றாடுகின்றார் - இன்னே
திருவம் பலத்தான் திருநோக்கம்
பெற்றார்க்
குருவம் பலத்தேஎன் றுன். 40

5527 ஆடாதீர் சற்றும் அசையாதீர்
வேறொன்றை
நாடாதீர் பொய்உலகை நம்பாதீர் -

வாடாதீர்
சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சார்வீர்
விரைந்தினிஇங்
கென்மார்க்க மும்ஒன்றா மே. 41

5528 மார்க்கமெலாம் ஒன்றாகும்
மாநிலத்தீர் வாய்மைஇது
தூக்கமெலாம் நீக்கித்
துணிந்துளத்தே - ஏக்கம்விட்டுச்
சன்மார்க்க சங்கத்தைச்
சார்ந்திடுமின் சத்தியம்நீர்
நன்மார்க்கம் சேர்வீர்இந் நாள். 42

5529 இந்நாளே கண்டீர் இறந்தார்
எழுகின்ற
நன்னாள்என் வார்த்தைகளை
நம்புமினோ - இந்நாள்
அருட்பெருஞ் சோதி அடைகின்ற
நாள்மெய்
அருட்பெருஞ் சத்தியம்ஈ தாம். 43

5530 ஏமாந் திருக்கும் எமரங்காள்
இவ்வுலகில்
சாமாந்தர் ஆகாத் தரம்பெறவே -

காமாந்த
காரத்தை விட்டுக் கருதுமினோ
இத்தருணம் 44
நீரத்தைச் சேர்வீர் நிஜம்.
5531 வீணே பராக்கில் விடாதீர்
உமதுளத்தை
நாணே உடைய நமரங்காள் -
ஊணாகத்
தெள்ளமுதம் இன்றெனக்குச்
சேர்த்தளித்தான் சித்தாட
உள்ளியநாள் ஈதறிமின் உற்று. 45

5532 போற்றி உரைக்கின்றேன்
பொய்என் றிகழாதீர்
நாற்றிசைக்கண் வாழும் நமரங்காள்
- ஆற்றலருள்
அப்பன்வரு கின்றான்
அருள்விளையாட் டாடுதற்கென் 46
றிப்புவியில் இத்தருணம் இங்கு.
5533 ஆளுடையான் நம்முடைய
அப்பன் வருகின்ற
நாள்எதுவோ என்று நலியாதீர் - நீள

நினையாதீர் சத்தியம்நான்
நேர்ந்துரைத்தேன் இந்நாள் 47
அனையான் வருகின்றான் ஆய்ந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

130. உலகப்பேறு

கலிவிருத்தம்

5534. இன்பால் உலகங்கள் யாவும்
விளங்கின
துன்பால் இறந்தவர் துன்பற்றுத்
தோன்றினர்
அன்பால் அடியவர் ஆடினர்
பாடினர்
என்பால் அருட்பெருஞ் சோதியார்
எய்தவே. 1

5535 பாம்பெலாம் ஓடின பறவையுட்
சார்ந்தன

தீம்பலா வாழைமாத் தென்னை
சிறந்தன
ஆம்பலன் மென்மேலும் ஆயின
என்னுளத்
தோம்பல்என் அருட்பெருஞ் 2
சோதியார் ஓங்கவே.

5536 மலங்கழிந் துலகவர் வானவர்
ஆயினர்
வலம்பெறு சுத்தசன் மார்க்கம்
சிறந்தது
பலம்பெறு மனிதர்கள் பண்புளர்
ஆயினர்
நலம்பெறும் அருட்பெருஞ்
சோதியார் நண்ணவே. 3

5537 முன்னுள மார்க்கங்கள் யாவும்
முடிந்தன
மன்னுள சுத்தசன் மார்க்கம் சிறந்தது
பன்னுளந் தெளிந்தன பதிநடம்
ஓங்கின
என்னுளத் தருட்பெருஞ் சோதியார்
எய்தவே. 4

5538 இடம்பெற்ற உயிர்எலாம்

விடம்அற்று வாழ்ந்தன
மடம்பெற்ற மனிதர்கள் மதிபெற்று
வாழ்கின்றார்
திடம்பெற்றே எழுகின்றார்
செத்தவர் தினந்தினம்
நடம்பெற்ற அருட்பெருஞ்
சோதியார் நண்ணவே. 5

5539 அண்டமும் அகிலமும் அருளர
சாட்சியைக்
கொண்டன ஓங்கின குறைஎலாம்
தீர்ந்தன
பண்டங்கள் பலித்தன பரிந்தென
துள்ளத்தில்
எண்டகும் அருட்பெருஞ்
சோதியார் எய்தவே. 6

5540 குணங்கள் சிறந்தன குற்றங்கள்
அற்றன
மணங்கள் விளங்கின வாழ்வுகள்
ஓங்கின
பிணங்கள் எலாம்உயிர்
பெற்றெழுந் தோங்கின
இணங்க அருட்பெருஞ் சோதியார்

எய்தவே. 7

5541 பத்தர்கள் பாடினர் பணிந்துநின்
றாடினர்
முத்தர்கள் மெய்ப்பொருள் முன்னி
மகிழ்ந்தனர்
சித்தர்கள் ஆனந்தத் தெள்ளமு
துண்டனர்
சுத்த அருட்பெருஞ் சோதியார்
தோன்றவே. 8

5542 ஏழுல கவத்தைவிட் டேறினன்
மேனிலை
ஊழிதோ றூழியும் உயிர்தழைத்
தோங்கினன்
ஆழியான் அயன்முதல் அதிசயித்
திடஎனுள்
வாழிஅ ருட்பெருஞ் சோதியார் 9
மன்னவே.

5543 இருட்பெரு மலமுழு துந்தவிர்ந்
திற்றது
மருட்பெரும் கன்மமும் மாயையும்
நீங்கின

தெருட்பெருஞ் சித்திகள் சேர்ந்தன
என்னுளத்
தருட்பெருஞ் சோதிஎன் அன்பிற் 10
கலந்ததே.

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

131. அன்புருவமான சிவம் ஒன்றே உளதெனல்

கலிநிலைத் துறை

5544. அருட்பெ ருந்தனிச் சோதிஅம்
பலத்திலே நடிக்கும்
பொருட்பெ ருந்திரு நடமது
போற்றுவீர் புலவீர்
மருட்பெ ரும்பகை நீக்கிமெய்
வாழ்வுபெற் றிடலாம்
தெருட்பெ ரும்பதத் தாணைஈ
தறிமினோ தெளிந்தே. 1

5545 வாரம் செய்தபொன் மன்றிலே
நடிக்கும்பொன் அடிக்கே
ஆரம் செய்தணிந் தவர்க்குமுன்
அரிஅயன் முதலோர்
வீரம் செல்கிலா தறிமினோ
வேதமேல் ஆணை
ஓரம் சொல்கிலேன் நடுநின்று 2
சொல்கின்றேன் உலகீர்.

5546 ஆதி அந்தமும் இல்லதோர்
அம்பலத் தாடும்
சோதி தன்னையே நினைமின்கள்
சுகம்பெற விழைவீர்
நீதி கொண்டுரைத் தேன்இது
நீவீர்மேல் ஏறும்
வீதி மற்றைய வீதிகள் கீழ்ச்செலும் 3
வீதி.

5547 நாதம் சொல்கின்ற திருச்சிற்றம்
பலத்திலே நடிக்கும்
பாதம் சொல்கின்ற பத்தரே
நித்தர்என் றறிமின்
வேதம் சொல்கின்ற பரிசிது
மெய்ம்மையான் பக்க

வாதஞ் சொல்கிலேன் நடுநின்று 4
சொல்கின்றேன் மதித்தே.

5548 துரிய மேல்பர வெளியிலே சுகநடம்
புரியும்
பெரிய தோர்அருட் சோதியைப்
பெறுதலே எவைக்கும்
அரிய பேறுமற் றவைஎலாம்
எளியவே அறிமின்
உரிய இம்மொழி மறைமொழி
சத்தியம் உலகீர்.
5

5549 ஆக மாந்தமும் வேதத்தின்
அந்தமும் அறையும்
பாக மாம்பர வெளிநடம் பரவுவீர்
உலகீர்
மோக மாந்தருக் குரைத்திலேன்
இதுசுகம் உன்னும்
யோக மாந்தர்க்குக் காலமுண்
டாகவே உரைத்தேன்.
6

5550 வான நாடரும் நாடரும் மன்றிலே
வயங்கும்

ஞான நாடகக் காட்சியே
நாம்பெறல் வேண்டும்
ஊன நாடகக் காட்சியால் காலத்தை
ஒழிக்கும்
ஈன நாடகப் பெரியர்காள் 7
வம்மினோ ஈண்டே.

5551 சமயம் ஓர்பல கோடியும் சமயங்கள்
தோறும்
அமையும் தெய்வங்கள்
அனந்தமும் ஞானசன் மார்க்கத்
தெமையும் உம்மையும்
உடையதோர் அம்பலத் திறையும்
அமைய ஆங்கதில் நடம்புரி
பதமும்என் றறிமின்.(390) 8

(390). அமைய அம்பலத்தாடும்
பொற்பதமும் என்றறிமின் -
முதற்பதிப்பு,
பொ. சு., பி. இரா.

5552 ஆறு கோடியாம் சமயங்கள்
அகத்தினும் அவைமேல்
வீறு சேர்ந்தசித் தாந்தவே தாந்தநா
தாந்தம்

தேறும் மற்றைய அந்தத்தும்
சிவம்ஒன்றே அன்றி
வேறு கண்டிலேன் கண்டிரேல்
பெரியர்காள் விளம்பீர். 9

5553 கலைஇ ருந்ததோர் திருச்சிற்றம்
பலத்திலே கருணை
நிலைஇ ருந்தது நினைத்தவை
யாவையும் பெறலாம்
மலைஇ ருந்தென இருப்பிரேல்
வம்மினோ அன்றிக்
கொலைவி ரும்புவீர் எனிற்புறத்
தேகுமின் குலைந்தே. 10

5554 கதிஇ ருக்கின்ற திருச்சிற்றம்
பலத்திலே கருணை
நிதிஇ ருக்கின்ற தாதலால் நீவீர்கள்
எல்லாம்
பதிய இங்ஙனே வம்மினோ
கொலைபயில் வீரேல்
விதியை நோமினோ போமினோ
சமயவெப் பகத்தே. 11

5555 அருள்வி ளங்கிய திருச்சிற்றம்

பலத்திலே அழியாப்
பொருள்வி ளங்குதல் காண்மினோ
காண்மினோ புவியீர்
மருள்உ ளங்கொளும் வாதனை
தவிர்ந்தருள் வலத்தால்
தெருள்வி ளங்குவீர் ஞானசன் 12
மார்க்கமே தெளிமின்.

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

132. உலகர்க்கு உய்வகை கூறல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5556. கட்டோ டே கனத்தோடே
வாழ்கின்றோம் என்பீர்
கண்ணோடே கருத்தோடே
கருத்தனைக் கருதீர்
பட்டோ டே பணியோடே
திரிகின்றீர் தெருவில்
பசியோடே வந்தாரைப்

பார்க்கவும் நேரீர்
கொட்டோ டே முழக்கோடே
கோலங்காண் கின்றீர்
குணத்தோடே குறிப்போடே
குறிப்பதைக் குறியீர்
எட்டோ டே இரண்டுசேர்த்
தெண்ணவும் அறியீர்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல 1
கீரே.

5557 ஆறாமல் அவியாமல்
அடைந்தகோ பத்தீர்
அடர்வுற உலகிடை அஞ்சாது
திரிவீர்
மாறாமல் மனஞ்சென்ற
வழிசென்று திகைப்பீர்
வழிதுறை காண்கிலீர் பழிபடும்
படிக்கே
நாறாத மலர்போலும்
வாழ்கின்றீர் மூப்பு
நரைதிரை மரணத்துக்
கென்செயக் கடவீர்
ஏறாமல் வீணிலே இறங்குகின்

றீரே
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல 2
கீரே.

5558 ஆயாமை யாலேநீர் ஆதிஅ னாதி
ஆகிய சோதியை அறிந்துகொள்
கில்லீர்
மாயாமை பிறவாமை
வழியொன்றும் உணரீர்
மறவாமை நினையாமை
வகைசிறி தறியீர்
காயாமை பழுக்கின்ற
கருத்தையும் கருதீர்
கண்மூடித் திரிகின்றீர்
கனிவொடும் இரப்போர்க்
கீயாமை ஒன்றையே இன்துணை
என்பீர்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல
கீரே. 3

5559 சாமாந்தர் ஆகாத் தரஞ்சிறி துணரீர்
தத்துவ ஞானத்தை இற்றெனத்
தெரியீர்
மாமாந்த நோயுற்ற குழவியில்

குழைந்தீர்
வாழ்க்கையி லேஅற்ப
மகிழ்ச்சியும் பெற்றீர்
காமாந்த காரத்தில் கண்மூடித்
திரிவீர்
கற்பன கற்கிலீர் கருத்தனைக்
கருதா
தேமாந்து தூங்குகின் றீர்விழிக்
கின்றீர்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல
கீரே. 4

5560 அச்சையும் உடம்பையும் அறிவகை
அறியீர்
அம்மையும் அப்பனும்
ஆர்எனத் தெரியீர்
பச்சையும் செம்மையும்
கருமையும் கூடிப்
பலித்தநும் வாழ்க்கையில்
பண்பொன்றும் இல்லீர்
பிச்சையிட் டுண்ணவும் பின்படு
கின்றீர்
பின்படு தீமையின் முன்படு

கின்றீர்
இச்சையில் கண்மூடி எச்சகம்
கண்டீர்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல
கீரே. 5

5561 வட்டிமேல் வட்டிகொள்
மார்க்கத்தில் நின்றீர்
வட்டியை வளர்க்கின்ற
மார்க்கத்தை அறியீர்
பெட்டிமேல் பெட்டிவைத்
தாள்கின்றீர் வயிற்றுப்
பெட்டியை நிரப்பிக்கொண்
டொட்டியுள் இருந்தீர்
பட்டினி கிடப்பாரைப்
பார்க்கவும் நேரீர்
பழங்கஞ்சி ஆயினும்
வழங்கவும் நினையீர்
எட்டிபோல் வாழ்கின்றீர்
கொட்டிபோல் கிளைத்தீர்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல
கீரே. 6

5562 வன்சொல்லின் அல்லது வாய்திறப்
பறியீர்
வாய்மையும் தூய்மையும்
காய்மையில் வளர்ந்தீர்
முன்சொல்லும் ஆறொன்று
பின்சொல்வ தொன்றாய்
மூட்டுகின் றீர்வினை
மூட்டையைக் கட்டி
மன்சொல்லும் மார்க்கத்தை
மறந்துதுன் மார்க்க
வழிநடக் கின்றீர்அம்
மரணத்தீர்ப் புக்கே
என்சொல்ல இருக்கின்றீர்
பின்சொல்வ தறியீர்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல 7
கீரே.

5563 துன்மார்க்க நடையிடைத்
தூங்குகின் றீரே
தூக்கத்தை விடுகின்ற
துணைஒன்றும் கருதீர்
சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சார்ந்திட
விழையீர்

சாவையும் பிறப்பையும்
தவிர்ந்திட விரும்பீர்
பன்மார்க்கம் செல்கின்ற
படிற்றுளம் அடக்கீர்
பசித்தவர் தம்முகம் பார்த்துண
வளியீர்
என்மார்க்கம் எச்சுகம் யாதுநும்
வாழ்க்கை
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல
கீரே. 8

5564 பொய்கட்டிக் கொண்டுநீர்
வாழ்கின்றீர் இங்கே
புலைகட்டிக் கொண்டஇப்
பொய்யுடல் வீழ்ந்தால்
செய்கட்டி வாழ்கின்ற
செருக்கற்று நரகில்
சிறுபுழு ஆகித் திகைத்திடல்
அறியீர்
கைகட்டி வாய்பொத்தி
நிற்பாரைக் கண்டே
கைகொட்டிச் சிரிக்கின்றீர்
கருணைஒன் றில்லீர்

எய்கட்டி இடைமொய்க்கும்
ஈயினும் சிறியீர்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல 9
கீரே.

5565 பண்ணாத தீமைகள் பண்ணுகின்
றீரே
பகராத வன்மொழி பகருகின்
றீரே
நண்ணாத தீயினம் நண்ணுகின்
றீரே
நடவாத நடத்தைகள் நடக்கவந்
தீரே
கண்ணாகக் காக்கின்ற
கருத்தனை நினைந்தே
கண்ணார நீர்விட்டுக் கருதறி
யீரே
எண்ணாத தெண்ணவும்
நேரும்ஓர் காலம்
எத்துணை கொள்கின்றீர் பித்துல
கீரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

133. புனித குலம் பெறுமாறு புகலல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5566. சாதியிலே மதங்களிலே சமயநெறி
களிலே
சாத்திரச்சந் தடிகளிலே
கோத்திரச்சண் டையிலே
ஆதியிலே அபிமானித்
தலைகின்ற உலகீர்
அலைந்தலைந்து வீணேநீர்
அழிதல்அழ கலவே
நீதியிலே சன்மார்க்க
நிலைதனிலே நிறுத்த
நிருத்தமிடும் தனித்தலைவர்
ஒருத்தர்அவர் தாமே
வீதியிலே அருட்சோதி
விளையாடல் புரிய
மேவுகின்ற தருணம்இது
கூவுகின்றேன் உமையே. 1

5567 காடுவெட்டி நிலந்திருத்திக்
காட்டெருவும் போட்டுக்
கரும்பைவிட்டுக் கடுவிரைத்துக்
களிக்கின்ற உலகீர்
கூடுவிட்டுப் போயினபின்
எதுபுரிவீர் எங்கே
குடியிருப்பீர் ஐயோநீர்
குறித்தறியீர் இங்கே
பாடுபட்டீர்(391) பயன்அறியீர்
பாழ்க்கிறைத்துக் கழித்தீர்
பட்டதெலாம் போதும்இது
பரமர்வரு தருணம்
ஈடுகட்டி வருவீரேல்
இன்பம்மிகப் பெறுவீர்
எண்மைஉரைத் தேன்அலன்நான்
உண்மையுரைத் தேனே. 2

(391). பாடுபட்டுப் - ச. மு. க. பதிப்பு.

5568 ஆற்றுவெள்ளம் வருவதன்முன்
அணைபோட அறியீர்
அகங்காரப் பேய்பிடித்தீர்
ஆடுதற்கே அறிவீர்

கூற்றுவருங் கால்அதனுக்
கெதுபுரிவீர் ஐயோ
கூற்றுதைத்த சேவடியைப்
போற்றவிரும் பீரே
வேற்றுரைத்து வினைபெருக்கி
மெலிகின்ற உலகீர்
வீணுலகக் கொடுவழக்கை
விட்டுவிட்டு வம்மின்
சாற்றுவக்க எனதுதனித்
தந்தைவரு கின்ற
தருணம்இது சத்தியஞ்சிற்
சத்தியைச்சார் வதற்கே. 3

5569 பொய்விளக்கப் புகுகின்றீர்
போதுகழிக் கின்றீர்
புலைகொலைகள் புரிகின்றீர்
கலகலஎன் கின்றீர்
கைவிளக்குப் பிடித்தொருபாழ்ங்
கிணற்றில்விழு கின்ற
களியர்எனக் களிக்கின்றீர்
கருத்திருந்தும் கருதீர்
ஐவிளக்கு மூப்புமர ணாதிகளை
நினைத்தால்

அடிவயிற்றை முறுக்காதோ
கொடியமுயற் றுலகீர்
மெய்விளக்க எனதுதந்தை
வருகின்ற தருணம்
மேவியதீண் டடைவீரேல்
ஆவிபெறு வீரே. 4

5570 எய்வகைசார்392 மதங்களிலே
பொய்வகைச்சாத் திரங்கள்
எடுத்துரைத்தே எமதுதெய்வம்
எமதுதெய்வம் என்று
கைவகையே கதறுகின்றீர்
தெய்வம்ஒன்றென் றறியீர்
கரிபிடித்துக் கலகமிட்ட
பெரியரினும் பெரியீர்
ஐவகைய பூதவுடம்
பழிந்திடில்என் புரிவீர்
அழியுடம்பை அழியாமை
ஆக்கும்வகை அறியீர்
உய்வகைஎன் தனித்தந்தை
வருகின்ற தருணம்
உற்றதிவண் உற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர் உவப்பே.

5

(392). எவ்வகைசார் -
முதற்பதிப்பு., பொ. சு. பதிப்பு.

5571 உடம்புவரு வகைஅறியீர்
உயிர்வகையை அறியீர்
உடல்பருக்க உண்டுநிதம்
உறங்குதற்கே அறிவீர்
மடம்புகுபேய் மனத்தாலே
மயங்குகின்றீர் மனத்தை
வசப்படுத்தீர் வசப்படுத்தும்
வழிதுறைகற் றறியீர்
இடம்பெறுபொய்
வாழ்க்கையிலே இன்பதுன்பம்
அடுத்தே
எண்ணிஎண்ணி இளைக்கின்றீர்
ஏழைஉல கீரே
நடம்புரிஎன் தனித்தந்தை
வருகின்ற தருணம்
நண்ணியது நண்ணுமினோ
புண்ணியஞ்சார் வீரே. 6

5572 நரைமரண மூப்பறியா நல்லஉடம்
பினரே

நற்குலத்தார் எனஅறியீர்
நானிலத்தீர் நீவிர்
வரையில்உயர் குலம்என்றும்
தாழ்ந்தகுலம் என்றும்
வகுக்கின்றீர் இருகுலமும்
மாண்டிடக்காண் கின்றீர்
புரையுறுநும் குலங்கள்எலாம்
புழுக்குலம்என் றறிந்தே
புத்தமுதம் உண்டோ ங்கும்
புனிதகுலம் பெறவே
உரைபெறும்என் தனித்தந்தை
வருகின்ற தருணம்
உற்றதிவண் உற்றிடுவீர்
உண்மைஉரைத் தேனே. 7

5573 கனமுடையேம் கட்டுடையேம்
என்றுநினைத் திங்கே
களித்திறுமாந் திருக்கின்றீர்
ஒளிப்பிடமும் அறியீர்
சினமுடைய கூற்றுவரும்
செய்திஅறி யீரோ
செத்தநும தினத்தாரைச்

சிறிதும்நினை யீரோ
தினகரன்போல் சாகாத
தேகமுடை யவரே
திருவுடையார் எனஅறிந்தே
சேர்ந்திடுமின் ஈண்டே
மனமகிழ்ந்து கேட்கின்ற
வரமெல்லாம் எனக்கே
வழங்குதற்கென் தனித்தந்தை
வருதருணம் இதுவே.393 8

(393). முதற்பதிப்பிலும், பொ. சு. பதிப்பிலும் 'கனமுடையேம்' என்பது ஒன்பதாம் பாடலாகவும் 'வையகத்தீர்' என்பது எட்டாம் பாடலாகவும் உள்ளன.

5574 வையகத்தீர் வானகத்தீர் மற்றகத்தீர் நுமது
வாழ்க்கைஎலாம் வாழ்க்கைஎன
மதித்துமயங் காதீர்
மையகத்தே உறுமரண
வாதனையைத் தவிர்த்த
வாழ்க்கையதே வாழ்க்கைஎன
மதித்ததனைப் பெறவே

மெய்அகத்தே விரும்பிஇங்கே
வந்திடுமின் எனது
மெய்ப்பொருளாம் தனித்தந்தை
இத்தருணந் தனிலே
செய்அகத்தே வளர்ஞான
சித்திபுரந் தனிலே
சித்தாடல் புரிகின்றார்
திண்ணம்இது தானே. 9

5575 கரணம்மிகக் களிப்புறவே
கடல்உலகும் வானும்
கதிபதிஎன் றாளுகின்றீர்
அதிபதியீர் நீவிர்
மரணபயம் தவிராதே
வாழ்வதில்என் பயனோ
மயங்காதீர் உயங்காதீர்
வந்திடுமின் ஈண்டே
திரணமும்ஓர் ஐந்தொழிலைச்
செய்யஒளி வழங்கும்
சித்திபுரம் எனஓங்கும் உத்தரசிற்
சபையில்
சரணம்எனக் களித்தெனையும்
தானாக்க எனது

தனித்தந்தை வருகின்ற
தருணம்இது தானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

134. மரணமிலாப் பெருவாழ்வு

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5576. நினைந்துநினைந் துணர்ந்துணர்ந்து
நெகிழ்ந்துநெகிழ்ந் தன்பே
நிறைந்துநிறைந் தூற்றெழுங்கண்
ணீரதனால் உடம்பு
நனைந்துநனைந் தருளமுதே
நன்னிதியே ஞான
நடத்தரசே என்னுரிமை
நாயகனே என்று
வனைந்துவனைந்
தேத்துதும்நாம் வம்மின்உல
கியலீர்

மரணமிலாப் பெருவாழ்வில்
வாழ்ந்திடலாம் கண்டீர்
புனைந்துரையேன்
பொய்புகலேன் சத்தியஞ்சொல்
கின்றேன்
பொற்சபையில் சிற்சபையில்
புகுந்தருணம் இதுவே. 1

5577 புகுந்தருணம் இதுகண்டீர்
நம்மவரே நான்தான்
புகல்கின்றேன் என்மொழிஓர்
பொய்மொழிஎன் னாதீர்
உகுந்தருணம் உற்றவரும்
பெற்றவரும் பிறரும்
உடைமைகளும் உலகியலும்
உற்றதுணை அன்றே
மிகுந்தசுவைக் கரும்பேசெங்
கனியேகோற் றேனே
மெய்ப்பயனே கைப்பொருளே
விலையறியா மணியே
தகுந்ததனிப் பெரும்பதியே
தயாநிதியே கதியே
சத்தியமே என்றுரைமின்

பத்தியொடு பணிந்தே. 2

5578 பணிந்துபணிந் தணிந்தணிந்து
பாடுமினோ உலகீர்
பரம்பரமே சிதம்பரமே
பராபரமே வரமே
துணிந்துவந்த வேதாந்த
சுத்தஅனு பவமே
துரியமுடி அனுபவமே
சுத்தசித்தாந் தமதாய்த்
தணிந்தநிலைப் பெருஞ்சுகமே
சமரசசன் மார்க்க
சத்தியமே இயற்கையுண்மைத்
தனிப்பதியே என்று
கணிந்துளத்தே கனிந்துநினைந்
துரைத்திடில்அப் பொழுதே
காணாத காட்சிஎலாம்
கண்டுகொளல் ஆமே. 3

5579 கண்டதெலாம் அனித்தியமே
கேட்டதெலாம் பழுதே
கற்றதெலாம் பொய்யேநீர்
களித்ததெலாம் வீணே
உண்டதெலாம் மலமேஉட்

கொண்டதெலாம் குறையே
உலகியலீர் இதுவரையும்
உண்மையறிந் திலிரே
விண்டதனால் என்இனிநீர்
சமரசசன் மார்க்க
மெய்ந்நெறியைக் கடைப்பிடித்து
மெய்ப்பொருள்நன் குணர்ந்தே
எண்டகுசிற் றம்பலத்தே
எந்தைஅருள் அடைமின்
இறவாத வரம்பெறலாம்
இன்பமுற லாமே. 4

5580 இன்புறலாம் எவ்வுலகும்
ஏத்திடவாழ்ந் திடலாம்
எல்லாம்செய் வல்லசித்தி
இறைமையும்பெற் றிடலாம்
அன்புடையீர் வம்மின்இங்கே
சமரசசன் மார்க்கம்
அடைந்திடுமின் அகவடிவிங்
கனகவடி வாகிப்
பொன்புடைநன் கொளிர்ஒளியே
புத்தமுதே ஞான
பூரணமே ஆரணத்தின்

பொருள்முடிமேல் பொருளே
வன்புடையார் பெறற்கரிதாம்
மணியேசிற் சபையின்
மாமருந்தே என்றுரைமின்
தீமையெலாம் தவிர்ந்தே. 5

5581 தீமைஎலாம் நன்மைஎன்றே
திருஉளங்கொண் டருளிச்
சிறியேனுக் கருளமுதத்
தெளிவளித்த திறத்தை
ஆமயந்தீர்த் தியற்கைஇன்ப
அனுபவமே மயமாய்
அம்பலத்தே விளங்குகின்ற
அருட்பெருஞ்சோ தியைஓர்
ஓமயவான் வடிவுடையார்
உள்ளகத்தே நிறைந்த
ஒருபொருளைப்
பெருங்கருணை உடையபெரும்
பதியை
நாமருவி இறவாத
நலம்பெறலாம் உலகீர்
நல்லஒரு தருணம்இது
வல்லைவம்மின் நீரே.

6

5582 நீர்பிறரோ யான்உமக்கு நேயஉற வலனோ
நெடுமொழியே உரைப்பன்அன்றிக் கொடுமொழிசொல் வேனோ
சார்புறவே அருளமுதம் தந்தெனைமேல் ஏற்றித்
தனித்தபெரும் சுகம்அளித்த தனித்தபெரும் பதிதான்
சீர்பெறவே திருப்பொதுவில் திருமேனி தரித்துச்
சித்தாடல் புரிகின்ற திருநாள்கள் அடுத்த
ஓர்புறவே இதுநல்ல தருணம்இங்கே வம்மின்
உலகியலீர் உன்னியவா றுற்றிடுவீர் விரைந்தே. 7

5583 விரைந்துவிரைந் தடைந்திடுமின் மேதினியீர் இங்கே
மெய்மைஉரைக் கின்றேன்நீர் வேறுநினை யாதீர்

திரைந்துதிரைந் துளுத்தவரும்
இளமைஅடைந் திடவும்
செத்தவர்கள் எழுந்திடவும்
சித்தாடல் புரிய
வரைந்துவரைந் தெல்லாஞ்செய்
வல்லசித்தன் தானே
வருகின்ற தருணம்இது
வரம்பெறலாம் நீவீர்
கரைந்துகரைந் துளம்உருகிக்
கண்களின்நீர் பெருகிக்
கருணைநடக் கடவுளைஉட்
கருதுமினோ களித்தே. 8

5584 களித்துலகில் அளவிகந்த
காலம்உல கெல்லாம்
களிப்படைய அருட்சோதிக்
கடவுள்வரு தருணம்
தெளித்திடும்எத் தருணம்அதோ
என்னாதீர் இதுவே
செத்தவரை எழுப்புகின்ற
திகழ்தருணம் உலகீர்
ஒளித்துரைக்கின்
றேன்அலன்நான்

வாய்ப்பறைஆர்க் கின்றேன்
ஒருசிறிதும் அச்சமுறேன்
உள்ளபடி உணர்ந்தேன்
அளித்திடுசிற் றம்பலத்தென்
அப்பன்அருள் பெறவே
ஆசைஉண்டேல் வம்மின்இங்கே
நேசமுடை யீரே. 9

5585 ஆசைஉண்டேல் வம்மின் இங்கே
அருட்சோதிப் பெருமான்
அம்மையுமாய் அப்பனுமாய்
அருளும்அரு ளாளன்
ஏசறநீத் தெனைஆட்கொண்
டெண்ணியவா றளித்தான்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தன்
என்னுயிரில் கலந்தான்
தேசுடைய பொதுவில்அருள்
சித்திநடம் புரியத்
திருவுளங்கொண்
டெழுந்தருளும் திருநாள்இங்
கிதுவே
மோசஉரை எனநினைத்து
மயங்காதீர் உலகீர்

முக்காலத் தினும்அழியா
மூர்த்தம்அடைந் திடவே. 10

5586 அடைந்திடுமின் உலகீர்இங்
கிதுதருணம் கண்டீர்
அருட்சோதிப் பெரும்பதிஎன்
அப்பன்வரு தருணம்
கடைந்ததனித் திருவமுதம்
களித்தருத்தி எனக்கே
காணாத காட்சிஎலாம்
காட்டுகின்ற தருணம்
இடைந்தொருசார் அலையாதீர்
சுகம்எனைப்போல் பெறுவீர்
யான்வேறு நீர்வேறென்
றெண்ணுகிலேன் உரைத்தேன்
உடைந்தசம யக்குழிநின்
றெழுந்துணர்மின் அழியா
ஒருநெறியாம் சன்மார்க்கத்
திருநெறிபெற் றுவந்தே. 11

5587 திருநெறிஒன் றேஅதுதான்
சமரசசன் மார்க்கச்
சிவநெறிஎன் றுணர்ந்துலகீர்

சேர்ந்திடுமின் ஈண்டு
வருநெறியில் எனையாட்கொண்
டருளமுதம் அளித்து
வல்லபசத் திகளெல்லாம்
வழங்கியஓர் வள்ளல்
பெருநெறியில் சித்தாடத்
திருவுளங்கொண் டருளிப்
பெருங்கருணை வடிவினொடு
வருதருணம் இதுவே
கருநெறிவீழ்ந் துழலாதீர்
கலக்கமடை யாதீர்
கண்மையினால் கருத்தொருமித் 12
துண்மைஉரைத் தேனே.

5588 உண்மையுரைக் கின்றேன்இங்
குவந்தடைமின் உலகீர்
உரைஇதனில் சந்தேகித்
துளறிவழி யாதீர்
எண்மையினான் எனநினையீர்
எல்லாஞ்செய் வல்லான்
என்னுள்அமர்ந் திசைக்கின்றான்
இதுகேண்மின் நீவிர்
தண்மையொடு சுத்தசிவ

சன்மார்க்க நெறியில்
சார்ந்துவிரைந் தேறுமினோ
சத்தியவாழ் வளிக்கக்
கண்மைதரும் ஒருபெருஞ்சீர்க்
கடவுள்ளனப் புகலும்
கருணைநிதி வருகின்ற 13
தருணம்இது தானே.

5589 தானேதான் ஆகிஎலாம் தானாகி
அலனாய்த்
தனிப்பதியாய் விளங்கிடும்என்
தந்தையைஎன் தாயை
வானேஅவ் வான்கருவே
வான்கருவின் முதலே
வள்ளால்என் றன்பரெலாம்
உள்ளாநின் றவனைத்
தேனேசெம் பாகேஎன்
றினித்திடுந்தெள் ளமுதைச்
சிற்சபையில் பெருவாழ்வைச்
சிந்தைசெய்மின் உலகீர்
ஊனேயும் உடலழியா
தூழிதொறும் ஓங்கும்
உத்தமசித் தியைப்பெறுவீர்

சத்தியம்சொன் னேனே. 14

5590 சத்தியவே தாந்தமெலாம்
சித்தாந்தம் எல்லாம்
தனித்தனிமேல்
உணர்ந்துணர்ந்தும்
தனையுணர்தற் கரிதாய்
நித்தியசிற் சபைநடுவே
நிறைந்துநடம் புரியும்
நித்தபரி பூரணனைச் சித்தசிகா
மணியை
அத்தகையோர் பெரும்பதியை
அருமருந்தை அடியேன்
ஆவியைஎன் ஆவியிலே
அமர்ந்ததயா நிதியைச்
சித்தியெலாம் எனக்களித்த
சிவகதியை உலகீர்
சிந்தைசெய்து வாழ்த்துமினோ
நிந்தைஎலாம் தவிர்ந்தே.
15

5591 நிந்தையிலார் நெஞ்சகத்தே
நிறைந்தபெருந் தகையை
நிலையனைத்தும் காட்டியருள்

நிலைஅளித்த குருவை
எந்தையைஎன் தனித்தாயை
என்னிருகண் மணியை
என்உயிரை என்உணர்வை
என்அறிவுள் அறிவை
சிந்தையிலே தனித்தினிக்கும்
தெள்ளமுதை அனைத்தும்
செய்யவல்ல தனித்தலைமைச்
சிவபதியை உலகீர்
முந்தைமல இருட்டொழிய
முன்னுமினோ கரண
முடுக்கொழித்துக் கடைமரண
நடுக்கொழித்து முயன்றே. 16

5592 முயன்றுலகில் பயன்அடையா
மூடமதம் அனைத்தும்
முடுகிஅழிந் திடவும்ஒரு
மோசமும்இல் லாதே
இயன்றஒரு சன்மார்க்கம்
எங்குநிலை பெறவும்
எம்மிறைவன் எழுந்தருளல்
இதுதருணம் கண்டீர்
துயின்றுணர்ந்தே

எழுந்தவர்போல் இறந்தவர்கள் எல்லாம்
தோன்றஎழு கின்றதிது தொடங்கிநிகழ்ந் திடும்நீர்
பயின்றறிய விரைந்துவம்மின் படியாத படிப்பைப்
படித்திடலாம் உணர்ந்திடலாம் பற்றிடலாம் சுகமே. 17

5593 சுகமறியீர் துன்பம்ஒன்றே துணிந்தறிந்தீர் உலகீர்
சூதறிந்தீர் வாதறிந்தீர் தூய்மையறிந் திலிரே
இகம்அறியீர் பரம்அறியீர் என்னேநுங் கருத்தீ
தென்புரிவீர் மரணம்வரில் எங்குறுவீர் அந்தோ
அகமறிந்தீர்(394) அனகமறிந் தழியாத ஞான
அமுதவடி வம்பெறலாம் அடைந்திடுமின் ஈண்டே
முகமறியார் போலிருந்தீர் என்னைஅறி யீரோ

முத்தரெலாம் போற்றும்அருட்
சித்தர்மகன் நானே. 18

(394). அகமறியீர் - முதற்பதிப்பு, பொ. சு., ச. மு. க.

5594 நான்உரைக்கும் வார்த்தைஎலாம்
நாயகன்றன் வார்த்தை
நம்புமினோ நமரங்காள்
நற்றருணம் இதுவே
வான்உரைத்த மணிமன்றில்
நடம்புரிஎம் பெருமான்
வரவெதிர்கொண்
டவன்அருளால் வரங்களெலாம்
பெறவே
தேன்உரைக்கும் உளம்இனிக்க
எழுகின்றேன் நீவீர்
தெரிந்தடைந்தென்
உடன்எழுமின் சித்திபெறல்
ஆகும்
ஏனுரைத்தேன் இரக்கத்தால்
எடுத்துரைத்தேன் கண்டீர்
யானடையும் சுகத்தினைநீர்

தான்அடைதல் குறித்தே. 19

5595 குறித்துரைக்கின் றேன்இதனைக்
கேண்மின் இங்கே வம்மின்
கோணும்மனக் குரங்காலே
நாணுகின்ற உலகீர்
வெறித்தஉம்மால் ஒருபயனும்
வேண்டுகிலேன் எனது
மெய்யுரையைப்
பொய்யுரையாய் வேறுநினை
யாதீர்
பொறித்தமதம் சமயம்எலாம்
பொய்பொய்யே அவற்றில்
புகுதாதீர் சிவம்ஒன்றே
பொருள்எனக்கண் டறிமின்
செறித்திடுசிற் சபைநடத்தைத்
தெரிந்துதுதித் திடுமின்
சித்திஎலாம் இத்தினமே
சத்தியம்சேர்ந் திடுமே. 20

5596 சேர்ந்திடவே ஒருப்படுமின்
சமரசசன் மார்க்கத்
திருநெறியே பெருநெறியாம்
சித்திஎலாம் பெறலாம்

ஓர்ந்திடுமின் உண்ணுதற்கும்
உறங்குதற்கும் உணர்ந்தீர்
உலகமெலாம் கண்டிடும்ஓர்
உளவைஅறிந் திலிரே
வார்ந்தகடல் உலகறிய
மரணம்உண்டே அந்தோ
மரணம்என்றால் சடம்எனும்ஓர்
திரணமும்சம் மதியா
சார்ந்திடும்அம் மரணமதைத்
தடுத்திடலாம் கண்டீர்
தனித்திடுசிற் சபைநடத்தைத்
தரிசனஞ்செய் வீரே. 21

5597 செய்தாலும் தீமைஎலாம்
பொறுத்தருள்வான் பொதுவில்
திருநடஞ்செய் பெருங்கருணைத்
திறத்தான்அங் கவனை
மெய்தாவ நினைத்திடுக
சமரசசன் மார்க்கம்
மேவுகஎன் றுரைக்கின்றேன்
மேதினியீர் எனைத்தான்
வைதாலும் வைதிடுமின்
வாழ்த்தெனக்கொண் டிடுவேன்

மனங்கோணேன் மானம்எலாம்
போனவழி விடுத்தேன்
பொய்தான்ஓர் சிறிதெனினும்
புகலேன்சத் தியமே
புகல்கின்றேன் நீவிர்எலாம்
புனிதமுறும் பொருட்டே. 22

5598 பொருட்டலனும் போகம்எலாம்
பொய்யாம்இங் கிதுநான்
புகலுவதென் நாடொறுநும்
புந்தியிற்கண் டதுவே
மருட்டுலகீர் இருட்டுலகில்
மடிவதழ கலவே
மரணமிலாப் பெருவாழ்வில்
வாழவம்மின் இங்கே
பொருட்டிறஞ்சேர் சுத்தசிவ
சன்மார்க்க நிலையில்
பொருந்துமின்சிற் சபைஅமுதம்
அருந்துமின்அன் புடனே
அருட்டிறஞ்சேர்ந் தெண்ணியவா
றாடுமினோ நும்மை
அடுப்பவரே அன்றிநின்று
தடுப்பவர்மற் றிலையே.

23

5599 மற்றறிவோம் எனச்சிறிது
தாழ்த்திருப்பீர் ஆனால்
மரணமெனும் பெரும்பாவி
வந்திடுமே அந்தோ
சற்றும்அதை நும்மாலே
தடுக்கமுடி யாதே
சமரசசன் மார்க்கசங்கத்
தவர்கள்அல்லால் அதனை
எற்றிநின்று தடுக்கவல்லார்
எவ்வுலகில் எவரும்
இல்லைகண்டீர் சத்தியமீ
தென்மொழிகொண் டுலகீர்
பற்றியபற் றனைத்தினையும்
பற்றறவிட் டருளம்
பலப்பற்றே பற்றுமினோ
எற்றும்இற வீரே. 24

5600 இறந்தவரை எடுத்திடும்போ
தரற்றுகின்றீர் உலகீர்
இறவாத பெருவரம்நீர்
ஏன்அடைய மாட்டீர்

மறந்திருந்தீர் பிணிமூப்பில்
சம்மதமோ நுமக்கு
மறந்தும்இதை
நினைக்கில்நல்லோர்
மனம்நடுங்கும் கண்டீர்
சிறந்திடுசன் மார்க்கம்ஒன்றே
பிணிமூப்பு மரணம்
சேராமல் தவிர்த்திடுங்காண்
தெரிந்துவம்மின் இங்கே
பிறந்தபிறப் பிதிற்றானே
நித்தியமெய் வாழ்வு
பெற்றிடலாம் பேரின்பம்
உற்றிடலாம் விரைந்தே. 25

5601 உற்றமொழி உரைக்கின்றேன்
ஒருமையினால் உமக்கே
உறவன்அன்றிப் பகைவன்என
உன்னாதீர் உலகீர்
கற்றவரும் கல்லாரும்
அழிந்திடக்காண் கின்றீர்
கரணம்எலாம் கலங்கவரும்
மரணமும்சம் மதமோ
சற்றும்இதைச் சம்மதியா

தென்மனந்தான் உமது
தன்மனந்தான் கன்மனமோ
வன்மனமோ அறியேன்
இற்றிதனைத் தடுத்திடலாம்
என்னொடும்சேர்ந் திடுமின்
என்மார்க்கம் இறப்பொழிக்கும் 26
சன்மார்க்கந் தானே.

5602 சன்மார்க்கப் பெருங்குணத்தார்
தம்பதியை என்னைத்
தாங்குகின்ற பெரும்பதியைத்
தனித்தசபா பதியை
நன்மார்க்கத் தெனைநடத்திச்
சன்மார்க்க சங்க
நடுவிருக்க அருளமுதம்
நல்கியநா யகனைப்
புன்மார்க்கர்க் கறிவரிதாம்
புண்ணியனை ஞான
பூரணமெய்ப் பொருளாகிப்
பொருந்தியமா மருந்தை
அன்மார்க்கம் தவிர்த்தருளி
அம்பலத்தே நடஞ்செய்
அருட்பெருஞ்சோ தியைஉலகீர்

தெருட்கொளச்சார் வீரே. 27

5603 சார்உலக வாதனையைத்
தவிர்த்தவர்உள் ளகத்தே
சத்தியமாய் அமர்ந்தருளும்
உத்தமசற் குருவை
நேர்உறவே எவராலும்
கண்டுகொளற் கரிதாம்
நித்தியவான் பொருளைஎலா
நிலைகளுந்தான் ஆகி
ஏர்உறவே விளங்குகின்ற
இயற்கைஉண்மை தன்னை
எல்லாம்செய் வல்லபத்தை
எனக்களித்த பதியை
ஓர்உறவென் றடைந்துலகீர்
போற்றிமகிழ்ந் திடுமின்
உள்ளம்எலாம் கனிந்துருகி
உள்ளபடி நினைந்தே. 28

திருச்சிற்றம்பலம்

[Back]

135. சமாதி வற்புறுத்தல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5604. ஆய்உரைத்த அருட்ஜோதி
வருகின்ற
தருணம்இதே அறிமின் என்றே
வாய்உரைத்த வார்த்தைஎன்றன்
வார்த்தைகள்என்
கின்றார்இம் மனிதர்அந்தோ
தாய்உரைத்த திருப்பொதுவில்
நடம்புரிந்தென்
உளங்கலந்த தலைவா இங்கே
நீஉரைத்த திருவார்த்தை
எனஅறியார்
இவர்அறிவின் நிகழ்ச்சி என்னே. 1

5605 இறந்தவர்கள் பலரும்இங்கே
எழுகின்ற
தருணம்இதே என்று வாய்மை
அறந்தழைய உரைக்கின்ற
வார்த்தைகள்என்
வார்த்தைகள்என் றறைகின்

றாரால்
மறந்தசிறி யேன்உரைக்க
வல்லேனோ
எல்லாஞ்செய் வல்லோய்
உன்றன்
சிறந்ததிரு வார்த்தைஎனத்
தெரிந்திலர்இம் 2
மனிதர்மதித் திறமை என்னே.
5606 சோற்றாசை யொடுகாமச்
சேற்றாசைப்
படுவாரைத் துணிந்து கொல்லக்
கூற்றாசைப் படும்எனநான்
கூறுகின்ற
துண்மையினில் கொண்டு நீவீர்
நேற்றாசைப் பட்டவருக்
கின்றருள்வார்
போலும்அன்றி நினைத்த
வாங்கே
பேற்றாசைக் கருள்புரியும்
ஞானசபா
பதிப்புகழைப் பேசு வீரே. 3
5607 தொண்டாளப் பணந்தேடுந்

துறையாள
உலகாளச் சூழ்ந்த காமப்
பெண்டாளத் திரிகின்ற
பேய்மனத்தீர்
நும்முயிரைப் பிடிக்க நாளைச்
சண்டாளக் கூற்றுவரில்
என்புகல்வீர்
ஞானசபைத் தலைவன் உம்மைக்
கொண்டாளக் கருதுமினோ
ஆண்டபின்னர்
இவ்வுலகில் குலாவு வீரே. 4

5608 பிறந்தவரை நீராட்டிப்
பெருகவளர்த்
திடுகின்றீர் பேய ரேநீர்
இறந்தவரைச் சுடுகின்றீர்
எவ்வணஞ்சம்
மதித்தீரோ இரவில் தூங்கி
மறந்தவரைத் தீமூட்ட வல்லீரால்
நும்மனத்தை வயிரம் ஆன
சிறந்தவரை எனப்புகழச்
செய்துகொண்டீர்
ஏன்பிறந்து திரிகின் றீரே.

5

5609 அணங்கெழுபே ரோசையொடும் பறையோசை
பொங்கக்கோ ரணிகொண்
டந்தோ
பிணங்கழுவி எடுத்துப்போய்ச்
சுடுகின்றீர்
இனிச்சாகும் பிணங்க ளேநீர்
கணங்கழுகுண் டாலும்ஒரு
பயனுண்டே
என்னபயன் கண்டீர் சுட்டே
எணங்கெழுசாம் பலைக்கண்டீர்
அதுபுன்செய்
எருவுக்கும் இயலா தன்றே. 6

5610 குணம்புதைக்க உயிரடக்கம் கொண்டதுசுட்
டால்அதுதான் கொலையாம்
என்றே
வணம்புதைக்க வேண்டும்என
வாய்தடிக்கச்
சொல்கின்றேன் வார்த்தை
கேட்டும்

பிணம்புதைக்கச் சம்மதியீர்
பணம்புதைக்கச்
சம்மதிக்கும் பேய ரேநீர்
எணம்புதைக்கத் துயில்வார்நும்
பாற்றுயிலற்
கஞ்சுவரே இழுதை யீரே. 7

5611 கட்டாலும் கனத்தாலும் களிக்கின்ற
பேயுலகீர் கலைசோர்ந் தாரைப்
பொட்டாலும் துகிலாலும்
புனைவித்துச்
சுடுகின்றீர் புதைக்க நேரீர்
சுட்டாலும் சுடுமதுகண்
டுமதுடம்பு
துடியாதென் சொல்லீர் நும்மைத்
தொட்டாலும் தோஷமுறும்
விட்டாலும்
கதியிலைமேல் சூழ்வீர் அன்றே.
8

5612 பரன்அளிக்கும் தேகம்இது
சுடுவதப
ராதம்எனப் பகர்கின் றேன்நீர்
சிரம்நெளிக்கச் சுடுகின்றீர்

செத்தவர்கள்
பற்பலரும் சித்த சாமி
உரனளிக்க எழுகின்ற
திருநாள்வந்
தடுத்தனஈ துணர்ந்து நல்லோர்
வரனளிக்கப் புதைத்தநிலை
காணீரோ 9
கண்கெட்ட மாட்டி னீரே.

5613 புலைத்தொழிலே புரிகின்றீர்
புண்ணியத்தைக்
கருங்கடலில் போக விட்டீர்
கொலைத்தொழிலில்
கொடியீர்நீர் செத்தாரைச்
சுடுகின்ற கொடுமை நோக்கிக்
கலைத்தொழிலில் பெரியர்உளம்
கலங்கினர்அக்
கலக்கம்எலாம் கடவுள்நீக்கித்
தலைத்தொழில்செய்
சன்மார்க்கம் தலைஎடுக்கப்
புரிகுவதித் தருணம் தானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

136. சன்மார்க்க உலகின் ஒருமைநிலை

நேரிசை வெண்பா

5614. சித்திபுரத்தே தினந்தோறும்
சீர்கொளருள்
சத்திவிழா நீடித் தழைத்தோங்க -
எத்திசையில்
உள்ளவரும் வந்தே உவகை
உறுகமதத்
துள்ளல் ஒழிக தொலைந்து. 1

5615 ஒன்றே சிவம்என் றுணர்ந்திவ்
வுலகமெலாம்
நன்றே ஒருமையுற்று நண்ணியே -
மன்றே
நடம்புரியும் பாத நளினமலர்க்
குள்ளம்
இடம்புரிக வாழ்க இசைந்து.
2

5616 சிற்சபையும் பொற்சபையும் சித்தி
விளக்கத்தால்
நற்சகமேல் நீடூழி நண்ணிடுக -
சற்சபையோர்
போற்றிவரம் பெற்றுவகை பூரிக்க
வாழ்ந்திடுக 3
நாற்றிசையும் வாழ்க நயந்து.
5617 அச்சந் தவிர்த்தே அருளிற்
செலுத்துகின்ற
விச்சை அரசே விளங்கிடுக -
நச்சரவம்
ஆதிக் கொடியஉயிர் அத்தனையும்
போய்ஒழிக
நீதிக் கொடிவிளங்க நீண்டு. 4
5618 கருணைஇலா ஆட்சி கடுகி ஒழிக
அருள்நயந்த நன்மார்க்கர் ஆள்க -
தெருள்நயந்த
நல்லோர் நினைத்த நலம்பெறுக
நன்றுநினைத்
தெல்லோரும் வாழ்க இசைந்து. 5
5619 புல்லொழுக்கம் எல்லாம்
புணரியிடைப் போய்ஒழிக

நல்லொழுக்கம் ஒன்றே நலம்பெறுக
- இல்லொழுக்கில்
செத்தார்கள் எல்லாம் திரும்ப
எழுந்துமனம்
ஒத்தாராய் வாழ்க உவந்து. 6
5620 செத்தார் எழுக சிவமே
பொருள்என்றே
இத்தா ரணியில் இருந்தொளிர்க -
சுத்தசிவ
சன்மார்க்கம் ஒன்றே தழைக்க
தயவறியாத்
துன்மார்க்கம் போக தொலைந்து. 7
5621 செத்தவர்கள் எல்லாம் திரும்ப
எழுந்துவரச்
சித்தம்வைத்துச் செய்கின்ற
சித்தியனே - சுத்தசிவ
சன்மார்க்க சங்கத் தலைவனே
நிற்போற்றும்
என்மார்க்கம் நின்மார்க்க மே. 8
5622 நல்லாரும் என்னை நயந்தாரும்
நன்மைசொல
வல்லாரும் என்னை வளர்த்தாரும் -

எல்லாரும்
நீஎன் றிருக்கின்றேன் நின்மலனே
நீபெற்ற
சேய்என் றிருக்கின்றேன் சேர்ந்து. 9
5623 ஆடஎடுத் தான்என் றறைகின்றீர்
என்தலைமேல்
சூடஎடுத் தான்என்று
சொல்கின்றேன் - நாடறிய
இவ்வழக்கை யார்பால்
இசைத்தறுத்துக் கொள்கிற்பாம்
கவ்வைஅற்ற அம்பலத்தான் கால். 10
5624 நோவாது நோன்பெனைப்போல்
நோற்றவரும் எஞ்ஞான்றும்
சாவா வரம்எனைப்போல்
சார்ந்தவரும் - தேவாநின்
பேரருளை என்போலப்
பெற்றவரும் எவ்வுலகில்
யார்உளர்நீ சற்றே அறை. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

137. திருவடிப் பெருமை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5625. திருவாளர் கனகசபைத்
திருநடஞ்செய் தருள்வார்
தேவர்சிகா மணிஎனக்குத்
திருமாலை கொடுத்தார்
உருவாளர் அருவாகி ஒளியாகி
வெளியாய்
ஓங்குகின்றார் என்னுடைய
உயிர்த்துணைவர் அவர்தம்
பெருவாய்மைத் திறம்சிறிதும்
பேசமுடி யாதே
பேசுவதார் மறைகள்எலாம்
கூசுகின்ற என்றால்
துருவாமல் இங்கெனக்குக்
கிடைத்ததைஎன் சொல்வேன்
சொல்அளவல் லாதசுகம்
தோன்றுவதென் தோழி. 1

5626 அருளாளர் பொற்பொதுவில்
அற்புதநா டகஞ்செய்

ஆனந்த வண்ணர்எனை
ஆளுடையார் சிறியேன்
தெருளாத பருவத்தே
தெருட்டிமணம் புரிந்த
சீராளர் அவர்பெருமைத்
திறத்தைஎவர் புகல்வார்
மருளாத ஆகமங்கள்
மாமறைகள் எல்லாம்
மருண்டனவே என்னடிஎன்
மனவாக்கின் அளவோ
இருளாமை என்றுறுமோ
அன்றுசிறி துரைப்பேன்
என்னவும்நாண் ஈர்ப்பதிதற் 2
கென்புரிவேன் தோழி.

5627 செம்பவளத் திருமலையோ
மாணிக்க விளக்கோ
செழுஞ்சோதித் தனிப்பிழம்போ
செவ்வண்ணத் திரளோ
அம்பதுமத் திருவிளங்கும்
அகலத்தான் பிரமன்
அரன்முதலோர் ஐவர்களும்
அப்பால்நின் றோரும்

எம்பரம்என் றெம்பெருமான்
புறவண்ணம் எதுவோ
என்பாரேல் அகவண்ணம்
யார்உரைக்க வல்லார்
தம்பரம்என் றென்னைஅன்று
மணம்புரிந்தார் கனக
சபைநாதர் அவர்பெருமை
சாற்றுவதென் தோழி. 3

5628 தேவர்களோ சித்தர்களோ
சீவன்முத்தர் தாமோ
சிறந்தமுனித் தலைவர்களோ
செம்பொருள்கண் டோரோ
மூவர்களோ அறுவர்களோ
முதற்சத்தி அவளோ
முன்னியநம் பெருங்கணவர்
தம்இயலை உணர்ந்தோர்
யாவர்களும் அல்லஎன்றால்
யான்உணர்ந்து சொல்ல
அமையுமோ ஒருசிறிதும்
அமையாது கண்டாய்
ஆவலொடும் அன்பர்தொழக்
கனகசபை நடிப்பார்

அவர்பெருமை எவ்விதத்தும் 4
அவர்அறிவார் தோழி.
5629 பதிஉடையார் கனகசபா
பதிஎனும்பேர் உடையார்
பணம்பரித்த[395]
வரையர்என்னை மணம்புரிந்த
கணவர்
விதியுடையார் ஏத்தநின்ற
துதிஉடையார் ஞான
விளக்கனைய மெய்உடையார்
வெய்யவினை அறுத்த
மதிஉடையார் தமக்கருளும்
வண்கைபெரி துடையார்
மங்கைசிவ காமவல்லி
மணவாளர் முடிமேல்
நதிஉடையார் அவர்பெருமை
மறைக்கும்எட்டா தென்றால்
நான்உரைக்க மாட்டுவனோ
நவிலாய்என் தோழி. 5

(395). பணம்புரிந்த - பி. இரா. பதிப்பு.

5630 வெடித்தளிந்த முக்கனியின்
வடித்தரசந் தனிலே
விரும்புறநின் றோங்கியசெங்
கரும்பிரதம் கலந்து
தடித்தசெழும் பாற்பெய்து
கோற்றேன்விட் டதனைத்
தனித்தபரா அமுதத்தில்
தான்கலந்துண் டாற்போல்
இடித்திடித்தென் உளமுழுதும்
தித்திக்கும் வார்த்தை
இனிதுரைத்து மணம்புரிந்த
என்னுயிர்நா யகர்வான்
பொடித்திருமே னியர்நடனம்
புரிகின்றார் அவர்தம்
புகழ்உரைக்க வல்லேனோ 6
அல்லேன்காண் தோழி.
5631 திருச்சிற்றம் பலத்தின்பத்
திருஉருக்கொண் டருளாம்
திருநடஞ்செய் தருளுகின்ற
திருவடிகள் இரண்டும்
அருச்சிக்கும் பேரன்பர்
அறிவின்கண் அறிவாய்

அவ்வறிவில் விளைந்தசிவா
னந்தஅமு தாகி
உருச்சிக்கும் பரநாதத்
தலங்கடந்தப் பாற்சித்
துருவுகடந் திருக்கும்என
உணர்ந்தோர்சொல் வாரேல்
பெருச்சித்தெல் லாம்வல்ல
நடராஜப் பெருமான்
பெருமையையாம் பேசுவதென்
பேசாய்என் தோழி. 7

5632 நாதவரை சென்றுமறை
ஓர்அனந்தம் கோடி
நாடிஇளைத் திருந்தனஆ
கமங்கள் பரநாத
போதவரை போந்துபல
முகங்கொண்டு தேடிப்
புணர்ப்பறியா திருந்தனஎன்
றறிஞர்புகல் வாரேல்
பாதவரை வெண்ணீறு
படிந்திலங்கச் சோதிப்
படிவம்எடுத் தம்பலத்தே
பரதநடம் புரியும்

போதவரைக் காண்பதலால்
அவர்பெருமை என்னால்
புகலவச மாமோநீ புகலாய்என்
தோழி. 8

5633 பரைஇருந்த வெளிமுழுதும்
பரவிஅப்பால் பரையின்
பரமாகி அப்பரத்தில்
பரம்பரமாய் விளங்கித்
திரைகடந்த திருவெளியில்
ஆனந்தா தீதத்
திருநடஞ்செய் யாதுசெயும்
திருவடிகள் என்றே
புரைகடந்தோர் புகல்கின்றார்
கேட்கின்றோம் என்றால்
புண்ணியர்என் தனித்தலைவர்
புனிதநட ராஜர்
வரைகடந்த திருத்தோள்மேல்
திருநீற்றர் அவர்தம்
வாய்மைசொல வல்லேனோ
அல்லேன்காண் தோழி. 9

5634 ஏய்ப்பந்தி வண்ணர்என்றும்

படிகவண்ணர் என்றும்
இணையில்ஒளி உருவர்என்றும்
இயல்அருவர் என்றும்
வாய்ப்பந்தல் இடுதலன்றி
உண்மைசொல வல்லார்
மண்ணிடத்தும் விண்ணிடத்தும்
மற்றிடத்தும் இலையே
காய்ப்பந்த மரம்என்று
கண்டுசொல்வ தன்றிக்
காய்த்தவண்ணம் பூத்தவண்ணம்
கண்டுகொள மாட்டாத்
தாய்ப்பந்த உணர்வுடையேன்
யானோசிற் சபையில்
தனிமுதல்வர் திருவண்ணம்
சாற்றவல்லேன் தோழி. 10

5635 கலைக்கடலைக் கடந்தமுனிக்
கணங்களும்மும் மலமாம்
கரிசகன்ற யோகிகளும்
கண்டுகொள மாட்டா
தலைக்கடலில் துரும்பாகி
அலைகின்றார் மன்றுள்
ஆடுகின்றார் என்பதலால்

அவர்வண்ணம் அதுவும்
நிலைக்குரிய திருச்சபையின்
வண்ணமும்அச் சபைக்கண்
நிருத்தத்தின் வண்ணமும்இந்
நீர்மையன என்றே
மலைக்குநிறை கண்டாலும்
காணவொணா தம்ம
வாய்ப்பதர்கள் தூற்றுவதில்
வரும்பயன்என் தோழி. 11

5636 சிதமலரோ சுகமலரும் பரிமளிக்க ஓங்கும்
திருச்சிற்றம் பலநடுவே
திருநடனம் புரியும்
பதமலரோ பதமலரில்
பாதுகையோ அவையில்
படிந்ததிருப் பொடியோஅப்
பொடிபடிந்த படியோ
இதமலரும் அப்படிமேல்
இருந்தவரோ அவர்பேர்
இசைத்தவரும் கேட்டவரும்
இலங்குமுத்தர் என்றால்
நிதமலரும் நடராஜப்

பெருமான்என் கணவர்
நிலைஉரைக்க வல்லார்ஆர் 12
நிகழ்த்தாய்என் தோழி.

5637 சுத்தமுற்ற ஐம்பூத வெளிகரண
வெளிமேல்
துலங்குவெளி துரியவெளி
சுகவெளியே முதலாம்
இத்தகைய வெளிகளுள்ளே
எவ்வெளியோ நடனம்
இயற்றுவெளி என்கின்றார்
என்றால்அவ் வெளியில்
நித்தபரி பூரணமாய் ஆனந்த
மயமாய்
நிருத்தமிடும் எம்பெருமான்
நிபுணநட ராயர்
சித்துருவாம் திருவடியின்
உண்மைவண்ணம் அறிந்து
செப்புவதார் என்வசமோ
செப்பாய்என் தோழி. 13

5638 காற்றுருவோ கனல்உருவோ
கடவுள்உரு என்பார்

காற்றுருவும் கனல்உருவும்
கண்டுரைப்பீர் என்றால்
வேற்றுருவே புகல்வர்அதை
வேறொன்றால் மறுத்தால்
விழித்துவிழித் தெம்போல்வார்
மிகவும்மருள் கின்றார்
தோற்றும்அந்தத் தத்துவமும்
தோற்றாத்தத் துவமும்
துரிசாக அவைகடந்த
சுகசொருபம் ஆகி
மாற்றமனம் உணர்வுசெல்லாத்
தலத்தாடும் பெருமான்
வடிவுரைக்க வல்லவர்ஆர் 14
வழுத்தாய்என் தோழி.

5639 நாதமட்டும் சென்றனம்மேல்
செல்லவழி அறியேம்
நவின்றபர விந்துமட்டும்
நாடினம்மேல் அறியேம்
ஏதமிலாப் பரநாத
எல்லைமட்டும் சென்றேம்
இனிச்செல்ல வழிகாணேம்
இலங்குபெருவெளிக்கே

ஆதரவில் சென்றனம்மேல்
செல்லவழி தெரியேம்
அம்மம்ம என்றுமறை
ஆகமங்கள் எல்லாம்
ஓதநின்ற திருநடனப்
பெருமானார் வடிவின்
உண்மைசொல வல்லவர்ஆர்
உரையாய்என் தோழி. 15

5640 தோன்றுசத்தி பலகோடி
அளவுசொல ஒண்ணாத்
தோற்றுசத்தி பலகோடித்
தொகைஉரைக்க முடியா
சான்றுலகம் தோற்றுவிக்கும்
சத்திபல கோடி
தனைவிளம்பல் ஆகாஅச்
சத்திகளைக் கூட்டி
ஏன்றவகை விடுக்கின்ற சத்திபல
கோடி
இத்தனைக்கும் அதிகாரி
என்கணவர் என்றால்
ஆன்றமணி மன்றில்இன்ப
வடிவாகி நடிக்கும்

அவர்பெருமை எவர்உரைப்பார்
அறியாய்என் தோழி. 16

5641 தோற்றம்ஒன்றே வடிவொன்று
வண்ணம்ஒன்று விளங்கும்
சோதிஒன்று மற்றதனில்
துலங்கும்இயல் ஒன்று
ஆற்றஅதில் பரமாய அணுஒன்று
பகுதி
அதுஒன்று பகுதிக்குள்
அமைந்தகரு ஒன்று
ஏற்றமிக்க அக்கருவுள்
சத்திஒன்று சத்திக்
கிறைஒன்றாம் இத்தனைக்கும்
என்கணவர் அல்லால்
ஆற்றமற்றோர் அதிகாரி
இல்லையடி மன்றில்
ஆடும்அவர் பெருந்தகைமை
யார்உரைப்பார் தோழி. 17

5642 ஒருமைபெறு தோற்றம்ஒன்று
தத்துவம்பல் வேறு
ஒன்றின்இயல் ஒன்றிடத்தே
உற்றிலஇங் கிவற்றை

இருமையினும் மும்மைமுதல்
எழுமையினும் கூட்டி
இலங்கியசிற் சத்திநடு
இரண்டொன்றென் னாத
பெருமைபெற்று விளங்கஅதின்
நடுஅருள்நின் றிலங்கப்
பெரியஅருள் நடுநின்று
துரியநடம் புரியும்
அருமைஎவர் கண்டுகொள்வர்
அவர்பெருமை அவரே
அறியாரே என்னடிநீ
அறைந்தவண்ணம் தோழி. 18

5643 படைத்தபடைப் பொன்றதிலே
பரம்அதிற்கா ரணமாம்
பகுதிஅதில் பகுக்கின்ற
பணிகள்பல பலவாம்
புடைத்தஅவை புகுந்துலவும்
புரம்ஒன்றப் புரத்தில்
பூபதிஒன் றவர்க்குணர்த்தும்
பூரணசித் தொன்று
மிடைத்தஇவை எல்லாஞ்சிற்

றம்பலத்தே நடிக்கும்
மென்பதத்தோர் சிற்றிடத்து
விளங்கிநிலை பெறவே
அடைத்துமற்றிங்
கிவைக்கெல்லாம் அப்புறத்தே
நிற்பார்
அவர்பெருமை எவர்அறிவார் 19
அறியாய்நீ தோழி.

5644 சிருட்டிஒன்று சிற்றணுவில்
சிறிததனில் சிறிது
சினைத்தகர ணக்கருஅச்
சினைக்கருவில் சிறிது
வெருட்டியமான் அம்மானில்
சிறிதுமதி மதியின்
மிகச்சிறிது காட்டுகின்ற
வியன்சுடர்ஒன் றதனில்
தெருட்டுகின்ற சத்திமிகச்
சிறிததனில் கோடித்
திறத்தினில்ஓர் சிறிதாகும்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
அருட்டிறத்தின் நடிக்கின்ற
என்னுடைய தலைவர்

அருட்பெருமை எவர்உரைப்பார்
அறியாய்என் தோழி. 20

5645 நான்முகர்கள் மிகப்பெரியர்
ஆங்கவரில் பெரியர்
நாரணர்கள் மற்றவரின்[396]
நாடின்மிகப் பெரியர்
வான்முகத்த உருத்திரர்கள்
மற்றவரில் பெரியர்
மயேச்சுரர்கள் சதாசிவர்கள்
மற்றவரில் பெரியர்
மீன்முகத்த விந்ததனில்
பெரிததனில் நாதம்
மிகப்பெரிது பரைஅதனில்
மிகப்பெரியள் அவளின்
ஆன்முகத்தில் பரம்பரந்தான்
பெரிததனில் பெரிதாய்
ஆடுகின்ற சேவடியார்
அறிவார்காண் தோழி. 21

(396). மற்றவர்கள் - ச. மு. க. பதிப்பு.

5646 மண்அனந்தங் கோடிஅள

வுடையதுநீர் அதனில்
வயங்கியநூற் றொருகோடி
மேல்அதிகம் வன்னி
எண்ணியஆ யிரம்அயுதம்
கோடியின்மேல் இலக்கம்
எண்பத்து நான்கதின்மேல்
அதிகம்வளி யொடுவான்
விண்ணளவு மூலமுயிர்
மாமாயை குடிலை
விந்தளவு சொலமுடியா
திந்தவகை எல்லாம்
அண்ணல்அடிச் சிறுநகத்தில்
சிற்றகத்தாம் என்றால்
அவர்பெருமை எவர்உரைப்பார் 22
அறியாய்நீ தோழி.

5647 மண்ணாதி ஐம்பூத வகைஇரண்டின் ஒன்று
வடிவுவண்ணம் இயற்கைஒரு
வாலணுச்சத் தியலாய்க்
கண்ணென்னும்
உணர்ச்சிசொலாக்
காட்சியவாய்க் நிற்பக்

கருதும்அவைக் குட்புறங்கீழ்
மேற்பக்கம் நடுவில்
நண்ணிஒரு மூன்றைந்து
நாலொடுமூன் றெட்டாய்
நவமாகி மூலத்தின்
நவின்றசத்திக் கெல்லாம்
அண்ணுறும்ஓர் ஆதார
சத்திகொடுத் தாடும்
அடிப்பெருமை யார்அறிவார்
அவர்அறிவார் தோழி. 23

5648 மண்பூத முதற்சத்தி வால்அணுவில் அணுவாய்
மதித்தஅதன் உள்ஒளியாய்
அவ்வொளிக்குள் ஒளியாய்
எண்பூதத் தவ்வொளிக்குள்
இலங்குவெளி யாய்அவ்
வியல்வெளிக்குள்
ஒருவெளியாய்
இருந்தவெளி(397) நடுவே
பண்பூத நடம்புரியும்
பதப்பெருமை எவரும்
பகுத்துணர முடியாதேல்

பதமலர்என் தலைமேல்
நண்பூற வைத்தருளும் நடராஜப்
பெருமான்
நல்லசெயல் வல்லபம்ஆர்
சொல்லுவர்காண் தோழி. 24

(397). இந்தவெளி - பி. இரா. பதிப்பு.

5649 வண்கலப்பில் சந்திசெயும் சத்தியுளே ஒருமை
வயங்கொளிமா சத்திஅத
னுள்ஒருகா ரணமாம்
விண்கரண சத்திஅத
னுள்தலைமை யாக
விளங்குகுருச் சத்திஅதின்
மெய்ம்மைவடி வான
எண்குணமா சத்தி இந்தச்
சத்திதனக் குள்ளே
இறையாகி அதுஅதுவாய்
இலங்கிநடம் புரியும்
தண்கருணைத் திருவடியின்
பெருமைஅறி வரிதேல்

சாமிதிரு மேனியின்சீர்
சாற்றுவதென் தோழி. 25

5650 பெரியஎனப் புகல்கின்ற பூதவகை எல்லாம்
பேசுகின்ற பகுதியிலே வீசுகின்ற சிறுமை
உரியபெரும் பகுதியும்அப் பகுதிமுதல் குடிலை
உளங்கொள்பரை முதல்சத்தி யோகமெலாம் பொதுவில்
துரியநடம் புரிகின்ற சோதிமலர்த் தாளில்
தோன்றியதோர் சிற்றசைவால் தோன்றுகின்ற என்றால்
அரியபெரும் பொருளாக நடிக்கின்ற தலைவர்
அருட்பெருமை என்அளவோ 26
அறியாய் என்தோழி.

5651 பொன்வண்ணப் பூதமுதல் தன்மைஉண்மை அகத்தே
பொற்புறமாக் கருவிளக்கம் பொருந்தவெண்மை செம்மை

தன்வண்ணப் பசுமையொடு
கருமைகலப் பாகும்
தன்மையினில் தன்மையதாய்த்
தனித்ததற்கோர் முதலாய்
மன்வண்ணத் தொளிஉருவம்
உயிர்ப்பினொடு தோன்ற
வால்அணுக்கூட் டங்களைஅவ்
வகைநிறுவி நடத்தும்
மின்வண்ணத் திருச்சபையில்
ஆடுகின்ற பதத்தின்
மெய்வண்ணம் புகலுவதார் 27
விளம்பாய்என் தோழி.

5652 பொற்புடைய ஐங்கருவுக் காதார
கரணம்
புகன்றஅறு கோடிஅவைக்
காறிலக்கம் அவற்றுக்
கற்புறும்ஓர் அறுபதினா
யிரம்அவற்றுக் கடையா
றாயிரமாங் கவற்றுக்கோர்
அறுநூறிங் கிவைக்கே
விற்பொலியும் அறுபதுமற்
றிவைக்காறிங் கிந்த

வியன்கரண சத்திகளை
விரித்துவிளக் குவதாய்ச்
சிற்பரமாய் மணிமன்றில்
திருநடனம் புரியும்
திருவடியின் பெருமைஎவர் 28
செப்புவர்காண் தோழி.

5653 ஏற்றமுறும் ஐங்கருவுக்
கியல்பகுதிக் கரணம்
எழுகோடி ஈங்கிவற்றுக்
கேழ்இலக்கம் இவைக்கே
தோற்றமுறும் எழுபதினா
யிரமிவற்றுக் கெழுமை
துன்னியநூ றிவற்றினுக்குச்
சொல்லும் எழுபதுதான்
ஆற்றலுறும் இவைதமக்கோர்
ஏழாம்இக் கரணம்
அனைத்தினையும் தனித்தனியே
தோற்றிநிலை பொருத்திச்
சாற்றரிய வடிவுவண்ணம்
சுவைப்பயன்உண் டாக்கும்
சாமிதிரு வடிப்பெருமை
சாற்றுவதார் தோழி. 29

5654 விளங்கியஐங் கருச்சத்தி
ஓர்அனந்தங் கருவில்
விளைகின்ற சத்திகள்ஓர்
அனந்தம்விளை வெல்லாம்
வளம்பெறவே தருகின்ற
சத்திகள்ஓர் அனந்தம்
மாண்படையத் தருவிக்கும்
சத்திகள்ஓர் அனந்தம்
உளங்கொளநின் றதிட்டிக்கும்
சத்திகள்ஓர் அனந்தம்
ஓங்கியஇச் சத்திகளைத்
தனித்தனியே இயக்கித்
தளங்கொளஊண் டவ்வவற்றிற்
குட்புறம்நின் றொளிரும்
சாமிதிரு வடிப்பெருமை
சாற்றுவதார் தோழி.

5655 காணுகின்ற ஐங்கருவின்
வித்தின்இயல் பலவும்
கருதுறும்அங் குரத்தின்இயல்
பற்பலவும் அடியின்
மாணுகின்ற இயல்கள்பல
பலப்பலவும் நடுவில்

மன்னும்இயல் பலபலவும்
பலப்பலவும் முடியின்
பூணும்இயல் அனந்தவகை
புரிந்தபல பலவும்
பொருந்துவதாய் அவ்வவற்றின்
புணர்க்கையுந்தான் ஆகி
ஏணுகின்ற அவைகளுக்குட்
பற்றாமல் நடிக்கும்
எழிற்கருணைப் பதப்பெருமை 31
இயம்புவதார் தோழி.

5656 மண்முதலாம் தத்துவத்தின்
தன்மைபல கோடி
வயங்குசத்திக் கூட்டத்தால்
வந்தனஓர் அனந்தம்
பண்ணுறும்அத் தன்மையுளே
திண்மை(398) ஒருகோடி
பலித்தசத்திக் கூட்டத்தால்
பணித்தனஓர் அனந்தம்
எண்ணுறும்இத் திண்மைகளும்
இவற்றினது விகற்பம்
எல்லாமும் தனித்தனிநின்
றிலங்கநிலை புரிந்தே

விண்ணென்னும் படிஅவற்றில்
கலந்துகல வாது
விளையாடும் அடிப்பெருமை 32
விளம்புவதார் தோழி.

(398). திண்மையுளே திண்மை - முதற்பதிப்பு, பொ. சு. பதிப்பு.
தண்மையுளே திண்மை - பி. இரா. பதிப்பு.
திண்மையுளே தண்மை - ச. மு. க. பதிப்பு

5657 விண்ணிடத்தே முதன்முப்பூ
விரியஅதில் ஒருபூ
விரியஅதின் மற்றொருபூ
விரிந்திடஇவ் வைம்பூக்
கண்ணிடத்தே பிறிதொருபூ
கண்மலர அதிலே
கட்டவிழ வேறொருபூ
விட்டஎழு பூவும்
பெண்ணிடத்தே நான்காகி
ஆணிடத்தே மூன்றாய்ப்
பிரிவிலவாய்ப் பிரிவுளவாய்ப்
பிறங்கியுடல் கரணம்

நண்ணிடத்தேர்ந் தியற்றிஅதின்
நடுநின்று விளங்கும்
நல்லதிரு வடிப்பெருமை
சொல்லுவதார் தோழி. 33

5658 வண்பூவில் வடிவுபல வண்ணங்கள் பலமேல்
மதிக்கும்இயல் பலஒளியின்
வாய்மைபல ஒளிக்குள்
நண்பூறும் சத்திபல சத்திகளுள் வயங்கும்
நாதங்கள் பலநாத நடுவணைஓர் கலையில்
பண்பாய நடங்கள்பல
பலபெயர்ப்பும் காட்டும்
பதிகள்பல இவைக்கெல்லாம்
பதியாகிப் பொதுவில்
கண்பாய இவற்றினொடு
கலந்துகல வாமல்
காணுகின்ற திருவடிச்சீர்
கழறுவதார் தோழி. 34

5659 ஓங்கியஐம் பூஇவைக்குள்

ஒன்றின்ஒன்று திண்மை
உற்றனமற் றதுஅதுவும்
பற்றுவன பற்றத்
தாங்கியமா சத்திகளின்
பெருங்கூட்டம் கலையாத்
தன்மைபுரிந் தாங்காங்குத்
தனித்தனிநின் றிலங்கித்
தேங்கியபோ தவைகலையச்
செய்கைபல புரிந்து
திகழ்ஒளியாய்
அருள்வெளியாய்த்
திறவில்ஒளி(399) வெளியில்
பாங்குறநேர் விளங்குகின்ற
திருவடியின் பெருமை
பகுத்துரைக்க வல்லவர்ஆர்
பகராய்என் தோழி. 35

(399). திருவில்ஒளி - பி. இரா. திருவிலொளி என்றும் பாடம் - ச. மு. க. அடிக்குறிப்பு.

5660 விரிந்திடும்ஐங் கருவினிலே
விடயசத்தி அனந்த
விதமுகங்கொண் டிலகஅவை

விகிதவிகற் பாகிப்
பிரிந்திடுமான் இலக்கணங்கள்
பலகோடி பிரியாப்
பெருஞ்சத்தி இலக்கணங்கள்
பற்பலகோ டிகளாய்த்
தெரிந்திடுநா னிலைக்குள்ளே
இருந்துவெளிப் படவும்
செய்கைபல புரிகின்ற
திறல்உடைத்தா ரகமேல்
எரிந்திடுதீ நடுவெளிக்கண்
இருந்ததிரு வடியின்
எல்லையையார் சொல்லவல்லார்
இயம்பாய்என் தோழி. 36

5661 தோன்றியஐங் கருவினிலே
சொல்லரும்ஓர் இயற்கைத்
துலங்கும்அதில் பலகோடிக்
குலங்கொள்குருத் துவிகள்
ஆன்றுவிளங் கிடும்அவற்றின்
அசலைபல கோடி
அமைந்திடும்மற் றவைகளுளே
அமலைகள் ஓர்அனந்தம்
ஏன்றுநிறைந் திடும்அவற்றிற்

கணிப்பதனுக் கரிதாய்
இலங்குபிர காசிகள்தாம்
இருந்தனமற் றிவற்றில்
ஊன்றியதா ரகசத்தி ஓங்குமதின்
நடுவே
உற்றதிரு வடிப்பெருமை
உரைப்பவரார் தோழி. 37

5662 உறைந்திடும்ஐங் கருவினிலே
உருவசத்தி விகற்பம்
உன்னுதற்கும் உணர்வதற்கும்
ஒண்ணாஎண் ணிலவே
நிறைந்தஅவை தனித்தனியே
நிகழ்ந்திலங்க அவைக்குள்
நேர்மைஒண்மை உறுவித்தந்
நேர்மைஒண்மை அகத்தே
குறைந்திலவாம் பலவேறு
குணங்கள்உறப் புரிந்து
குணங்களுளே குறிகள்பல
கூட்டுவித்தாங் கமர்ந்தே
மறைந்தமணம் வெளிப்படுத்தும்
மலரடியின் பெருமை
வகுத்துரைக்க வல்லவரார்

வழுத்தாய்என் தோழி. 38

5663 சூழ்ந்திடும்ஐங் கருவினிலே
சொருபசத்தி பேதம்
சொல்லினொடு மனங்கடந்த
எல்லையிலா தனவே
தாழ்ந்திலவாய் அவைஅவையும்
தனித்தனிநின் றிலங்கத்
தகும்அவைக்குள் நவவிளக்கம்
தரித்தந்த விளக்கம்
வாழ்ந்திடஓர் சத்திநிலை
வயங்கியுறப் புரிந்து
மதிக்கும்அந்தச் சத்திதனில்
மன்னுசத்தர் ஆகி
ஆழ்ந்திடும்ஓர் பரம்பரத்தை
அசைத்துநின்று நடிக்கும்
அடிப்பெருமை உரைப்பவரார்
அறியாய்என் தோழி. 39

5664 பசுநிறத்த ஐங்கருவில்
பகர்ந்தசுவைத் தன்மை
பற்பலகோ டிகளாம்அவ்
வுற்பவசத் திகளில்
வசுநிறத்த விவிதநவ சத்திபல

கோடி
வயங்கும்அவைக் குள்ஆதி
வயங்குவள்அவ் வாதி
தசநிறத்த வாகஅதில்
தனித்தனிஓங் காரி
சார்ந்திடுவள் அவள்அகத்தே
தனிப்பரைசார்ந் திடுவள்
திசைநிறத்தப் பரைநடுவில்
திருநடனம் புரியும்
திருவடியின் பெருவடியைச்
செப்புவதார் தோழி. 40

5665 பூத்தசுடர்ப் பூஅகத்தே புறத்தேசூழ்
இடத்தே
பூத்துமிகக் காய்த்துமதி
அமுதொழுகப் பழுத்து
மாத்தகைய பெருஞ்ஜோதி
மணிமன்றுள் விளங்கும்
வண்ணம்ஒரு சிறிதறிய
மாட்டாமல் மறைகள்
ஏத்துவதும் ஏறுவதும்
இறங்குவதும் ஆகி
இருக்கின்ற என்றுணர்ந்தோர்

இயம்பிடில்இச் சிறியேன்
தோத்திரஞ்செய் தம்மைகண்டு
மகிழ்ந்திடஅம் மன்றில்
துலங்கும்அடிப்
பெருமையைஎன் சொல்லுவது 41
தோழி.

5666 வளம்பெறுவிண் அணுக்குள்ஒரு
மதிஇரவி அழலாய்
வயங்கியதா ரகையாய்இவ்
வகைஅனைத்தும் தோற்றும்
தளம்பெறுசிற் சொலிதபரா
சத்திமயம் ஆகித்
தனித்தசத்தி மான்ஆகித்
தத்துவம்எல் லாம்போய்
உளம்புகுத மணிமன்றில்
திருநடம்செய் தருளும்
ஒருதலைவன் சேவடிச்சிர்
உரைப்பவர்எவ் வுலகில்
அளந்தறிதும் எனமறைகள்
அரற்றும்எனில் சிறிய
அடிச்சியுரைத் திடப்படுமோ
அறியாய்என் தோழி. 42

5667 பரவியஜங் கருவினிலே பருவசத்தி
வயத்தே
பரைஅதிட்டித் திடநாத
விந்துமயக் கத்தே
விரவியதத் துவஅணுக்கள்
ஒன்றொடொன் றாய்ஒன்றி
விளங்கஅவற் றடிநடுவீ
றிவற்றினில்மூ விதமாய்
உரவியலுற் றுயிர்இயக்கி
அறிவைஅறி வித்தே
ஓங்குதிரு அம்பலத்தில்
ஒளிநடனம் புரியும்
தரவியலிற் றிதுஎனயார்
தெரிந்துரைப்பார் சிறிய
தமியள்உரைத் திடுந்தரமோ 43
சாற்றாய்என் தோழி.
5668 சோதிமலை ஒருதலையில்
சோதிவடி வாகிச்
சூழ்ந்தமற்றோர் தலைஞான
சொரூபமய மாகி
ஓதியவே றொருதலையில்
உபயவண்ணம் ஆகி

உரைத்திடும்ஐங்
கருவகைக்கோர் முப்பொருளும்
உதவி
ஆதிநடு அந்தம்இலா ஆனந்த
உருவாய்
அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
அடிஇணையின் பெருமை
வேதியனும் திருமாலும்
உருத்திரரும் அறியார்
விளைவறியேன் அறிவேனோ 44
விளம்பாய்என் தோழி.

5669 பூஒன்றே முப்பூஐம் பூஎழுபூ
நவமாம்
பூஇருபத் தைம்பூவாய்ப்
பூத்துமலர்ந் திடவும்
நாஒன்று மணம்வேறு
வணம்வேறு வேறா
நண்ணிவிளங் குறவும்அதின்
நற்பயன்மாத் திரையில்
மேவொன்றா இருப்பஅதின்
நடுநின்று ஞான
வியன்நடனம் புரிகின்ற

விரைமலர்ச்சே வடியின்
பாஒன்று பெருந்தகைமை
உரைப்பவர்ஆர் சிறியேன்
பகர்ந்திடவல் லுநள் அல்லேன் 45
பாராய்என் தோழி.

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

---

138. தலைவி தலைவன் செயலைத் தாய்க்
குரைத்தல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5670. அன்னப்பார்ப் பால்(400)அழ
காம்நிலை யூடே
அம்பலம் செய்துநின் றாடும்
அழகர்
துன்னப்பார்த் தென்னுயிர்த்
தோழியும் நானும்
சூதாடு கின்றஅச் சூழலில் வந்தே

உன்னைப்பார்த் துன்னுள்ளே
என்னைப்பா ராதே
ஊரைப்பார்த் தோடி உழல்கின்ற
பெண்ணே
என்னைப்பார் என்கின்றார்
என்னடி அம்மா
என்கை பிடிக்கின்றார் என்னடி
அம்மா. 1

(400). அன்னைப்பார்ப்பால் - ஆ. பா. பதிப்பு.

5671 அதுபா வகமுகத் தானந்த நாட்டில்
அம்பலம் செய்துநின் றாடும்
அழகர்
விதுபா வகமுகத் தோழியும்
நானும்
மெய்ப்பா வனைசெய்யும்
வேளையில் வந்து
பொதுபா வனைசெய்யப்
போகாதோ பெண்ணே
பொய்ப்பா வனைசெய்து
கைப்பானேன் ஐயோ
இதுபாவம் என்கின்றார்

என்னடிஅம்மா
என்கை பிடிக்கின்றார் என்னடி
அம்மா. 2

5672 அறங்காதல் செய்தேனை
ஆண்டுகொண் டிங்கே
அருட்பெருஞ் சோதியாய்
ஆடும் அழகர்
உறங்காத வண்ணஞ்சிற்
றம்பலம பாடி
உதிக்கின்ற ஒண்மையில்
துதிக்கின்ற போது
புறங்காதல் செய்வார்போல்
செய்யாதே பெண்ணே
பொற்கம்பம் ஏறினை
சொர்க்கம்அங் கப்பால்
இறங்காதே என்கின்றார் என்னடி
அம்மா
என்கை பிடிக்கின்றார் என்னடி
அம்மா. 3

5673 அந்நாள்வந் தென்றனை
ஆண்டருள் செய்த
அய்யர் அமுதர்என் அன்பர்

அழகர்
நன்னாள் கழிக்கின்ற நங்கைய
ரோடு
நான்அம் பலம்பாடி நண்ணுறும்
போது
பின்னாள்என் றெண்ணிப்
பிதற்றாதே பெண்ணே
பேரருட் சோதிப் பெருமணம்
செய்நாள்
இந்நாளே என்கின்றார் என்னடி
அம்மா
என்கை பிடிக்கின்றார் என்னடி
அம்மா. 4

5674 தப்போது வார்உளம் சார்ந்திட
உன்னார்
சத்தியர் உத்தமர் நித்தம ணாளர்
ஒப்போத ஒண்ணாத
மெய்ப்போத மன்றின்
உண்மையைப் பாடிநான்
அண்மையில் நின்றேன்
அப்போதென் றெண்ணி
அயர்ந்திடேல் பெண்ணே

அன்புடை நின்னையாம்
இன்புறக் கூடல்
இப்போதே என்கின்றார் என்னடி
அம்மா
என்கை பிடிக்கின்றார் என்னடி
அம்மா. 5

5675 மெய்க்குலம் போற்ற விளங்கு
மணாளர்
வித்தகர் அம்பலம் மேவும்
அழகர்
இக்குல மாதரும் யானும்என்
நாதர்
இன்னருள் ஆடல்கள் பன்னுறும்
போது
பொய்க்குலம் பேசிப் புலம்பாதே
பெண்ணே
பூரண நோக்கம் பொருந்தினை
நீதான்
எக்குலம் என்கின்றார் என்னடி
அம்மா
என்கை பிடிக்கின்றார் என்னடி
அம்மா.

6

5676 வெம்மத நெஞ்சிடை மேவுற
உன்னார்
வெம்பல மாற்றும்என் அம்பல
வாணர்
சம்மத மாமட வார்களும் நானும்
தத்துவம் பேசிக்கொண்
டொத்துறும் போது
இம்மதம் பேசி இறங்காதே
பெண்ணே
ஏகசி வோகத்தை எய்தினை
நீதான்
எம்மதம் என்கின்றார் என்னடி
அம்மா
என்கை பிடிக்கின்றார் என்னடி
அம்மா.

7

5677 பாரொடு விண்ணும் படைத்தபண்
பாளர்
பற்றம் பலத்தார்சொல் சிற்றம்
பலத்தார்
வாரிடு கொங்கையர் மங்கைய

ரோடே
மன்றகம் பாடி மகிழ்கின்ற போது
ஏருடம் பொன்றென
எண்ணேல்நீ பெண்னே
எம்முடம் புன்னை(401)
இணைந்திங் கெமக்கே
ஈருடம் பென்கின்றார் என்னடி
அம்மா
என்கை பிடிக்கின்றார் என்னடி
அம்மா. 8

(401). எம்முடம் பும்மை - ஆ. பா. பதிப்பு.,

5678 மறப்பற்ற நெஞ்சிடை வாழ்கின்ற
வள்ளல்
மலப்பற் றறுத்தவர் வாழ்த்து
மணாளர்
சிறப்புற்ற மங்கையர் தம்மொடு
நான்தான்
சிற்றம் பலம்பாடிச் செல்கின்ற
போது
புறப்பற் றகற்றத் தொடங்காதே
பெண்ணே

புலைஅகப் பற்றை அறுத்தாய்
நினக்கே
இறப்பற்ற தென்கின்றார் என்னடி
அம்மா
என்கை பிடிக்கின்றார் என்னடி 9
அம்மா.

5679 ஆறெனும் அந்தங்கள் ஆகிஅன்
றாகும்
அம்பலத் தாடல்செய் ஆனந்த
சித்தர்
தேறறி வாகிச் சிவானு பவத்தே
சின்மய மாய்நான் திளைக்கின்ற
போது
மாறகல் வாழ்வினில் வாழ்கின்ற
பெண்ணே
வல்லவள் நீயேஇம் மாநிலை
மேலே
ஏறினை என்கின்றார் என்னடி
அம்மா
என்கை பிடிக்கின்றார் என்னடி
அம்மா. 10

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

139. நற்றாய் செவிலிக்குக் கூறல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5680. உணர்ந்தவர் தமக்கும் உணர்வரி
யான்என்
உள்ளகத் தமர்ந்தனன் என்றாள்
அணிந்தனன் எனக்கே
அருண்மண மாலை
அதிசயம் அதிசயம் என்றாள்
துணிந்துநான் தனித்த போதுவந்
தென்கை
தொட்டனன் பிடித்தனன்
என்றாள்
புணர்ந்தனன் கலந்தான்
என்றுளே களித்துப்
பொங்கினாள் நான்பெற்ற
பொன்னே. 1

5681 தனிப்பெரும் பதியே என்பதி ஆகத்
தவம்எது புரிந்ததோ என்றாள்
அனித்தநீத் தெனைத்தான்
அன்பினால் அணைத்தான்
அதிசயம் அதிசயம் என்றாள்
இனித்துயர் சிறிதும்
அடைந்திடேன் என்றாள்
எனக்கிணை யார்கொலோ
என்றாள்
சனிப்பிறப் பறுத்தேன் என்றுளே
களிப்புத்
ததும்பினாள் நான்பெற்ற
தனியே. 2

5682 புண்ணிய பதியைப் புணர்ந்தனன்
நான்செய்
புண்ணியம் புகல்அரி தென்றாள்
தண்ணிய மதியின் அமுதெனக்
களித்த
தயவைநான் மறப்பனோ
என்றாள்
எண்ணிய அனைத்தும் ஈந்தருள்

கின்றான்
என்னையோ என்னையோ
என்றாள்
அண்ணிய பேரா னந்தமே
வடிவம்
ஆயினாள் நான்பெற்ற
அணங்கே. 3

5683 சத்திய ஞான சபாபதி எனக்கே
தனிப்பதி ஆயினான் என்றாள்
நித்திய வாழ்வு பெற்றுநான்
இன்ப
நிலைதனில் நிறைந்தனன்
என்றாள்
பித்தியல் உலகீர் காண்மினோ
சித்திப்
பேறெலாம் என்வசத் தென்றாள்
எத்திசை யீரும் ஒத்திவண் வருக
என்றனள் எனதுமெல் லியலே. 4

5684 திருமணிப் பொதுவில் ஒருபெரும்
பதிஎன்
சிந்தையில் கலந்தனன் என்றாள்
பெருமையில் சிறந்தேன்

என்பெருந் தவத்தைப்
பேசுதல் அரிதரி தென்றாள்
இருமையும் என்போல்
ஒருமையில் பெற்றார்
யாண்டுளர் யாண்டுளர் என்றாள்
மருமலர் முகத்தே இளநகை
துளும்ப
வயங்கினாள் நான்பெற்ற
மகளே.

5685 வள்ளலைப் புணர்ந்தேன்
அம்மவோ இதுதான்
மாலையோ காலையோ
என்றாள்
எள்ளலைத் தவிர்ந்தேன்
உலகெலாம் எனக்கே
ஏவல்செய் கின்றன என்றாள்
தெள்ளமு தருந்தி அழிவிலா
உடம்பும்
சித்தியும் பெற்றனன் என்றாள்
துள்ளிய மடவீர் காண்மினோ
என்றாள்
சோர்விலாள் நான்பெற்ற

சுதையே. 6

5686 கனகமா மன்றில் நடம்புரி பதங்கள்
கண்டனன் கண்டனன் என்றாள்
அனகசிற் சபையில் ஒருபெரும் பதிஎன்
அன்பிலே கலந்தனன் என்றாள்
தினகர சோமாக் கினிஎலாம் எனக்கே
செயல்செயத் தந்தனன் என்றாள்
தனகரத் தெனைத்தான் தழுவினான் என்றாள்
தவத்தினால் பெற்றநம் தனியே. 7

5687 கொடிப்பெரு மணிப்பொற் கோயில்என் உளமாக்
கொண்டுவந் தமர்ந்தனன் என்றாள்
கடிப்புது மலர்ப்பூங் கண்ணிவேய்ந் தெனைத்தான்
கடிமணம் புரிந்தனன் என்றாள்
ஒடிப்பற எல்லாம் வல்லதோர் சித்தாம்

ஒளிஎனக் களித்தனன் என்றாள்
இடிப்பொடு நொடித்தீர்
காண்மினோ என்றாள்
என்தவத் தியன்றமெல் லியலே. 8

5688 வாழிமா மணிமன் றிறைவனே
எனக்கு
மாலைவந் தணிந்தனன் என்றாள்
ஊழிதோ றூழி உலவினும்
அழியா
உடம்பெனக் களித்தனன்
என்றாள்
ஆழிசூழ் உலகோ டண்டங்கள்
அனைத்தும்
அளிக்கஎன் றருளினான்
என்றாள்
ஏழியன் மாட மிசையுற
வைத்தான்
என்றனள் எனதுமெல் லியலே. 9

5689 ஏலுநன் மணிமா மன்றருட் சோதி
என்னுளத் தமர்ந்தனன் என்றாள்
பாலும்இன் சுவையும்
போன்றெ்ன தாவி

பற்றினன் கலந்தனன் என்றாள்
சாலும்எவ் வுலகும் தழைக்கஎன்
தனக்கே
சத்தியை அளித்தனன் என்றாள்
மேலும்எக் காலும் அழிவிலேன்
என்றாள்
மிகுகளிப் புற்றனள் வியந்தே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

140. தோழிக் குரிமை கிளத்தல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5690. நயந்தநட நாயகர்உன் நாயகரே
எனினும்
நாடியமந் திரங்கள்சில கூடிஉரை
யிடவே
வியந்துமற்றைத் தேவர்எலாம்
வரவும்அவர் நேயம்

விரும்பாதே இருப்பதென்நீ
என்கின்றாய் தோழி
வயந்தரும்இந் திரர்பிரமர்
நாரணர்கா ரணர்கள்
மற்றையர்கள் மற்றையர்கள்
மற்றையர்கள் எவர்க்கும்
பயந்தகுடி அல்லடிநான்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
பதிநடஞ்செய் அடிப்பணிக்கே
பதித்தகுடி அறியே. 1

5691 நயந்தநட நாயகர்உன் நாயகரே
எனினும்
நங்கைநினைக் கண்டிடவே
நாடிமற்றைத் தலைவர்
வியந்துவரு கின்றதுகண்
டுபசரியா திங்கே
மேல்நோக்கி இருப்பதென்நீ
என்கின்றாய் தோழி
வயந்தருபார் முதல்நாத
வரையுளநாட் டவர்க்கும்
மற்றவரை நடத்துகின்ற
மாநாட்டார் தமக்கும்

பயந்தகுடி அல்லடிநான்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
பதிநடஞ்செய் அடிப்பணிக்கே
பதித்தகுடி அறியே. 2

5692 நயந்தநட நாயகர்உன் நாயகரே எனினும்
நாடும்மற்றைத் தலைவர்தமைக்
கண்டபொழு தெனினும்
வியந்தவர்க்கோர் நல்லுரையும்
சொல்லாதே தருக்கி
வீதியிலே நடப்பதென்நீ
என்கின்றாய் தோழி
வயந்தரும்இவ் வண்டபகி
ரண்டமட்டோ நாத
வரையோஅப் பாலும்உள
மாநாட்டார் தமக்கும்
பயந்தகுடி அல்லடிநான்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
பதிநடஞ்செய் அடிப்பணிக்கே
பதித்தகுடி அறியே. 3

5693 கடுங்குணத்தோர் பெறற்கரிய
நடத்தரசே நினக்குக்

கணவர்எனி னும்பிறரைக்
கண்டபொழு தெனினும்
நடுங்குணத்தால் நின்றுசில
நல்வார்த்தை பகராய்
நங்காய்ஈ தென்னனநீ
நவில்கின்றாய் தோழி
ஒடுங்குபல தத்துவர்க்கும்
தத்துவரை நடத்தும்
உபயநிலைத் தலைவருக்கும்
அவர்தலைவர் களுக்கும்
நடுங்குகுடி அல்லடிநான்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
நடஞ்செய்அடிப் பணிக்கென்றே 4
நாட்டியநற் குடியே.

5694 மடங்கலந்தார் பெறற்கரிய
நடத்தரசே நினக்கு
மணவாளர் எனினும்உன்பால்
வார்த்தைமகிழ்ந் துரைக்க
இடங்கலந்த மூர்த்திகள்தாம்
வந்தால்அங் கவர்பால்
எண்ணம்இலா திருக்கின்றாய்
என்கொல்என்றாய் தோழி

மடங்குசம யத்தலைவர்
மதத்தலைவர் இவர்க்கும்
வயங்கும்இவர்க் குபகரிக்கும்
மாத்தலைவர் களுக்கும்
அடங்குகுடி அல்லடிநான்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
ஆடல்அடிப் பணிக்கென்றே
அமைத்தகுடி அறியே. 5

5695 அறங்குலவு தோழிஇங்கே
நீஉரைத்த வார்த்தை
அறிவறியார் வார்த்தைஎத
னால்எனில்இம் மொழிகேள்
உறங்குவதும் விழிப்பதும்பின்
உண்ணுவதும் இறத்தல்
உறுவதுடன் பிறத்தல்பல
பெறுவதுமாய் உழலும்
மறங்குலவும் அணுக்கள்பலர்
செய்தவிர தத்தால்
மதத்தலைமை பதத்தலைமை
வாய்த்தனர்அங் கவர்பால்
இறங்கலிலேன் பேசுதலால்
என்பயனோ நடஞ்செய்

இறைவர்அடிப் புகழ்பேசி
இருக்கின்றேன் யானே. 6

5696 சிவமயமே வேறிலைஎல்
லாம்எனநீ தானே
தேமொழியாய் பற்பலகால்
செப்பியிடக் கேட்டேன்
தவமயத்தார் பலசமயத்
தலைவர்மதத் தலைவர்
தத்துவர்தத் துவத்தலைவர்
அவர்தலைவர் தலைவர்
இவர்அவர்என் றயல்வேறு
பிரித்தவர்பால் வார்த்தை
இயம்புவதென் என்றாய்ஈ
தென்கொல்என்றாய் தோழி
நவமயம்நீ உணர்ந்தறியாய்
ஆதலில்இவ் வண்ணம்
நவின்றனைநின் ஐயமற
நான்புகல்வேன் கேளே. 7

5697 ஒளிஒன்றே அண்டபகிர்
அண்டம்எலாம் விளங்கி
ஓங்குகின்ற தன்றிஅண்ட
பகிர்அண்டங் களிலும்

வெளிநின்ற சராசரத்தும்
அகத்தினொடு புறத்தும்
விளம்பும்அகப் புறத்தினொடு
புறப்புறத்தும் நிறைந்தே
உளிநின்ற இருள்நீக்கி
இலங்குகின்ற தன்மை
உலகறியும் நீஅறியா
தன்றுகண்டாய் தோழி
தளிநின்ற ஒளிமயமே
வேறிலைஎல் லாமும்
தான்எனவே தாகமங்கள்
சாற்றுதல்சத் தியமே. 8

5698 ஏற்றிடுவே தாகமங்கள் ஒளிமயமே
எல்லாம்
என்றமொழி தனைநினைத்தே
இரவில்இருட் டறையில்
சாற்றிடுமண் பாத்திரத்தை
மரவட்டில் களைக்கல்
சட்டிகளை வேறுபல சார்ந்தகரு
விகளைத்
தேற்றமிகு தண்ணீரைச்
சீவர்கள்பற் பலரைச்

செப்பியஅவ் விருட்டறையில்
தனித்தனிசேர்த் தாலும்
ஊற்றம்உறும் இருள்நீங்கி
ஒளிகாண்ப துளதோ
உளதேல்நீ உரைத்தமொழி 9
உளதாகும் தோழி.

5699 பரமதனோ டுலகுயிர்கள்
கற்பனையே எல்லாம்
பகர்சிவமே எனஉணர்ந்தோம்
ஆதலினால் நாமே
பிரமம்எனப் பிறர்க்குரைத்துப்
பொங்கிவழிந் தாங்கே
பேசுகின்ற பெரியவர்தம்
பெரியமதம் பிடியேல்
உரமிகுபேர் உலகுயிர்கள்
பரமிவைகா ரியத்தால்
உள்ளனவே காரணத்தால்
உள்ளனஇல் லனவே
தரமிகுபேர் அருள்ஒளியால்
சிவமயமே எல்லாம்
தாம்எனவே உணர்வதுசன்
மார்க்கநெறி பிடியே. 10

5700 பிரமம்என்றும் சிவம்என்றும்
பேசுகின்ற நிலைதான்
பெருநிலையே இந்நிலையில்
பேதமுண்டோ எனவே
தரம்அறிய வினவுகின்றாய்
தோழிஇது கேள்நீ
சமரசசன் மார்க்கநிலை
சார்தினனில் அறிவாய்
திரமுறவா யினும்எல்லாம்
ஆகிஅல்லா தாகும்
திருவருளாம் வெளிவிளங்க
விளங்குதனிப் பொருளாம்
சிரமுறும்ஓர் பொதுஉண்மைச்
சிவம்பிரம முடியே
திகழ்மறைஆ கமம்புகலும் 11
திறன்இதுகண் டறியே.

5701 இலங்குகின்ற பொதுஉண்மை
இருந்தநிலை புகல்என்
றியம்புகின்றாய் மடவாய்கேள்
யான்அறியுந் தரமோ
துலங்கும்அதை உரைத்திடவும்
கேட்டிடவும் படுமோ

சொல்அளவோ
பொருள்அளவோ துன்னும்அறி
வளவோ
விலங்குகின்ற தத்துவங்கள்
அத்தனையும் கடந்த
மேனிலைஎன் றந்தமெலாம்
விளம்புகின்ற தன்றி
வலங்கொளும்அம்
மேனிலையின் உண்மைஎது
என்றால்
மவுனஞ்சா திப்பதன்றி
வாய்திறப்ப திலையே. 12

5702 வாய்திறவா மவுனமதே
ஆகும்எனில் தோழி
மவுனசத்தி வெளிஏழும்
பரத்தபரத் தொழியும்
தூயபரா பரம்அதுவே
என்றால்அங் கதுதான்
துலங்குநடு வெளிதனிலே
கலந்துகரை வதுகாண்
மேயநடு வெளிஎன்றால்
தற்பரமாம் வெளியில்

விரவியிடும் தற்பரமாம்
வெளிஎன்றால் அதுவும்
ஆயபெரு வெளிதனிலே
அடங்கும்இது மட்டே
அளப்பதொரு வாறதன்மேல்
அளப்பதரி தரிதே. 13

5703 கிளக்கின்ற மறைஅளவை
ஆகமப்பே ரளவை
கிளந்திடுமெய்ச் சாதனமாம்
அளவைஅறி வளவை
விளக்கும்இந்த அளவைகளைக்
கொண்டுநெடுங் காலம்
மேலவர்கள் அளந்தளந்து
மெலிகின்றார் ஆங்கே
அளக்கின்ற கருவிஎலாம்
தேய்ந்திடக் கண்டாரே
அன்றிஒரு வாறேனும்
அளவுகண்டார் இலையே
துளக்கம்உறு சிற்றறிவால்
ஒருவாறென் றுரைத்தேன்
சொன்னவெளி வரையேனும்
துணிந்தளக்கப் படுமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

141. தலைவி கூறல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5704. தந்தேகம் எனக்களித்தார்
தம்அருளும் பொருளும்
தம்மையும்இங் கெனக்களித்தார்
எம்மையினும் பிரியார்
எந்தேகம் அதிற்புகுந்தார்
என்உளத்தே இருந்தார்
என்உயிரில் கலந்தநடத்
திறையவர்கா லையிலே
வந்தேஇங் கமர்ந்தருள்வர்
ஆதலினால் விரைந்தே
மாளிகையை அலங்கரித்து
வைத்திடுதி இதற்குச்

சந்தேகம் இல்லைஎன்றன்
தனித்தலைவர் வார்த்தை
சத்தியம்சத் தியம்மாதே
சத்தியம்சத் தியமே. 1

5705 நன்பாட்டு மறைகளுக்கும்
மால்அயர்க்கும் கிடையார்
நம்அளவில் கிடைப்பாரோ
என்றுநினைத் தேங்கி
என்பாட்டுக் கிருந்தேனை
வலிந்துகலந் தணைந்தே
இன்பமுறத் தனிமாலை
இட்டநடத் திறைவர்
முன்பாட்டுக் காலையிலே
வருகுவர்மா ளிகையை
முழுதும்அலங் கரித்திடுக
ஐயுறவோ டொருநீ
தன்பாட்டுக் கிருந்துளறேல்
ஐயர்திரு வார்த்தை
சத்தியம்சத் தியம்மாதே
சத்தியம்சத் தியமே. 2

5706 முன்பாட்டுக் காலையிலே
வருகுவர்என் கணவர்

மோசம்இலை மோசம்என
மொழிகின்றார் மொழிக
பின்பாட்டுக் காலையிலே
நினைத்தஎலாம் முடியும்
பிசகிலைஇம் மொழிசிறிதும்
பிசகிலைஇவ் வுலகில்
துன்பாட்டுச் சிற்றினத்தார்
சிறுமொழிகேட் டுள்ளம்
துளங்கேல்நம் மாளிகையைச்
சூழஅலங் கரிப்பாய்
தன்பாட்டுத் திருப்பொதுவில்
நடத்திறைவர் ஆணை
சத்தியம்சத் தியம்மாதே
சத்தியம்சத் தியமே. 3

5707 உள்ளுண்ட உண்மைஎலாம்
நான்அறிவேன் என்னை
உடையபெருந் தகைஅறிவார்
உலகிடத்தே மாயைக்
கள்ளுண்ட சிற்றினத்தார்
யாதறிவார் எனது
கணவர்திரு வரவிந்தக்
காலையிலாம் கண்டாய்

நள்ளுண்ட மாளிகையை
மங்கலங்கள் நிரம்ப
நன்குபுனைந் தலங்கரிப்பாய்
நான்மொழிந்த மொழியைத்
தள்ளுண்டிங் கையமுறேல்
நடத்திறைவர் ஆணை
சத்தியம்சத் தியம்மாதே
சத்தியம்சத் தியமே. 4

5708 என்னுடைய தனிக்கணவர்
அருட்ஜோதி உண்மை
யான்அறிவேன் உலகவர்கள்
எங்ஙனம்கண் டறிவார்
உன்னல்அற உண்ணுதற்கும்
உறங்குதற்கும் அறிவார்
உலம்புதல்கேட் டையமுறேல்
ஓங்கியமா ளிகையைத்
துன்னுறும்மங் கலம்விளங்க
அலங்கரிப்பாய் இங்கே
தூங்குதலால் என்னபலன்
சோர்வடையேல் பொதுவில்
தன்னுடைய நடம்புரியும்
தலைவர்திரு ஆணை

சத்தியம்சத் தியம்மாதே 5
சத்தியம்சத் தியமே.

5709 என்னைமண மாலைஇட்டார்
என்னுயிரில் கலந்தார்
எல்லாம்செய் வல்லசித்தர்
எனக்கறிவித் ததனை
இன்னஉல கினர்அறியார்
ஆதலினால் பலவே
இயம்புகின்றார் இயம்புகநம்
தலைவர்வரு தருணம்
மன்னியகா லையில்ஆகும்
மாளிகையை விரைந்து
மங்கலங்கள் புனைந்திடுக
மயங்கிஐயம் அடையேல்
தன்நிகர்தான் ஆம்பொதுவில்
நடம்புரிவார் ஆணை
சத்தியம்சத் தியம்மாதே
சத்தியம்சத் தியமே. 6

5710 கிளைஅனந்த மறையாலும்
நிச்சயிக்கக் கூடாக்
கிளர்ஒளியார் என்அளவில்
கிடைத்ததனித் தலைவர்

அளையஎனக் குணர்த்தியதை
யான்அறிவேன் உலகர்
அறிவாரோ அவர்உரைகொண்
டையம்உறேல் இங்கே
இளைவடையேன் மாளிகையை
மங்கலங்கள் நிரம்ப
இனிதுபுனைந் தலங்கரிப்பாய்
காலைஇது கண்டாய்
தளர்வறச்சிற் றம்பலத்தே
நடம்புரிவார் ஆணை
சத்தியம்சத் தியம்மாதே
சத்தியம்சத் தியமே. 7

5711 ஆர்அறிவார் எல்லாம்செய்
வல்லவர்என் உள்ளே
அறிவித்த உண்மையைமால்
அயன்முதலோர் அறியார்
பார்அறியா தயல்வேறு
பகர்வதுகேட் டொருநீ
பையுளொடும் ஐயமுறேல்
காலைஇது கண்டாய்
நேர்உறநீ விரைந்துவிரைந்
தணிபெறமா ளிகையை

நீடஅலங் கரிப்பாய்உள்
நேயமொடு களித்தே
தாரகமிங் கெனக்கான
நடத்திறைவர் ஆணை
சத்தியம்சத் தியம்மாதே
சத்தியம்சத் தியமே. 8

5712 ஐயர்எனக் குள்ளிருந்திங் கறிவித்த
வரத்தை
யார்அறிவார் நான்அறிவேன்
அவர்அறிவார் அல்லால்
பொய்உலகர் அறிவாரோ
புல்லறிவால் பலவே
புகல்கின்றார் அதுகேட்டுப்
புந்திமயக் கடையேல்
மெய்யர்எனை ஆளுடையார்
வருகின்ற தருணம்
மேவியது மாளிகையை
அலங்கரிப்பாய் விரைந்தே
தையல்ஒரு பாலுடைய
நடத்திறைவர் ஆணை
சத்தியம்சத் தியம்மாதே
சத்தியம்சத் தியமே.

9

5713 உடையவர்என் உளத்திருந்தே
உணர்வித்த வரத்தை
உலகவர்கள் அறியார்கள்
ஆதலினால் பலவே
இடைபுகல்கின் றார்அதுகேட்
டையமுறேல் இங்கே
இரவுவிடிந் ததுகாலை
எய்தியதால் இனியே
அடைவுறநம் தனித்தலைவர்
தடையறவந் தருள்வர்
அணிபெறமா ளிகையைவிரைந்
தலங்கரித்து மகிழ்க
சடையசையப் பொதுநடஞ்செய்
இறைவர்திரு வார்த்தை
சத்தியம்சத் தியம்மாதே
சத்தியம்சத் தியமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Back

142. அனுபவ மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5714. அம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
அடிமலர்என் முடிமேல்
அணிந்துகொண்டேன்
அன்பொடும்என் ஆருயிர்க்கும்
அணிந்தேன்
எம்பரத்தே மணக்கும்அந்த
மலர்மணத்தைத் தோழி
என்உரைப்பேன்
உரைக்கஎன்றால் என்னளவன்
றதுவே
வம்பிசைத்தேன் அன்றடிநீ
என்அருகே இருந்துன்
மணிநாசி அடைப்பதனைத்
திறந்துமுகந் தறிகாண்
நம்புறுபார் முதல்நாத
வரையுளநாட் டவரும்
நன்குமுகந் தனர்வியந்தார்
நன்மணம்ஈ தெனவே. 1

5715 கண்உறங்கேன் உறங்கினும்என்
கணவரொடு கலக்கும்
கனவேகண் டுளமகிழ்வேன்
கனவொன்றோ நனவும்
எண்அடங்காப் பெருஞ்ஜோதி
என்இறைவர் எனையே
இணைந்திரவு பகல்காணா
தின்புறச்செய் கின்றார்
மண்உறங்கும் மலைஉறங்கும்
வளைகடலும் உறங்கும்
மற்றுளஎல் லாம்உறங்கும்
மாநிலத்தே நமது
பெண்உறங்காள் எனத்தாயர்
பேசிமகிழ் கின்றார்
பெண்கள்எலாம் கூசுகின்றார் 2
பெருந்தவஞ்செய் கிலரே.

5716 எல்லாஞ்செய் வல்லதுரை
என்னைமணம் புரிந்தார்
எவ்வுலகில் யார்எனக்கிங்
கீடுரைநீ தோழீ
நல்லாய்மீக் கோளுடையார்
இந்திரர்மா முனிவர்

நான்முகர்நா ரணர்எல்லாம்
வான்முகராய் நின்றே
பல்லாரில் இவள்புரிந்த
பெருந்தவத்தை நம்மால்
பகர்வரிதென் கின்றார்சிற்
பதியில்நடம் புரியும்
வல்லானை மணந்திடவும்
பெற்றனள்இங் கிவளே
வல்லாள்என் றுரைக்கின்றார்
நல்லார்கள் பலரே. 3

5717 இச்சைஎலாம் வல்லதுரை
என்னைமணம் புரிந்தார்
யான்செய்தவம் யார்செய்தார்
இதுகேள்என் தோழி
எச்சமயத் தேவரையும்
சிற்றுரும்பென் றேனும்
எண்ணுவனோ புண்ணியரை
எண்ணுமனத் தாலே
பிச்சிஎன நினைத்தாலும்
நினையடிநீ அவரைப்
பிரிவேனோ பிரிவென்று
பேசுகினும் தரியேன்

விச்சைநடம் கண்டேன்நான்
நடங்கண்டால் பேயும்
விடத்துணியா தென்பர்கள்என்
விளைவுரைப்ப தென்னே. 4

5718 வஞ்சமிலாத் தலைவருக்கே
மாலைமகிழ்ந் தணிந்தேன்
மறைகளுடன் ஆகமங்கள்
வகுத்துவகுத் துரைக்கும்
எஞ்சலுறா வாழ்வனைத்தும்
என்னுடைய வாழ்வே
எற்றோநான் புரிந்ததவம்
சற்றேநீ உரையாய்
அஞ்சுமுகம் காட்டியஎன்
தாயர்எலாம் எனக்கே
ஆறுமுகம் காட்டிமிக
வீறுபடைக் கின்றார்
பஞ்சடிப்பா வையர்எல்லாம்
விஞ்சடிப்பால் இருந்தே
பரவுகின்றார் தோழிஎன்றன்
உறவுமிக விழைந்தே. 5

5719 அன்னம்உண அழைக்கின்றாய்
தோழிஇங்கே நான்தான்

அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
அண்ணல்அடி மலர்த்தேன்
உன்னைநினைத் துண்டேன்என்
உள்ளகத்தே வாழும்
ஒருதலைமைப் பெருந்தலைவ
ருடையஅருட் புகழாம்
இன்னமுதில் என்னுடைஅன்
பென்னும்நறுங் கனியின்
இரதமும்என் தனிக்கணவர்
உருக்காட்சி எனும்ஓர்
கன்னல்உளே தனித்தெடுத்த
தேம்பாகும் கலந்தே
களித்துண்டேன் பசிசிறிதும்
கண்டிலன்உள் ளகத்தே. 6

5720 பொதுநடஞ்செய் துரைமுகத்தே
தளதளஎன் றொளிரும்
புன்னகையே ஒருகோடிப்
பொன்பெறும்என் றுரைப்பார்
இதுவரையோ பலகோடி
என்னினும்ஓர் அளவோ
எண்இறந்த அண்டவகை
எத்தனைகோ டிகளும்

சதுமறைசொல் அண்டவகை
தனித்தனியே நடத்தும்
சத்தர்களும் சத்திகளும்
சற்றேனும் பெறுமோ
துதிபெறும்அத் திருவாளர்
புன்னகையை நினைக்குந்
தோறும்மனம் ஊறுகின்ற
சுகஅமுதம் பெறுமே. 7

5721 கண்கலந்த கணவர்எனைக்
கைகலந்த தருணம்
கண்டறியேன் என்னையும்என்
கரணங்கள் தனையும்
எண்கலந்த போகம்எலாம்
சிவபோகம் தனில்ஓர்
இறைஅளவென் றுரைக்கின்ற
மறைஅளவின் றறிந்தேன்
விண்கலந்த திருவாளர்
உயிர்கலந்த தருணம்
வினைத்துயர்தீர்ந் தடைந்தசுகம்
நினைத்திடுந்தோ றெல்லாம்
உண்கலந்த ஆனந்தப்
பெரும்போகம் அப்போ

துற்றதென எனைவிழுங்கக்
கற்றதுகாண் தோழி. 8

5722 மாடமிசை ஓங்குநிலா
மண்டபத்தே எனது
மணவாளர் கொடுத்ததிரு
அருளமுதம் மகிழ்ந்தே
ஏடவிழ்பூங் குழலாய்நான்
உண்டதொரு தருணம்
என்னைஅறிந் திலன்உலகம்
தன்னையும்நான் அறியேன்
தேடறிய நறும்பாலும்
தேம்பாகும் நெய்யும்
தேனும்ஒக்கக் கலந்ததெனச்
செப்பினும்சா லாதே
ஈடறியாச் சுவைபுகல
என்னாலே முடியா
தென்னடியோ அவ்வமுதம்
பொன்னடிதான் நிகரே. 9

5723 கற்பூரம் மணக்கின்ற தென்னுடம்பு
முழுதும்
கணவர்திரு மேனியிலே
கலந்தமணம் அதுதான்

இற்பூத மணம்போலே
மறைவதன்று கண்டாய்
இயற்கைமணம் துரியநிறை
இறைவடிவத் துளதே
பொற்பூவும் நறுமணமும்
கண்டறியார் உலகர்
புண்ணியனார் திருவடிவில்
நண்ணியவா றதுவே
நற்பூதி அணிந்ததிரு
வடிவுமுற்றும் தோழி
நான்கண்டேன்
நான்புணர்ந்தேன் நான்அதுஆ
னேனே. 10

5724 மன்னுதிருச் சபைநடுவே
வயங்குநடம் புரியும்
மணவாளர் திருமேனி
வண்ணங்கண் டுவந்தேன்
என்னடிஇத் திருமேனி
இருந்தவண்ணம் தோழி
என்புகல்வேன் மதிஇரவி
இலங்கும்அங்கி உடனே
மின்னும்ஒன்றாய்க் கூடியவை

எண்கடந்த கோடி
விளங்கும்வண்ணம்
என்றுரைக்கோ உரைக்கினும்சா
லாதே
அன்னவண்ணம் மறைமுடிவும்
அறைவரிதே அந்த
அரும்பெருஞ்சோ
தியின்வண்ணம் யார்உரைப்பர் 11
அந்தோ.

5725 கள்ளுண்டாள் எனப்புகன்றார்
கனகசபை நடுவே
கண்டதுண்டு சிற்சபையில்
உண்டதும்உண் டடிநான்
எள்ளுண்ட பலவிடயத்
திறங்குங்கள் அன்றே
என்றும்இற வாநிலையில்
இருத்துங்கள் உலகர்
உள்ளுண்ட போதுமயக்
குற்றிடுங்கள் அலவே
உள்ளமயக் கனைத்தினையும்
ஒழித்திடுங்கள் மடவாய்
அள்ளுண்ட பிறரும்எனை

அடுத்தடுத்துக் கண்டால்
அறிவுதரும் அவர்க்கும்இங்கே
யான்உண்ட கள்ளே. 12

5726 காரிகைநீ என்னுடனே காணவரு
வாயோ
கனகசபை நடுநின்ற
கணவர்வடி வழகை
ஏரிகவாத் திருவடிவை
எண்ணமுடி யாதேல்
இயம்பமுடிந் திடுமோநாம்
எழுதமுடிந் திடுமோ
பேரிகவா மறைகளுடன்
ஆகமங்கள் எல்லாம்
பின்னதுமுன் முன்னதுபின்
பின்முன்னா மயங்கிப்
பாரிகவா தின்றளவும்
மிகஎழுதி எழுதிப்
பார்க்கின்ற முடிவொன்றும்
பார்த்ததிலை அம்மா. 13

5727 கண்ணாறு(402) படும்எனநான்
அஞ்சுகின்றேன் பலகால்
கணவர்திரு வடிவழகைக்

கண்டுகண்டு களிக்கில்
எண்ணாஎன் ஆசைவெள்ளம்
என்சொல்வழி கேளா
தெனைஈர்த்துக் கொண்டுசபைக்
கேகுகின்ற தந்தோ
பெண்ணாசை பெரிதென்பர்
விண்ணாளும் அவர்க்கும்
பெண்ணாசை பெரிதலகாண்
ஆணாசை பெரிதே
உண்ணாடிப் பற்பலகால்
கண்ணாறு கழிக்கல்
உறுகின்றேன் தோழிநின்னால்
பெறுகின்ற படியே. 14

(402). இப்பதிகத்தில் அடிகளார் எழுத்து 'கண்ணாறு' என்பதுபோல் காண்கிறது. ஓர் அன்பர் படியில் உள்ளதும் 'கண்ணாறு'. திருத்தணிகைப் பகுதி ஜீவசாட்சி மாலையில் அவர்கள் எழுதி உள்ளது 'கண்ணேறு' என்பது. முதல்

அச்சும் 'கண்ணேறு'.- ஆ. பா.

5728 கற்பூரம் கொணர்ந்திடுக
தனித்தோழி எனது
கணவர்வரு தருணம்இது
கண்ணாறு கழிப்பாம்
எற்பூத நிலைஅவர்தம்
திருவடித்தா மரைக்கீழ்
இருப்பதடி கீழிருப்ப
தென்றுநினை யேல்காண்
பற்பூத நிலைகடந்து
நாதநிலைக் கப்பால்
பரநாத நிலைஅதன்மேல்
விளங்குகின்ற தறிநீ
இற்பூவை அவ்வடிக்குக்
கண்ணாறு கழித்தால்
எவ்வுலகத் தெவ்வுயிர்க்கும்
இனிதுநலந் தருமே. 15

5729 மனைஅணைந்து
மலர்அணைமேல்
எனைஅணைந்த போது
மணவாளர் வடிவென்றும்

எனதுவடி வென்றும்
தனைநினைந்து பிரித்தறிந்த
தில்லையடி எனைத்தான்
சற்றுமறி யேன்எனில்யான்
மற்றறிவ தென்னே
தினைஅளவா யினும்விகற்ப
உணர்ச்சிஎன்ப திலையே
திருவாளர் கலந்தபடி
செப்புவதெப் படியோ
உனைஅணைந்தால் இவ்வாறு
நான்கேட்பேன் அப்போ
துன்னறிவும் என்னறிவும் 16
ஓரறிவாம் காணே.

5730 தாழ்குழலாய் எனைச்சற்றே
தனிக்கவிட்டால் ஞான
சபைத்தலைவர் வருகின்ற
தருணம்இது நான்தான்
வாழ்வடைபொன் மண்டபத்தே
பளிக்கறையி னூடே
மலரணையை அலங்கரித்து
வைத்திடுதல் வேண்டும்
சூழுறநான் அலங்கரிப்பேன்

என்கின்றாய் தோழி
துரைக்குமனம் இல்லைஅது
துணிந்தறிந்தேன் பலகால்
ஏழ்கடலில் பெரிதன்றோ
நான்அடைந்த சுகம்இங்
கிதைவிடநான் செய்பணிவே 17
றெப்பணிநீ இயம்பே.

5731 தனித்தலைவர் வருகின்ற
தருணம்இது தோழி
தனிக்களனை விடுநீயும்
தனித்தொருபால் இருத்தி
இனித்தசுவைத் திரள்கலந்த
திருவார்த்தை நீயும்
இன்புறக்கேட் டுளங்களிப்பாய்
இதுசாலும் நினக்கே
மனித்தர்களோ வானவரோ
மலர்அயனோ மாலோ
மற்றையரோ என்புகல்வேன்
மகேசுரர்ஆ தியரும்
தனித்தஒரு திருவார்த்தை
கேட்பதற்கே கோடித்
தவஞ்செய்து நிற்கின்றார்

நவஞ்செய்த நிலத்தே. 18

5732 மணவாளர் வருகின்ற
தருணம்இது மடவாய்
மாளிகையின் வாயல்எலாம்
வளம்பெறநீ புனைக
குணவாளர் அணையும்மலர்
அணைஅகத்தை நானே
குலவுமணி விளக்கத்தால்
அலங்கரிக்கப் புகுவேன்
தணவாத சுகந்தரும்என்
தனிக்கணவர் வரிலோ
சற்றுமயல் வாதனைகள்
உற்றிடுதல் ஆகா
அனவாத மனத்தவரைப்
புறப்பணிக்கே விடுக
அன்புடையார் களுக்கிடுக
அகப்பணிசெய் திடவே. 19

5733 அரும்பொன்அனை யார்எனது
கணவர்வரு தருணம்
ஆயிழைஈ தாதலினால்
வாயல்முகப் பெல்லாம்
விரும்புறுதோ ரணம்கொடிகள்

பழுத்தகுலை வாழை
விரைக்கமுகு தெங்கிளநீர்
எனைப்பலவும் புனைக
கரும்புநெல்லின்
முளைநிறைநீர்க்
குடம்இணைந்த கயலும்
கண்ணாடி கவரிமுதல்
உண்ணாடி இடுக
இரும்பொடுகல் ஒத்தமனங்
களும்கனிய உருக்கும்
இறைவர்திரு வரவெதிர்கொண்
டேத்துவதற் கினிதே. 20

5734 பதிவரும்ஓர் தருணம்இது
தருணம்இது தோழி(403)
பராக்கடையேல் மணிமாடப்
பக்கமெலாம் புனைக
அதிகநலம் பெறுபளிக்கு
மணிமேடை நடுவே
அணையைஅலங்
கரித்திடநான் புகுகின்றேன்
விரைந்தே
கதிதருவார் நல்வரவு

சத்தியம்சத் தியம்நீ
களிப்பினொடு மணிவிளக்கால்
கதிர்பரவ நிரைத்தே
புதியநவ மணிகுயின்ற
ஆசனங்கள் இடுக
புண்ணியனார் நல்வரவை
எண்ணிஎண்ணி இனிதே. 21

(403) இப்பதிகத்தில் சிற்சில இடங்களில் "தோழீ" என்பதுபோல் காண்கிறது - ஆ. பா.

5735 மன்றாடும் கணவர்திரு
வரவைநினைக் கின்றேன்
மகிழ்ந்துநினைத் திடுந்தோறும்
மனங்கனிவுற் றுருகி
நன்றாவின் பால்திரளின்
நறுநெய்யும் தேனும்
நற்கருப்பஞ் சாறெடுத்த
சர்க்கரையும் கூட்டி
இன்றார உண்டதென
இனித்தினித்துப் பொங்கி
எழுந்தெனையும்

விழுங்குகின்ற தென்றால்என்
தோழி
இன்றாவி அன்னவரைக்
கண்டுகொளும் தருணம்
என்சரிதம் எப்படியோ
என்புகல்வேன் அந்தோ. 22

5736 கூடியஎன் தனிக்கணவர்
நல்வரத்தை நானே
குறிக்கின்ற தோறும்ஒளி
எறிக்கின்ற மனந்தான்
நீடியபொன் மலைமுடிமேல்
வாழ்வடைந்த தேவர்
நீள்முடிமேல் இருக்கின்ற
தென்றுரைக்கோ அன்றி
ஆடியபொற் சபைநடுவே
சிற்சபையின் நடுவே
ஆடுகின்ற அடிநிழற்கீழ்
இருக்கின்ற தென்கோ
ஏடவிழ்பூங் குழலாய்என்
இறைவரைக்கண் ணுற்றால்
என்மனத்தின் சரிதம்அதை
யார்புகல்வார் அந்தோ. 23

5737 அருளாளர் வருகின்ற
தருணம்இது தோழி
ஆயிரம்ஆ யிரங்கோடி
அணிவிளக்கேற் றிடுக
தெருளாய பசுநெய்யே
விடுகமற்றை நெய்யேல்
திருமேனிக் கொருமாசு
செய்தாலும் செய்யும்
இருள்ஏது காலைவிளக்
கேற்றிடவேண் டுவதோ
என்னாதே மங்கலமா
ஏற்றுதலாங் கண்டாய்
மருளேல்அங் கவர்மேனி
விளக்கமதெண் கடந்த
மதிகதிர்செங் கனல்கூடிற்
றென்னினும்சா லாதே. 24

5738 என்னிருகண் மணிஅனையார்
என்னுயிர்நா யகனார்
என்உயிருக் கமுதானார்
எல்லாஞ்செய் வல்லார்
பொன்அணிபொற் சபையாளர்
சிற்சபையார் என்னைப்

புறம்புணர்ந்தார்
அகம்புணர்ந்தார் புறத்தகத்தும்
புணர்ந்தார்
அன்னியர்அல் லடிஅவரே
எனதுகுல தெய்வம்
அருந்தவத்தால் கிடைத்தகுரு
வாகும்அது மட்டோ
மன்னுறும்என் தனித்தாயும்
தந்தையும்அங் கவரே
மக்கள்பொருள் மிக்கதிரு
ஒக்கலும்அங் கவரே. 25

5739 தந்தைஎன்றாய் மகன்என்றாய்
மணவாளன் என்றாய்
தகுமோஇங் கிதுஎன்ன
வினவுதியோ மடவாய்
சிந்தைசெய்து காணடிநீ
சிற்சபையில் நடிக்கும்
திருவாளர் எனைப்புணர்ந்த
திருக்கணவர் அவர்தம்
அந்தநடு முதலில்லா
அரும்பெருஞ்சோ தியதே

அண்டசரா சரங்கள்எலாம்
கண்டதுவே றிலையே
எந்தவகை பொய்புகல்வேன்
மற்றையர்போல் அம்மா
வீறுமவர்(404) திருமேனி
நானும்என அறியே. 26

(404). ஈங்கவர்தம் - முதற்பதிப்பு, பொ.சு., பி. இரா., ச. மு. க.

5740 எல்லாமுஞ் செயவல்ல தனித்தலைவர் பொதுவில்
இருந்துநடம் புரிகின்ற
அரும்பெருஞ்சோ தியினார்
நல்லாய்நல் நாட்டார்கள்
எல்லாரும் அறிய
நண்ணிஎனை மணம்புரிந்தார்
புண்ணியனார் அதனால்
இல்லாமை எனக்கில்லை
எல்லார்க்கும் தருவேன்
என்னுடைய பெருஞ்செல்வம்
என்புகல்வேன் அம்மா
செல்லாத அண்டமட்டோ

அப்புறத்தப் பாலும்
சிவஞானப் பெருஞ்செல்வம்
சிறப்பதுகண் டறியே. 27

5741 வான்கண்ட பிரமர்களும்
நாரணரும் பிறரும்
மாதவம்பன் னாட்புரிந்து
வருந்துகின்றார் அந்தோ
நான்கண்ட காட்சியவர்
கண்டிலரே உலகில்
நான்ஒருபெண் செய்ததவம்
எத்தவமோ அறியேன்
கோன்கண்ட குடிக்கொன்றும்
குறைவிலையேல் அண்ட
கோடிஎலாம்
தனிப்பெருஞ்செங்
கோல்நடத்தும் இறைவர்
தான்கண்ட குடியானேன்
குறைகளெலாம் தவிர்ந்தேன்
தனித்தவள மாடமிசை
இனித்திருக் கின்றேனே. 28

5742 என்கணவர் பெருந்தன்மை

ஆறந்த நிலைக்கே
எட்டிநின்று பார்ப்பவர்க்கும்
எட்டாதே தோழி
பொன்கணவர் கலைமடந்தை
தன்கணவர் முதலோர்
புனைந்துரைக்கும் கதைபோல
நினைந்துரைக்கப் படுமோ
புன்கணவர் அறியாதே
புலம்புகின்றார் அவர்போல்
புகல்மறையும் ஆகமமும்
புலம்புகின்ற தம்மா
உன்கணவர் திறம்புகல்என்
றுரைக்கின்றாய் நீதான்
உத்தமனார் அருட்சோதி
பெற்றிடமுன் விரும்பே. 29

5743 ஈங்குசிலர் உண்ணுகஎன்
றென்னைஅழைக் கின்றார்
என்தோழி நான்இவர்கட்
கென்புகல்வேன் அம்மா
ஓங்குநிலா மண்டபத்தே
என்கணவ ருடனே
உவட்டாத தெள்ளமுதம்

உண்டுபசி தீர்ந்தேன்
தேங்குழல்இங் கினிஎனக்குப்
பசிவரில்அப் போது
செப்புகின்றேன் இப்போது
சிலுகிழைத்தல் வேண்டா
ஏங்கல்அற நீஅவர்க்குத்
தெளிவிப்பாய் மற்றை
இருந்தவரும் விருந்தவரும் 30
இனிதுபுசித் திடற்கே.

5744 ஐயர்எனை ஆளுடையார்
அரும்பெருஞ்சோ தியினார்
அம்பலத்தே நடம்புரியும்
ஆனந்த வடிவர்
மெய்யர்எனை மணம்புரிந்த
தனிக்கணவர் துரிய
வெளியில்நிலா மண்டபத்தே
மேவிஅமு தளித்தென்
கையகத்தே ஒருபசும்பொற்
கங்கணமும் புனைந்தார்
கங்கணத்தின் தரத்தைஎன்னால்
கண்டுரைக்கப் படுமோ
வையகமும் வானகமும்

கொடுத்தாலும் அதற்கு
மாறாக மாட்டாதேல்
மதிப்பரிதாம் அதுவே. 31

5745 தன்வடிவம் தானாகும்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
தனிநடஞ்செய் பெருந்தலைவர்
பொற்சபைஎங் கணவர்
பொன்வடிவம்
இருந்தவண்ணம்
நினைத்திடும்போ தெல்லாம்
புகலரும்பே ரானந்த
போகவெள்ளம் ததும்பி
என்வடிவில் பொங்குகின்ற
தம்மாஎன் உள்ளம்
இருந்தபடி என்புகல்வேன்
என்அளவன் றதுதான்
முன்வடிவம் கரைந்தினிய
சர்க்கரையும் தேனும்
முக்கனியும் கூட்டிஉண்ட
பக்கமும்சா லாதே.
32

5746 இவ்வுலகில் எனைப்போல்வார்

ஓர்அனந்தம் கோடி
என்னில்உயர்ந் திருக்கின்றார்
எத்தனையோ கோடி
அவ்வுலகில் சிறந்துநின்றார்
அளவிறந்த கோடி
அத்தனைபேர் களும்அந்தோ
நித்தம்வருந் திடவும்
எவ்வுலகும் உணர்வரிய
திருச்சிற்றம் பலத்தே
இனிதமர்ந்த தலைவர்இங்கே
என்னைமணம் புரிந்தார்
நவ்விவிழி மடமாதே
கீழ்மேல்என் பதுதான்
நாதர்திரு அருட்சோதி 33
நாடுவதொன் றிலையே.

5747 திருவாளர் பொற்சபையில்
திருநடஞ்செய் தருள்வார்
சிற்சபையார் என்தனக்குத்
திருமாலை கொடுத்தார்
உருவாளர் அருவாகி ஒளியாகி
வெளியாய்
ஓங்குகின்றார் என்னுடைய

உயிர்த்துணைவர் அவர்தம்
பெருவாய்மைத் திருவருளே
பெருவாழ்வென் றுணர்ந்தோர்
பேசியமெய் வாசகத்தின்
பெருமையையின் றுணர்ந்தேன்
துருவாத எனக்கிங்கே
அருள்நினைக்கும் தோறும்
சொல்லளவல் லாதசுகம்
தோன்றுவதென் தோழி. 34

5748 அருளாளர் பொற்பொதுவில்
ஆனந்த நடஞ்செய்
ஆனந்த வண்ணர்எனை
ஆளுடையார் நான்தான்
தெருளாத பருவத்தே
தெருட்டிமணம் புரிந்த
திருவாளர் அவர்பெருமைத்
திறத்தைஎவர் புகல்வார்
மருளாத ஆகமங்கள்
மாமறைகள் எல்லாம்
மருண்டனவேல் என்னடிநம்
மனவாக்கின் அளவோ
இருளாமை என்றுறுமோ

அன்றுசிறி துரைப்பாம்
என்னவும்நாண் ஈர்ப்பதிதற் 35
கென்புரிவேன் தோழி.

5749 செம்பவளத் திருமலையோ
மாணிக்க விளக்கோ
தெய்வமர கதத்திரளோ
செழுநீலப் பொருப்போ
பம்புமணி ஒளியோநற்
பசும்பொன்னின் சுடரோ
படிகவண்ணப் பெருங்காட்சி
தானோஎன் றுணர்ந்தே
எம்பரமன் றெம்பெருமான்
புறவண்ணம் யாதோ
என்பாரேல் அகவண்ணம்
யார்உரைக்க வல்லார்
தம்பரமென் றென்னைஅன்று
மணம்புரிந்தார் ஞான
சபைத்தலைவர் அவர்வண்ணம்
சாற்றுவதென் தோழி. 36

5750 தேவர்களோ முனிவர்களோ
சிறந்தமுத்தர் தாமோ

தேர்ந்தசிவ யோகிகளோ
செம்பொருள் கண்டோ ரோ
மூவர்களோ ஐவர்களோ
முதற்பரையோ பரமோ
முன்னியஎன் தனித்தலைவர்
தம்இயலை உணர்ந்தார்
யாவர்களும் அல்லஎன்றால்
யான்உணர்ந்து மொழிதற்
கமையுமோ ஒருசிறிதும்
அமையாது கண்டாய்
ஆவலொடும் அன்பர்தொழச்
சிற்சபையில் நடிப்பார்
அவர்பெருமை அவர்அறிவர்
அவரும்அறிந் திலரே. 37

5751 திருச்சிற்றம் பலத்தின்பத்
திருவுருக்கொண் டின்பத்
திருநடஞ்செய் தருள்கின்ற
திருவடிக்கே தொழும்பாய்
அருச்சிக்கும் பேரன்பர்
அறிவின்கண் அறிவாய்
அவ்வறிவில் விளைந்தசிவா
னந்தஅமு தாகிப்

பரிச்சிக்கும்[405] அவ்வமுதின்
நிறைந்தசுவை ஆகிப்
பயனாகிப் பயத்தின்அனு
பவமாகி நிறைந்தே
உருச்சிக்கும் எனமறைகள்
ஆகமங்கள் எல்லாம்
ஓதுகின்ற எனில்அவர்தம் 38
ஒளிஉரைப்ப தெவரே.

(405). பரிச்சிக்கும் - பரிசிக்கும் என்பதன் விகாரம்.

5752 வெடித்தளிந்த முக்கனியின்
வடித்தரசந் தனிலே
விரும்புறஉட் பிழிந்தெடுத்த
கரும்பிரதம் கலந்தே
தடித்தசெழும் பாற்பெய்து
கோற்றேன்விட் டதனைத்
தனித்தபர அமுதத்தில்
தான்கலந்துண் டாற்போல்
இடித்திடித்தென் உளமுழுதும்
தித்திக்கும் வார்த்தை
இனிதுரைத்து மணம்புரிந்த
என்னுயிர்நா யகர்வான்

பொடித்திருமே னியர்அவரைப்
புணரவல்லேன் அவர்தம்
புகழ்உரைக்க வல்லேனோ
அல்லேன்காண் தோழீ. 39

5753 கன்னிஎனை மணந்தபதி
கனிதருசிற் சபைக்கே
கலந்ததனிப் பதிவயங்கு
கனகசபா பதிவான்
பன்னியருக் கருள்புரிந்த
பதிஉலக மெல்லாம்
படைத்தபதி காத்தருளும்
பசுபதிஎவ் வுயிர்க்கும்
அன்னியம்அல் லாதகத்தும்
புறத்தும்அகப் புறத்தும்
அருட்செங்கோல்
செலுத்துகின்ற அதிபதியாம்
அதனால்
என்னியல்போல் பிறர்இயலை
எண்ணியிடேல் பிறரோ
என்பதிபால் அன்பதிலார்
அன்புளரேல் எண்ணே. 40

5754 என்னியல்போல் பிறர்இயலை
எண்ணேல்என் றுரைத்தேன்
இறுமாப்பால் உரைத்தனன்என்
றெண்ணியிடேல் மடவாய்
பன்னியநான் என்பதியின்
பற்றலது வேறோர்
பற்றறியேன் உற்றவரும்
மற்றவரும் பொருளும்
உன்னியஎன் உயிரும்என
துடலும்என துணர்வும்
உயிர்உணர்வால் அடைசுகமும்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
மன்னியதா தலில்நான்பெண்
மகளும்அலேன் வரும்ஆண்
மகனும்அலேன்
அலியும்அலேன் 41
இதுகுறித்தென் றறியே.
5755 பார்முதலாப் பரநாதப் பதிகடந்தப்
பாலும்
பாங்குடைய தனிச்செங்கோல்
ஓங்கநடக் கின்ற
சீர்தெரிந்தார் ஏத்துதொறும்

ஏத்துதற்கோ எனது
திருவாளர் அருள்கின்ற
தன்றுமனங் கனிந்தே
ஆர்தருபே ரன்பொன்றே
குறித்தருளு கின்றார்
ஆதலினால் அவரிடத்தே
அன்புடையார் எல்லாம்
ஓர்தரும்என் உறவினராம்
ஆணைஇது நீயும்
உறவான தவர்அன்பு
மறவாமை குறித்தே. 42

5756 நாதாந்த வரையும்எங்கள்
நாயகனார் செங்கோல்
நடக்கின்ற தென்கின்றார்
நாதாந்த மட்டோ
போதாந்த நிலையும்உயர்
யோகாந்த நிலையும்
புனிதகலாந் தப்பதியும்
புகல்கின்றார் புகலும்
வேதாந்த வெளியும்மிகு
சித்தாந்த வெளியும்
விளங்கும்இவற் றப்பாலும்

அதன்மேல்அப் பாலும்
வாதாந்தத் ததன்மேலும்
அதன்மேல்அப் பாலும்
மன்றாடி அருட்செங்கோல்
சென்றாடல் அறியே. 43

5757 புண்ணியனார் என்உளத்தே
புகுந்தமர்ந்த தலைவர்
பொதுவிளங்க நடிக்கின்ற
திருக்கூத்தின் திறத்தை
எண்ணியநான் எண்ணுதொறும்
உண்டுபசி தீர்ந்தே
இருக்கின்றேன் அடிக்கடிநீ
என்னைஅழைக் கின்றாய்
பண்ணுறும்என் தனிக்கணவர்
கூத்தாடுஞ் சபையைப்
பார்த்தாலும் பசிபோமே
பார்த்திடல்அன் றியுமே
அண்ணுறும்அத் திருச்சபையை
நினைக்கினும்வே சாறல்
ஆறுமடி ஊறுமடி ஆனந்த
அமுதே. 44

5758 கூசுகின்ற தென்னடிநான்

அம்பலத்தே நடிக்கும்
கூத்தாடிக் கணவருக்கே
மாலையிட்டாய் எனவே
ஏசுகின்றார் ஆரடியோ
அண்டபகிர் அண்டத்
திருக்கின்ற சத்தர்களும்
சத்திகளும் பிறரும்
பேசுகின்ற வார்த்தைஎலாம்
வள்ளல்அருட் கூத்தின்
பெருமையலால் வேறொன்றும்
பேசுகின்ற திலையே
வீசுகின்ற பெருஞ்சோதித்
திருக்கூத்தின் திறமே
வேதமுடன் ஆகமங்கள்
விளம்புகின்ற தன்றே. 45

5759 குலமறியார் புலமறியார்
அம்பலத்தே நடிக்கும்
கூத்தாடி ஐயருக்கே
மாலையிட்டாய் எனவே
புலமறியார் போல்நீயும்
புகலுதியோ தோழி
புலபுலஎன் றளப்பதெலாம்

போகவிட்டிங் கிதுகேள்
அலகறியாத் திருக்கூத்தென்
கணவர்புரி யாரேல்
அயன்அரியோ டரன்முதலாம்
ஐவர்களும் பிறரும்
விலகறியா உயிர்பலவும்
நீயும்இங்கே நின்று
மினுக்குவதும் குலுக்குவதும் 46
வெளுத்துவிடும் காணே.
கொடிஇடைப்பெண் பேதாய்நீ
அம்பலத்தே நடிக்கும்
கூத்தாடி என்றெனது
கொழுநர்தமைக் குறித்தாய்
படிஇடத்தே வான்இடத்தே
பாதலத்தே அண்ட
பகிர்அண்ட கோடியிலே
பதிவிளக்கம் எல்லாம்
அடிமலர்கொண்
டையர்செய்யும் திருக்கூத்தின்
விளக்கம்
ஆகும்இது சத்தியம்என்
றருமறைஆ கமங்கள்

கெடியுறவே பறையடித்துத்
திரிகின்ற அவற்றைக்
கேட்டறிந்து கொள்வாய்நின்
வாட்டமெலாம் தவிர்ந்தே. 47

5761 இன்பவடி வந்தருதற் கிறைவர் வருகின்றார்
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்தர்
இங்குவரு கின்றார்
அன்பர்உளத் தேஇனிக்கும்
அமுதர்வரு கின்றார்
அம்பலத்தே நடம்புரியும்
ஐயர்வரு கின்றார்
என்புருப்பொன் உருவாக்க
எண்ணிவரு கின்றார்
என்றுதிரு நாதஒலி
இசைக்கின்ற தம்மா
துன்பமறத் திருச்சின்ன
ஒலிஅதனை நீயும்
சுகம்பெறவே கேளடிஎன்
தோழிஎனைச் சூழ்ந்தே. 48

5762 துரியபதம் கடந்தபெருஞ்
சோதிவரு கின்றார்

சுகவடிவந் தரஉயிர்க்குத்
துணைவர்வரு கின்றார்
பெரியபிர மாதியர்க்கும்
அரியர் வருகின்றார்
பித்தர்என மறைபுகலும்
சித்தர்வரு கின்றார்
இரிவகல்சிற் சபைநடஞ்செய்
இறைவர்வரு கின்றார்
என்றுதிரு நாதஒலி
இசைக்கின்ற தம்மா
உரிமைபெறும் என்தோழி
நீயும்இங்கே சின்ன
ஒலிகேட்டுக் களித்திடுவாய்
உளவாட்டம் அறவே.

49

5763 ஈசர்என துயிர்த்தலைவர்
வருகின்றார் நீவிர்
எல்லீரும் புறத்திருமின்
என்கின்றேன் நீதான்
ஏசறவே அகத்திருந்தால்
என்னெனக்கேட் கின்றாய்
என்கணவர் வரில்அவர்தாம்

இருந்தருளும் முன்னே
ஆசைவெட்கம் அறியாது
நான்அவரைத் தழுவி
அணைத்துமகிழ்
வேன்அதுகண் டதிசயித்து
நொடிப்பார்
கூசறியாள் இவள்என்றே
பேசுவர்அங் கதனால்
கூறியதல் லதுவேறு
குறித்ததிலை தோழீ.
5764 அரசுவரு கின்றதென்றே
அறைகின்றேன் நீதான்
ஐயமுறேல் உற்றுக்கேள்
அசையாது தோழி
முரசுசங்கு வீணைமுதல்
நாதஒலி மிகவும்
முழங்குவது திருமேனி
வழங்குதெய்வ மணந்தான்
விரசஎங்கும் வீசுவது
நாசிஉயிர்த் தறிக
வீதிஎலாம் அருட்சோதி
விளங்குவது காண்க

பரசிஎதிர் கொள்ளுதும்நாம்
கற்பூர விளக்குப்
பரிந்தெடுத்தென் னுடன்வருக
தெரிந்தடுத்து மகிழ்ந்தே. 51

5765 தாழ்குழல்நீ ஆண்மகன்போல்
நாணம்அச்சம் விடுத்தே
சபைக்கேறு கின்றாய்என்
றுரைக்கின்றாய் தோழி
வாழ்வகைஎன் கணவர்தமைப்
புறத்தணைந்தாள் ஒருத்தி
மால்எனும்பேர் உடையாள்ஓர்
வளைஆழிப் படையாள்
ஆழ்கடலில் துயில்கின்றாள்
மாமணிமண் டபத்தே
ஆள்கின்றாள் ஆண்மகனாய்
அறிந்திலையோ அவரைக்
கேழ்வகையில்
அகம்புணர்ந்தேன்
அவர்கருணை அமுதம்
கிடைத்ததுநான் ஆண்மகனா
கின்றததி சயமோ. 52

5766 துடியேறும் இடைஉனக்கு
வந்தஇறு மாப்பென்
சொல்என்றாய் அரிபிரமர்
சுரர்முனிவர் முதலோர்
பொடிஏறு வடிவுடையார்
என்கணவர் சபையின்
பொற்படிக்கீழ் நிற்பதுபெற்
றப்பரிசு நினைந்தே
இடிஏறு போன்றிறுமாந்
திருக்கின்றா ரடிநான்
எல்லாரும் அதிசயிக்க
ஈண்டுதிருச் சபையின்
படிஏறித் தலைவர்திரு
அடிஊறும் அமுதம்
பருகுகின்றேன் இறுமாக்கும் 53
பரிசுரைப்ப தென்னே.

5767 ஈற்றறியேன் இருந்திருந்திங்
கதிசயிப்ப தென்நீ
என்கின்றாய் நீஎனைவிட்
டேகுதொறும் நான்தான்
காற்றறியாத் தீபம்போல்
இருந்திடும்அத் தருணம்

கண்டபரி சென்புகல்வேன்
அண்டபகிர் அண்டம்
தோற்றறியாப் பெருஞ்சோதி
மலைபரநா தத்தே
தோன்றியதாங் கதன்நடுவே
தோன்றியதொன் றதுதான்
மாற்றறியாப் பொன்ஒளியோ
அவ்வொளிக்குள் ஆடும்
வள்ளல்அருள் ஒளியோஈ 54
ததிசயிக்கும் வகையே.

5768 நடம்புரிவார் திருமேனி
வண்ணம்அதை நான்போய்
நன்கறிந்து வந்துனக்கு
நவில்வேன்என் கின்றாய்
இடம்வலம்இங் கறியாயே
நீயோஎன் கணவர்
எழில்வண்ணம்
தெரிந்துரைப்பாய்
இசைமறையா கமங்கள்
திடம்படநாம் தெரிதும்எனச்
சென்றுதனித் தனியே
திருவண்ணம் கண்டளவே

சிவசிவஎன் றாங்கே
கடம்பெறுகள் உண்டவென
மயங்குகின்ற வாறு
கண்டிலைநீ ஆனாலும்
கேட்டிலையோ தோழீ. 55
5769 பொய்பிடித்தார் எல்லாரும்
புறத்திருக்க நான்போய்ப்
பொதுநடங்கண்
டுளங்களிக்கும் போதுமண
வாளர்
மெய்பிடித்தாய் வாழியநீ
சமரசசன் மார்க்கம்
விளங்கஉல கத்திடையே
விளங்குகஎன் றெனது
கைபிடித்தார் நானும்அவர்
கால்பிடித்துக் கொண்டேன்
களித்திடுக இனியுனைநாம்
கைவிடோ ம் என்றும்
மைபிடித்த விழிஉலகர்
எல்லாரும் காண
மாலையிட்டோ ம்
என்றெனக்கு மாலையணிந்

தாரே. 56

5770 பொருத்தமிலார் எல்லாரும்
புறத்திருக்க நான்போய்ப்
பொதுநடங்கண் டுவந்துநிற்கும்
போதுதனித் தலைவர்
திருத்தம்உற அருகணைந்து
கைபிடித்தார் நானும்
தெய்வமலர் அடிபிடித்துக்
கொண்டேன்சிக் கெனவே
வருத்தம்உறேல் இனிச்சிறிதும்
மயங்கேல்காண் அழியா
வாழ்வுவந்த துன்தனக்கே
ஏழுலகும் மதிக்கக்
கருத்தலர்ந்து வாழியஎன்
றாழிஅளித் தெனது
கையினில்பொற் கங்கணமும்
கட்டினர்காண் தோழி. 57

5771 தமைஅறியார் எல்லாரும்
புறத்திருக்க நான்போய்ச்
சபைநடங்கண் டுளங்களிக்கும்
தருணத்தே தலைவர்
இமைஅறியா விழிஉடையார்

எல்லாரும் காண
இளநகைமங் களமுகத்தே
தளதளஎன் றொளிர
எமைஅறிந்தாய் என்றெனது
கைபிடித்தார் நானும்
என்னைமறந் தென்இறைவர்
கால்பிடித்துக் கொண்டேன்
சுமைஅறியாப் பேரறிவே
வடிவாகி அழியாச்
சுகம்பெற்று வாழ்கஎன்றார்
கண்டாய்என் தோழி. 58

5772 ஐயமுற்றார் எல்லாரும்
புறத்திருக்க நான்போய்
அம்பலத்தே திருநடங்கண்
டகங்களிக்கும் போது
மைஅகத்தே பொருந்தாத
வள்ளல்அரு கணைத்தென்
மடிபிடித்தார் நானும்அவர்
அடிபிடித்துக் கொண்டேன்
மெய்அகத்தே நம்மைவைத்து
விழித்திருக்கின் றாய்நீ
விளங்குகசன் மார்க்கநிலை

விளக்குகளன் றெனது
கைஅகத்தே ஒருபசும்பொற்
கங்கணமும் புனைந்தார்
கருணையினில்
தாய்அனையார் கண்டாய்என் 59
தோழி.

5773 காமாலைக் கண்ணர்பலர்
பூமாலை விழைந்தார்
கணங்கொண்ட கண்ணர்பலர்
மணங்கொள்ளத் திரிந்தார்
கோமாலை மனச்செருக்கால்
மயங்கிஉடம் பெல்லாம்
குறிகொண்ட கண்ணர்பலர்
வெறிகொண்டிங் கலைந்தார்
ஆமாலை அவர்எல்லாம்
கண்டுளம்நாண் உறவே
அரும்பெருஞ்சோ
தியர்என்னை விரும்பிமணம்
புரிந்தார்
தேமாலை அணிகுழலாய்
நான்செய்த தவந்தான்
தேவர்களோ மூவர்களும்

செய்திலர்கண் டறியே. 60

5774 காமாலைக் கண்ணர்என்றும்
கணக்கண்ணர் என்றும்
கருதுபல குறிகொண்ட
கண்ணர்என்றும் புகன்றேன்
ஆமாலும் அவ்வயனும்
இந்திரனும் இவர்கள்
அன்றிமற்றைத் தேவர்களும்
அசைஅணுக்கள் ஆன
தாமாலைச் சிறுமாயா
சத்திகளாம் இவர்கள்
தாமோமா மாயைவரு
சத்திகள்ஓங் காரத்
தேமாலைச் சத்திகளும்
விழித்திருக்க எனக்கே
திருமாலை அணிந்தார்சிற்
சபையுடையார் தோழி. 61

5775 மாதேகேள் அம்பலத்தே
திருநடஞ்செய் பாத
மலர்அணிந்த பாதுகையின்
புறத்தெழுந்த அணுக்கள்

மாதேவர் உருத்திரர்கள்
ஒருகோடி கோடி
வளைபிடித்த நாரணர்கள்
ஒருகோடி கோடி
போதேயும் நான்முகர்கள்
ஒருகோடி கோடி
புரந்தரர்கள் பலகோடி
ஆகஉருப் புனைந்தே
ஆதேயர் ஆகிஇங்கே
தொழில்புரிவார் என்றால்
ஐயர்திரு வடிப்பெருமை 62
யார்உரைப்பார் தோழி.

5776 உருத்திரர்கள் ஒருகோடி
நாரணர்பல் கோடி
உறுபிரமர் பலகோடி
இந்திரர்பல் கோடி
பெருத்தமற்றைத் தேவர்களும்
முனிவர்களும் பிறரும்
பேசில்அனந் தங்கோடி
ஆங்காங்கே கூடித்
திருத்தமுறு திருச்சபையின்
படிப்புறத்தே நின்று

தியங்குகின்றார் நடங்காணும்
சிந்தையராய் அந்தோ
வருத்தமொன்றும் காணாதே
நான்ஒருத்தி ஏறி
மாநடங்காண் கின்றேன்என் 63
மாதவந்தான் பெரிதே.

5777 பார்உலகா திபர்புவனா
திபர்அண்டா திபர்கள்
பகிரண்டா திபர்வியோமா
திபர்முதலாம் அதிபர்
ஏர்உலவாத் திருப்படிக்கீழ்
நின்றுவிழித் திருக்க
எனைமேலே ஏற்றினர்நான்
போற்றிஅங்கு நின்றேன்
சீர்உலவா யோகாந்த
நடம்திருக்க லாந்தத்
திருநடம்நா தாந்தத்தே
செயும்நடம்போ தாந்தப்
பேர்உலவா நடங்கண்டேன்
திருஅமுதம் உணவும்
பெற்றேன்நான் செய்ததவம்
பேருலகில் பெரிதே. 64

5778 என்புகல்வேன் தோழிநான்
பின்னர்கண்ட காட்சி
இசைப்பதற்கும்
நினைப்பதற்கும் எட்டாது
கண்டாய்
அன்புறுசித் தாந்தநடம்
வேதாந்த நடமும்
ஆதிநடு அந்தமிலாச்
சோதிமன்றில் கண்டேன்
இன்பமய மாய்ஒன்றாய்
இரண்டாய்ஒன் றிரண்டும்
இல்லதுவாய் எல்லாஞ்செய்
வல்லதுவாய் விளங்கித்
தன்பரமாம் பரங்கடந்த
சமரசப்பேர் அந்தத்
தனிநடமும் கண்ணுற்றேன்
தனித்தசுகப் பொதுவே.

65

5779 தூங்குகநீ என்கின்றாய்
தூங்குவனோ எனது
துரைவரும்ஓர் தருணம்இதில்
தூக்கமுந்தான் வருமோ

ஈங்கினிநான் தனித்திருக்க
வேண்டுவதா தலினால்
என்னுடைய தூக்கம்எலாம்
நின்னுடைய தாக்கி
ஏங்கலறப் புறத்தேபோய்த்
தூங்குகநீ தோழி
என்னிருகண் மணிஅனையார்
எனைஅணைந்த உடனே
ஓங்குறவே நான்அவரைக்
கலந்தவரும் நானும்
ஒன்றான பின்னர்உனை
எழுப்புகின்றேன் உவந்தே. 66

5780 ஐயமுறேல் காலையில்யாம்
வருகின்றோம் இதுநம்
ஆணைஎன்றார் அவராணை
அருளாணை கண்டாய்
வெய்யர்உளத் தேபுகுதப்
போனதிருள் இரவு
விடிந்ததுநல் சுடர்உதயம்
மேவுகின்ற தருணம்
தையல்இனி நான்தனிக்க
வேண்டுவதா தலினால்

சற்றேஅப் புறத்திருநீ
தலைவர்வந்த உடனே
உய்யஇங்கே நான்அவரைக்
கலந்தவரும் நானும்
ஒன்றான பின்னர்உனை
அழைக்கின்றேன் உவந்தே. 67

5781 மன்றுடையார் என்கணவர்
என்உயிர்நா யகனார்
வாய்மலர்ந்த மணிவார்த்தை
மலைஇலக்காம் தோழி
துன்றியபேர் இருள்எல்லாம்
தொலைந்ததுபன் மாயைத்
துகள்ஒளிமா மாயைமதி
ஒளியொடுபோ யினவால்
இன்றருளாம் பெருஞ்சோதி
உதயமுற்ற ததனால்
இனிச்சிறிது புறத்திருநீ
இறைவர்வந்த உடனே
ஒன்றுடையேன் நான்அவரைக்
கலந்தவரும் நானும்
ஒன்றான பின்னர்உனை
அழைக்கின்றேன் உவந்தே. 68

5782 வைகறைஈ தருளுதயம்
தோன்றுகின்ற தெனது
வள்ளல்வரு தருணம்இனி
வார்த்தைஒன்றா னாலும்
சைகரையேல் இங்ஙனம்நான்
தனித்திருத்தல் வேண்டும்
தாழ்குழல்நீ ஆங்கேபோய்த்
தத்துவப்பெண் குழுவில்
பொய்கரையா துள்ளபடி
புகழ்பேசி இருநீ
புத்தமுதம் அளித்தஅருட்
சித்தர்வந்த உடனே
உய்கரைவாய் நான்அவரைக்
கலந்தவரும் நானும்
ஒன்றான பின்னர்உனை
அழைக்கின்றேன் உவந்தே. 69

5783 காலையிலே வருகுவர்என்
கணவர்என்றே நினக்குக்
கழறினன்நான் என்னல்அது
காதில்உற்ற திலையோ
வேலைஇலா தவள்போலே

வம்பளக்கின் றாய்நீ
விடிந்ததுநான் தனித்திருக்க
வேண்டுவதா தலினால்
சோலையிலே மலர்கொய்து
தொடுத்துவந்தே புறத்தில்
சூழ்ந்திருப்பாய் தோழிஎன்றன்
துணைவர்வந்த உடனே
ஓலைஉறா தியானவரைக்
கலந்தவரும் நானும் 70
ஒன்றான பின்னர்உனை
அழைக்கின்றேன் உவந்தே.

5784 விடிந்ததுபேர் ஆணவமாம்
கார்இருள்நீங் கியது
வெய்யவினைத் திரள்எல்லாம்
வெந்ததுகாண் மாயை
ஒடிந்ததுமா மாயைஒழிந்
ததுதிரைதீர்ந் ததுபேர்
ஒளிஉதயம் செய்ததினித்
தலைவர்வரு தருணம்
திடம்பெறநான் தனித்திருக்க
வேண்டுவதா தலினால்
தேமொழிநீ புறத்திருமா

தேவர்வந்த உடனே
உடம்புறவே நான்அவரைக்
கலந்தவரும் நானும்
ஒன்றான பின்னர்உனை
அழைக்கின்றேன் உவந்தே. 71
5785 மாலையிலே உலகியலார்
மகிழ்நரொடு கலத்தல்
வழக்கம்அது கண்டனம்நீ
மணவாள ருடனே
காலையிலே கலப்பதற்கிங்
கெனைப்புறம்போ என்றாய்
கண்டிலன்ஈ ததிசயம்என்
றுரையேல்என் தோழி
ஓலையிலே பொறித்ததைநீ
உன்னுளத்தே கருதி
உழல்கின்றாய் ஆதலில்இவ்
வுளவறியாய் தருமச்
சாலையிலே சமரசசன்
மார்க்கசங்கந் தனிலே
சற்றிருந்தாய் எனில்இதனை
உற்றுணர்வாய் காணே. 72
5786 இரவகத்தே கணவரொடு

கலக்கின்றார் உலகர்
இயல்அறியார் உயல்அறியார்
மயல்ஒன்றே அறிவார்
கரவகத்தே கள்உண்டு
மயங்கிநிற்கும் தருணம்
கனிகொடுத்தால் உண்டுசுவை
கண்டுகளிப் பாரோ
துரவகத்தே விழுந்தார்போன்
றிவர்கூடும் கலப்பில்
சுகம்ஒன்றும் இல்லையடி
துன்பம்அதே கண்டார்
உரவகத்தே என்கணவர்
காலையில்என் னுடனே
உறுகலப்பால் உறுசுகந்தான்
உரைப்பரிதாம் தோழி. 73

5787 என்னுடைய தனித்தோழி
இதுகேள்நீ மயங்கேல்
எல்லாஞ்செய் வல்லவர்என்
இன்னுயிர்நா யகனார்
தன்னுடைய திருத்தோளை
நான்தழுவும் தருணம்
தனித்தசிவ சாக்கிரம்என்

றினித்தநிலை கண்டாய்
பன்னும்இந்த நிலைபரசாக்
கிரமாக உணரேல்
பகர்பரசாக் கிரம்அடங்கும்
பதியாகும் புணர்ந்து
மன்னுநிலை மற்றிரண்டும்
கடந்தகுரு துரிய
மாநிலைஎன் றுணர்கஒளிர்
மேனிலையில் இருந்தே. 74

5788 நான்புகலும் மொழிஇதுகேள்
என்னுடைய தோழி
நாயகனார் தனிஉருவம்
நான்தழுவும் தருணம்
வான்புகழும் சுத்தசிவ
சாக்கிரம்என் றுணர்ந்தோர்
வழுத்துநிலை ஆகும்உருச்
சுவைகலந்தே அதுவாய்த்
தேன்கலந்த சுவையொடுநன்
மணிகலந்த ஒளியாய்த்
திரிபின்றி இயற்கைஇன்பச்
சிவங்கலந்த நிலையே
தான்புகல்மற் றையமூன்றும்

கடந்தப்பால் இருந்த
சாக்கிரா தீதம்எனத்
தனித்துணர்ந்து கொள்ளே. 75
5789 இவ்வுலகோர் இரவகத்தே
புணர்கின்றார் அதனை
எங்ஙனம்நான் இசைப்பதுவோ
என்னினும்மற் றிதுகேள்
எவ்வமுறும் இருட்பொழுதில்
இருட்டறையில் அறிவோர்
எள்ளளவும் காணாதே
கள்ளளவின் றருந்திக்
கவ்வைபெறக் கண்களையும்
கட்டிமறைத் தம்மா
கலக்கின்றார் கணச்சுகமும்
கண்டறியார் கண்டாய்
செவ்வையுறக் காலையில்என்
கணவரொடு நான்தான்
சேர்தருணச் சுகம்புகல
யார்தருணத் தவரே. 76
5790 பொன்பறியாப் புகல்வார்போல்
மறைப்பதென்னை மடவாய்

பூவையர்கா லையில்புணர
நாணுவர்காண் என்றாய்
அன்பறியாப் பெண்களுக்கே
நின்உரைசம் மதமாம்
ஆசைவெட்கம் அறியாதென்
றறிந்திலையோ தோழி
இன்பறியாய் ஆதலினால்
இங்ஙனம்நீ இசைத்தாய்
இறைவர்திரு வடிவதுகண்
டிட்டதரு ணந்தான்
துன்பறியாக் காலைஎன்றும்
மாலைஎன்றும் ஒன்றும்
தோன்றாது சுகம்ஒன்றே 77
தோன்றுவதென் றறியே.

5791 அருளுடையார் எனையுடையார்
அம்பலத்தே நடிக்கும்
அழகர்எலாம் வல்லவர்தாம்
அணைந்தருளும் காலம்
இருளுடைய இரவகத்தே
எய்தாது கண்டாய்
எதனால்என் றெண்ணுதியேல்
இயம்புவன்கேள் மடவாய்

தெருளுடைஎன் தனித்தலைவர்
திருமேனிச் சோதி
செப்புறுபார் முதல்நாத
பரியந்தம் கடந்தே
அருளுறும்ஓர் பரநாத
வெளிகடந்தப் பாலும்
அப்பாலும் விளங்குமடி
அகம்புறத்தும் நிறைந்தே. 78

5792 அம்மாநான் சொன்மாலை
தொடுக்கின்றேன் நீதான்
ஆர்க்கணிய என்கின்றாய்
அறியாயோ தோழி
இம்மாலை அம்பலத்தே
எம்மானுக் கன்றி
யார்க்கணிவேன்
இதைஅணிவார்
யாண்டைஉளார் புகல்நீ
செம்மாப்பில் உரைத்தனைஇச்
சிறுமொழிஎன் செவிக்கே
தீநுழைந்தால் போன்றதுநின்
சிந்தையும்நின் நாவும்
பன்மாலைத் தத்துவத்தால்

அன்றிரும்பொன் றாலே
படைத்ததுனைப் பழக்கத்தால் 79
பொறுத்தனன்என் றறியே.

5793 நாடுகின்ற பலகோடி அண்டபகிர் அண்ட
நாட்டார்கள் யாவரும்அந்
நாட்டாண்மை வேண்டி
நீடுகின்ற தேவர்என்றும்
மூர்த்திகள்தாம் என்றும்
நித்தியர்கள் என்றும்அங்கே
நிலைத்ததெலாம் மன்றில்
ஆடுகின்ற திருவடிக்கே
தங்கள்தங்கள் தரத்துக்
கானவகை சொல்மாலை
அணிந்ததனால் அன்றோ
பாடுகின்ற என்னுடைய
பாட்டெல்லாம் பொன்னம்
பலப்பாட்டே திருச்சிற்றம்
பலப்பாட்டே தோழி. 80

5794 தொடுக்கின்றேன் மாலைஇது மணிமன்றில் நடிக்கும்
துரைஅவர்க்கே அவருடைய

தூக்கியகால் மலர்க்கே
அடுக்கின்றோர்க்
கருள்அளிக்கும் ஊன்றியசே
வடிக்கே
அவ்வடிகள் அணிந்ததிரு
அலங்காரக் கழற்கே
கொடுக்கின்றேன் மற்றவர்க்குக்
கொடுப்பேனோ அவர்தாம்
குறித்திதனை வாங்குவரோ
அணிதரம்தாம் உளரோ
எடுக்கின்றேன் கையில்மழுச்
சிற்சபைபொற் சபைவாழ்
இறைவர்அலால் என்மாலைக்
கிறைவர்இலை எனவே. 81

5795 நான்தொடுக்கும் மாலைஇது
பூமாலை எனவே
நாட்டார்கள் முடிமேலே
நாட்டார்கள் கண்டாய்
வான்தொடுக்கும்
மறைதொடுக்கும் ஆகமங்கள்
தொடுக்கும்
மற்றவையை அணிவார்கள்

மதத்துரிமை யாலே
தான்தொடுத்த மாலைஎலாம்
பரத்தையர்தோள் மாலை
தனித்திடும்என் மாலைஅருட்
சபைநடுவே நடிக்கும்
ஊன்றெடுத்த மலர்கள்அன்றி
வேறுகுறி யாதே
ஓங்குவதா தலில்அவைக்கே
உரித்தாகும் தோழி. 82

5796 வான்கொடுத்த மணிமன்றில்
திருநடனம் புரியும்
வள்ளல்எலாம் வல்லவர்நன்
மலர்எடுத்தென் உளத்தே
தான்கொடுக்க நான்வாங்கித்
தொடுக்கின்றேன் இதனைத்
தலைவர்பிறர் அணிகுவரோ
அணிதரந்தாம் உளரோ
தேன்கொடுத்த சுவைபோலே
தித்தித்தென் உளத்தே
திருக்கூத்துக் காட்டுகின்ற
திருவடிக்கே உரித்தாம்
யான்கொடுக்கும் பரிசிந்த

மாலைமட்டோ தோழி
என்ஆவி உடல்பொருளும்
கொடுத்தனன்உள் இசைந்தே. 83

5797 என்மாலை மாத்திரமோ
யார்மாலை எனினும்
இறைவரையே இலக்கியமாய்
இசைப்பதெனில் அவைதாம்
நன்மாலை ஆகும்அந்தச்
சொன்மாலை தனக்கே
நான்அடிமை தந்தனன்பல்
வந்தனம்செய் கின்றேன்
புன்மாலை பலபலவாப்
புகல்கின்றார் அம்மா
பொய்புகுந்தால்
போல்செவியில் புகுந்தோறும்
தனித்தே
வன்மாலை நோய்செயுமே
கேட்டிடவும் படுமோ
மன்றாடி பதம்பாடி நின்றாடும்
அவர்க்கே. 84

5798 உரியபெருந் தனித்தலைவர்
ஓங்குசடாந் தத்தின்

உட்புறத்தும் அப்புறத்தும்
ஒருசெங்கோல் செலுத்தும்
துரியர்துரி யங்கடந்த
சுகசொருபர் பொதுவில்
சுத்தநடம் புரிகின்ற சித்தர்அடிக்
கழலே
பெரியபதத் தலைவர்எலாம்
நிற்குநிலை இதுஓர்
பெண்உரைஎன் றெள்ளுதியோ
கொள்ளுதியோ தோழி
அரியபெரும் பொருள்மறைகள்
ஆகமங்கள் உரைக்கும்
ஆணையும்இங் கீதிதற்கோர்
ஐயம்இலை அறியே. 85

5799 மதம்எனும்பேய் பிடித்தாட்ட
ஆடுகின்றோர் எல்லாம்
மன்றிடத்தே வள்ளல்செயும்
மாநடம்காண் குவரோ
சதம்எனவே இருக்கின்றார்
படுவதறிந் திலரே
சாகாத கல்விகற்கும்
தரம்இவர்க்கும் உளதோ

பதம்அறியா
இந்தமதவாதிகளோ சிற்றம்
பலநடங்கண் டுய்ந்தேனைச்
சிலபுகன்றார் என்றாய்
சுதைமொழிநீ அன்றுசொன்ன
வார்த்தைஅன்றோ இன்று
தோத்திரஞ்செய் தாங்காங்கே
தொழுகின்றார் காணே. 86

5800 எவ்வுலகில் எவ்வெவர்க்கும்
அரும்பெருஞ்சோ தியரே
இறைவர்என்ப தறியாதே
இம்மதவா திகள்தாம்
கவ்வைபெறு குருடர்கரி
கண்டகதை போலே
கதைக்கின்றார் சாகாத
கல்விநிலை அறியார்
நவ்விவிழி யாய்இவரோ
சிலபுகன்றார் என்றாய்
ஞானநடம் கண்டேன்மெய்த்
தேன்அமுதம் உண்டேன்
செவ்வைபெறு சமரசசன்
மார்க்கசங்கந் தனிலே

சேர்ந்தேன்அத் தீமொழியும்
தேமொழிஆ யினவே. 87

5801 பெருகியபே ரருளுடையார்
அம்பலத்தே நடிக்கும்
பெருந்தகைஎன் கணவர்திருப்
பேர்புகல்என் கின்றாய்
அருகர்புத்த ராதிஎன்பேன்
அயன்என்பேன் நாரா
யணன்என்பேன்
அரன்என்பேன் ஆதிசிவன்
என்பேன்
பருகுசதா சிவம்என்பேன்
சத்திசிவம் என்பேன்
பரமம்என்பேன்
பிரமம்என்பேன் பரப்பிரமம்
என்பேன்
துருவுசுத்தப் பிரமம்என்பேன்
துரியநிறை வென்பேன்
சுத்தசிவம் என்பன்இவை
சித்துவிளை யாட்டே. 88

5802 சிற்சபையில் நடிக்கின்ற
நாயகனார் தமக்குச்

சேர்ந்தபுறச் சமயப்பேர்
பொருந்துவதோ என்றாய்
பிற்சமயத் தார்பெயரும்
அவர்பெயரே கண்டாய்
பித்தர்என்றே
பெயர்படைத்தார்க்
கெப்பெயர்ஒவ் வாதோ
அச்சமயத் தேவர்மட்டோ
நின்பெயர்என் பெயரும்
அவர்பெயரே எவ்வுயிரின்
பெயரும்அவர் பெயரே
சிற்சபையில் என்கணவர்
செய்யும்ஒரு ஞானத்
திருக்கூத்துக் கண்டளவே
தெளியும்இது தோழி. 89

5803 எப்பொருட்கும் எவ்வுயிர்க்கும்
உள்ளகத்தும் புறத்தும்
இயல்உண்மை அறிவின்ப
வடிவாகி நடிக்கும்
மெய்ப்பொருளாம்
சிவம்ஒன்றே என்றறிந்தேன்
உனக்கும்

விளம்புகின்றேன் மடவாய்நீ
கிளம்புகின்றாய்[406] மீட்டும்
இப்பொருள்அப்
பொருள்என்றே
இசைப்பதென்னே பொதுவில்
இறைவர்செயும் நிரதிசய
இன்பநடந் தனைநீ
பைப்பறவே காணுதியேல்
அத்தருணத் தெல்லாம்
பட்டநடுப் பகல்போல
வெட்டவெளி யாமே.

406. கிளத்துகின்றாய் -
முதற்பதிப்பு., பொ. சு., ச. மு. க.

5804 காணாத காட்சியெலாம்
காண்கின்றேன் பொதுவில்
கருணைநடம் புரிகின்ற
கணவரைஉட் கலந்தேன்
கோணாத மேல்நிலைமேல்
இன்பஅனு பவத்தில்
குறையாத வாழ்வடைந்தேன்
தாழ்வனைத்தும் தவிர்ந்தேன்

நாணாளும் திருப்பொதுவில்
நடம்பாடிப் பாடி
நயக்கின்றேன் நற்றவரும்
வியக்கின்ற படியே
மாணாகம் பொன்ஆகம்
ஆகவரம் பெற்றேன்
வள்ளல்அருள்
நோக்கடைந்தேன் 91
கண்டாய்என் தோழி.

5805 சாதிசம யங்களிலே வீதிபல
வகுத்த
சாத்திரக்குப் பைகள்எல்லாம்
பாத்திரம்அன் றெனவே
ஆதியில்என் உளத்திருந்தே
அறிவித்த படியே
அன்பால்இன் றுண்மைநிலை
அறிவிக்க அறிந்தேன்
ஓதிஉணர்ந் தோர்புகழும்
சமரசசன் மார்க்கம்
உற்றேன்சிற் சபைகாணப்
பெற்றேன்மெய்ப் பொருளாம்
சோதிநடத் தரசைஎன்றன்

உயிர்க்குயிராம் பதியைச்
சுத்தசிவ நிறைவைஉள்ளே
பெற்றுமகிழ்ந் தேனே. 92

5806 சரியைநிலை நான்கும்ஒரு
கிரியைநிலை நான்கும்
தனியோக நிலைநான்கும்
தனித்தனிகண் டறிந்தேன்
உரியசிவ ஞானநிலை
நான்கும்அருள் ஒளியால்
ஒன்றொன்றா அறிந்தேன்மேல்
உண்மைநிலை பெற்றேன்
அரியசிவ சித்தாந்த வேதாந்த
முதலாம்
ஆறந்த நிலைஅறிந்தேன்
அப்பால்நின் றோங்கும்
பெரியசிவ அனுபவத்தால்
சமரசசன் மார்க்கம்
பெற்றேன்இங் கிறவாமை
உற்றேன்காண் தோழி. 93

5807 நான்பசித்த போதெல்லாம்
தான்பசித்தார் ஆகி
நல்லதிரு அமுதளித்தே

அல்லல்பசி தவிர்த்தே
ஊன்பதித்த என்னுடைய
உளத்தேதம் முடைய
உபயபதம் பதித்தருளி
அபயம்எனக் களித்தார்
வான்பதிக்கும் கிடைப்பரியார்
சிற்சபையில் நடிக்கும்
மணவாளர் எனைப்புணர்ந்த
புறப்புணர்ச்சித் தருணம்
தான்பதித்த பொன்வடிவம்
தனைஅடைந்து களித்தேன்
சாற்றும்அகப்
புணர்ச்சியின்ஆம் ஏற்றம்407
உரைப் பதுவே.

94

(407). புணர்ச்சியினோ வேற்றம் - முதற்பதிப்பு., பொ. சு., ச. மு. க. புணர்ச்சியினோ ரேற்றம் - பி. இரா. பதிப்பு.

5808 துருவுபர சாக்கிரத்தைக்
கண்டுகொண்டேன் பரம

சொப்பனங்கண் டேன்பரம
சுழுத்தியுங்கண் டுணர்ந்தேன்
குருபிரம சாக்கிரத்தைக்
கண்டேன்பின் பிரமம்
குலவியசொப் பனங்கண்டேன்
சிவசுழுத்தி கண்டேன்
குருதுரியம் காண்கின்றேன்
சமரசசன் மார்க்கம்
கூடினேன் பொதுவில்அருட்
கூத்தாடும் கணவர்
மருவிடப்பெற் றவர்வடிவம்
நான்ஆனேன் களித்து
வாழ்கின்றேன் எதிர்அற்ற 95
வாழ்க்கையில்என் தோழி.

5809 தனிப்படும்ஓர் சுத்தசிவ சாக்கிரநல் நிலையில்
தனித்திருந்தேன் சுத்தசிவ
சொப்பனத்தே சார்ந்தேன்
கனிப்படுமெய்ச் சுத்தசிவ
சுழுத்தியிலே களித்தேன்
கலந்துகொண்டேன் சுத்தசிவ
துரியநிலை அதுவாய்ச்

செனிப்பிலதாய் எல்லாமாய்
அல்லதுவாம் சுத்த
சிவதுரியா தீதத்தே
சிவமயமாய் நிறைந்தேன்
இனிப்புறுசிற் சபைஇறையைப்
பெற்றபரி சதனால்
இத்தனையும் பெற்றிங்கே 96
இருக்கின்றேன் தோழி.

5810 அருட்சோதித் தலைவர்எனக்
கன்புடைய கணவர்
அழகியபொன் மேனியைநான்
தழுவிநின்ற தருணம்
இருட்சாதித் தத்துவங்கள்
எல்லாம்போ யினவால்
எங்கணும்பே ரொளிமயமாய்
இருந்தனஆங் கவர்தாம்
மருட்சாதி நீக்கிஎனைப்
புணர்ந்தஒரு தருணம்
மன்னுசிவா னந்தமயம்
ஆகிநிறை வுற்றேன்
தெருட்சார்பில் இருந்தோங்கு
சமரசசன் மார்க்கத்

திருச்சபைக்கண் உற்றேன்என்
திருக்கணவ ருடனே. 97

5811 புறப்புணர்ச்சி என்கணவர்
புரிந்ததரு ணந்தான்
புத்தமுதம் நான்உண்டு பூரித்த
தருணம்
சிறப்புணர்ச்சி மயமாகி
அகப்புணர்ச்சி அவர்தாம்
செய்ததரு ணச்சுகத்தைச்
செப்புவதெப் படியோ
பிறப்புணர்ச்சி விடயமிலை
சுத்தசிவா னந்தப்
பெரும்போகப்
பெருஞ்சுகந்தான்
பெருகிஎங்கும் நிறைந்தே
மறப்புணர்ச்சி இல்லாதே
நான்அதுவாய் அதுஎன்
மயமாய்ச்சின் மயமாய்த்தன்
மயமான நிலையே.
98

5812 தாயினும்பே ரருளுடையார்
என்னுயிரில் கலந்த

தனித்தலைவர்
நான்செய்பெருந் தவத்தாலே
கிடைத்தார்
வாயினும்ஓர் மனத்தினும்மா
மதியினும்எத் திறத்தும்
மதித்தளத்தற் கருந்துரிய
மன்றில்நடம் புரிவார்
ஆயினும்என் அளவின்மிக
எளியர்என என்னை
அகம்புணர்ந்தார்
புறம்புணர்ந்தார்
புறப்புணர்ச்சித் தருணம்
தூயஒளி பெற்றழியா
தோங்குவடி வானேன்
சுகமயமாம் அகப்புணர்ச்சி
சொல்லுவதெப் படியோ. 99

5813 அறியாத பருவத்தே
என்னைவலிந் தழைத்தே
ஆடல்செயும் திருவடிக்கே
பாடல்செயப் பணித்தார்
செறியாத மனச்சிறியேன்
செய்தபிழை எல்லாம்

திருவிளையாட்
டெனக்கொண்டே திருமாலை
அணிந்தார்
பிறியாமல் என்னுயிரில்
கலந்துகலந் தினிக்கும்
பெருந்தலைவர் நடராயர்
எனைப்புணர்ந்தார் அருளாம்
அறிவாளர் புறப்புணர்ச்சி
எனைஅழியா தோங்க
அருளியதீண் டகப்புணர்ச்சி 100
அளவுரைக்க லாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

143. சத்திய வார்த்தை **(408)**

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5814. சிவம்ஏ னும்பெயர்க் கிலக்கியம்
ஆகிஎச் செயலும்தன் சமுகத்தே

நவநி றைந்தபேர் இறைவர்கள்
இயற்றிட ஞானமா மணிமன்றில்
தவநி றைந்தவர் போற்றிட
ஆனந்தத் தனிநடம் புரிகின்றான்
எவன்அ வன்திரு வாணைஈ
திசைத்தனன் இனித்துய
ரடையேனே. 1
(408) அடிகள் அருளிய தலைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்
Back

---

144. சத்திய அறிவிப்பு

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

5815. ஐயன்அருள் வருகின்ற தருணம்இது
கண்டீர்
ஐயமிலை ஐயமிலை ஐயன்அடி
ஆணை
மெய்யன்எனை ஆட்கொண்ட

வித்தகன்சிற் சபையில்
விளங்குகின்ற சித்தன்எலாம்
வல்லஒரு விமலன்
துய்யன்அருட் பெருஞ்சோதி
துரியநட நாதன்
சுகஅமுதன் என்னுடைய
துரைஅமர்ந்திங் கிருக்க
வையமிசைத் திருக்கோயில்
அலங்கரிமின் விரைந்தே
மணியாலும் பொன்னாலும்
மலராலும் வியந்தே. 1

5816 தனித்தலைமைப் பெருபதிஎன்
தந்தைவரு கின்ற
தருணம்இது சத்தியம்காண்
சகதலத்தீர் கேண்மின்
இனித்தநறுங் கனிபோன்றே
என்னுளம்தித் திக்க
இன்னமுதம் அளித்தென்னை
ஏழுலகும் போற்ற
மனித்தஉடம் பிதைஅழியா
வாய்மைஉடம் பாக்கி
மன்னியசித் தெல்லாம்செய்

வல்லபமும் கொடுத்தே
கனித்தசிவா னந்தமெனும்
பெரும்போகம் தனிலே
களித்திடவைத் திடுகின்ற 2
காலையும்இங் கிதுவே.(409)

(409) இத்திருப்பாட்டின் இறுதியில் "சத்திய அறிவிப்பு, சத்திய வார்த்தை" என அடிகள் எழுதியருளியுள்ளதாக ஆ.பா. குறிப்பிட்டுள்ளார்.

5817 சத்தியவான் வார்த்தைஇது
தான்உரைத்தேன் கண்டாய்
சந்தேகம் இலைஇதனில்
சந்தோடம் உறுவாய்
இத்தினமே அருட்சோதி
எய்துகின்ற தினமாம்
இனிவரும்அத் தினங்கள்எலாம்
இன்பம்உறு தினங்கள்
சுத்தசிவ சன்மார்க்கம்
துலங்கும்எலா உலகும்
தூய்மைஉறும் நீஉரைத்த
சொல்அனைத்தும் பலிக்கும்

செத்தவர்கள் எழுந்துலகில்
திரிந்துமகிழ்ந் திருப்பார்
திருவருட்செங் கோல்எங்கும்
செல்லுகின்ற தாமே. 3

5818 என்சாமி எனதுதுரை என்உயிர்நா
யகனார்
இன்றுவந்து நான்இருக்கும்
இடத்தில்அமர் கின்றார்
பின்சாரும் இரண்டரைநா
ழிகைக்குள்ளே எனது
பேர்உடம்பில் கலந்துளத்தே
பிரியாமல் இருப்பார்
தன்சாதி உடையபெருந்
தவத்தாலே நான்தான்
சாற்றுகின்றேன் அறிந்திதுதான்
சத்தியம்சத் தியமே
மின்சாரும் இடைமடவாய்
என்மொழிநின் தனக்கே
வெளியாகும் இரண்டரைநா
ழிகைகடந்த போதே.(410) 4

(410) இத்திருப்பாட்டின் இறுதியில் "இங்ஙனம் எல்லாம் வல்லவர் ஓதுக

என்றபடி உரைத்துளேன்" என அடிகள் எழுதியருளியுள்ளதாக ஆ.பா. குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறாம் திருமுறை முற்றிற்று

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகள் அருளிய திருவருட்பா முற்றும்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

வள்ளலார் கழல் வாழ்த்தல் வாழ்வாவதே

திருச்சிற்றம்பலம்

This file was last revised on 7 March. 2002

Click here to go to webpage on tiruvarutpa 6th tirmuRai part 2.
Click here to go to webpage on tiruvarutpa 6th tirmuRai part 3.
Please send your comments to the webmasters of this website.